EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 09 22
COM(2021) 582 final

2021/0296 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria nustatoma draudimo ir perdraudimo įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2009/138/EB, (ES) 2017/1132 ir reglamentai (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2021) 260} - {SWD(2021) 261} - {SEC(2021) 620}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Draudimo liudijimai yra neatsiejami nuo Europos piliečių kasdienio gyvenimo. Daugelyje socialinės ir ekonominės veiklos sričių draudimo liudijimas yra būtinas, kad būtų galima apsisaugoti nuo galimos rizikos. Draudimo liudijimas taip pat gali būti taupymo produktas, kuriuo užtikrinama ilgalaikė draudėjų gerovė, o draudikai šias santaupas per finansų rinkas nukreipia į realiąją ekonomiką. Todėl netvarkingas draudikų žlugimas gali turėti didelį poveikį draudėjams, naudos gavėjams, žalą patyrusioms šalims ar poveikį patiriančioms įmonėms, ypač tais atvejais, kai svarbiausių draudimo paslaugų negalima pakeisti per pagrįstą laiką ir patiriant pagrįstas išlaidas. Tam tikrų draudikų, ypač didelių tarpvalstybinių grupių, priartėjimas prie žlugimo arba žlugimas arba kelių draudikų žlugimas vienu metu taip pat gali sukelti arba sustiprinti finansinį nestabilumą.

Direktyva „Mokumas II“ sumažinta žlugimo tikimybė ir pagerintas ES draudimo sektoriaus atsparumas; pati direktyva bus sustiprinta atlikus kartu su šiuo pasiūlymu teikiamą peržiūrą[1]. Vis dėlto, nepaisant patikimos ir tvirtos prudencinės sistemos, negalima visiškai išvengti finansinių sunkumų.

Tačiau šiuo metu Europos lygmeniu nėra suderintų draudikų pertvarkymo procedūrų. Dėl to iš esmės ir procedūriniu požiūriu skiriasi įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais valstybėse narėse reglamentuojamas draudikų žlugimas. Be to, įmonių nemokumo procedūros gali būti netinkamos draudimo sektoriui, nes jomis ne visada užtikrinamas tinkamas ypatingos svarbos funkcijų tęstinumas. Todėl reikalingas režimas, kuris suteiktų institucijoms patikimą pertvarkymo priemonių rinkinį, kad jos galėtų pakankamai anksti ir greitai įsikišti draudikų žlugimo ar tikėtino žlugimo atveju ir taip užtikrinti geresnius rezultatus draudėjams, kartu kuo labiau sumažinant poveikį ekonomikai, finansų sistemai, nenaudojant mokesčių mokėtojų lėšų.

Tarptautiniu lygmeniu 2014 m. spalio mėn. Finansinio stabilumo taryba (toliau – FST) parengė pagrindinius veiksmingų draudimo sektoriaus subjektų pertvarkymo režimų elementus (toliau – pagrindiniai elementai), skirtus visiems draudikams, kurie žlugimo atveju gali būti sisteminės arba ypatingos svarbos. 2016 m. birželio mėn. FST paskelbė papildomas gaires dėl veiksmingų pertvarkymo strategijų ir planų rengimo, o 2020 m. rugpjūčio mėn. – pagrindinių elementų vertinimo metodiką. Kartu 2019 m. lapkričio mėn. Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija priėmė Pagrindinius draudimo principus, taikomus visoms draudimo ir perdraudimo įmonėms, taip pat Bendrą tarptautiniu mastu veikiančių draudimo grupių sistemą, kurioje išsamiai išdėstyti tokių draudimo grupių prevencinio gaivinimo planavimo standartai ir įgaliojimai, kuriuos institucijos turėtų turėti, kad galėtų valdyti tvarkingą pasitraukimą iš rinkos. Prireikus bus numatytas pertvarkymo planavimas atskiroms draudimo grupėms.

Šiame pasiūlyme atsižvelgiama į šiuos pokyčius ir šie tarptautiniai standartai perkeliami į Europos teisės aktus. Jis grindžiamas Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (toliau – EIOPA) padarytu parengiamuoju darbu, visų pirma jos 2017 m. liepos mėn.

[1] COM(2021) 581.

nuomone[2], ir EIOPA techninėmis rekomendacijomis dėl direktyvos „Mokumas II“ peržiūros[3]. Jis parengtas taip pat atsižvelgiant į 2017 ir 2018 m. Europos sisteminės rizikos valdybos (toliau – ESRV) parengtas ataskaitas[4], kuriose pasisakoma už suderintą gaivinimo ir pertvarkymo sistemą draudimo sektoriuje.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šis pasiūlymas parengtas visiškai laikantis sistemos „Mokumas II“ nuostatų, visų pirma joje nustatytos galimybės imtis atitinkamo lygmens priemonių įmonių atžvilgiu, pablogėjus jų finansinėms sąlygoms, ir jau esamų gaivinimo priemonių, kurios taikomos pažeidus kapitalo reikalavimus. Nors jame pridedami tam tikri pasirengimo krizėms elementai, naujieji prevenciniai įgaliojimai dera su galimybe imtis atitinkamo lygmens priemonių ir priežiūros įgaliojimais, kurie jau numatyti sistemoje „Mokumas II“; dėl jų neatsiranda naujų iš anksto nustatytų kriterijų, kuriems esant imamasi intervencinių priemonių, išskyrus mokumo kapitalo reikalavimo lygį. Pasiūlymas taip pat atitinka atitinkamas kredito įstaigų ir investicinių įmonių[5] ir pagrindinių sandorio šalių[6] gaivinimo ir pertvarkymo politikos priemones.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Stabilizuojant sunkumų patiriančių draudikų ypatingos svarbos funkcijas, šiuo pasiūlymu padedama užtikrinti geresnę santaupų turinčių asmenų ir investuotojų apsaugą, išlaikyti realiajai ekonomikai esmines draudikų funkcijas ir sustiprinti finansinį stabilumą. Juo remiamos esminės sąlygos, kurioms esant veiksmingi ir tvarūs kapitalo srautai nukreipiami ten, kur jų reikia.

Apskritai šis pasiūlymas padeda sustiprinti draudikų, kaip ilgalaikių investuotojų ir ekonomikos gaivinimo po COVID-19 krizės dalyvių, vaidmenį, atsižvelgiant į kapitalo rinkų sąjungos ir Europos žaliojo kurso politinius tikslus.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Teisinis pasiūlymo pagrindas – SESV 114 straipsnis. Pagal šią nuostatą leidžiama priimti priemones nacionalinėms nuostatoms, skirtoms vidaus rinkai sukurti ir jos tinkamam veikimui užtikrinti, suderinti.

Pasiūlymu suderinami nacionaliniai įstatymai dėl draudikų gaivinimo ir pertvarkymo arba nustatoma tokia sistema, jei jos dar nėra, siekiant užtikrinti, kad valstybės narės turėtų tas pačias priemones ir procedūras žlugimo atvejais. Nustatant būtiniausius suderintus vidaus rinkos reikalavimus, pasiūlymu būtų sudarytos vienodos sąlygos visose valstybėse narėse. Suderinta sistema taip pat apsaugotų draudėjų interesus ir išsaugotų realiąją ekonomiką. Jis prisidėtų prie finansinio stabilumo ir pasitikėjimo draudimo ir perdraudimo vidaus rinka, nes

---

2 Žr. 2017 m. liepos mėn. EIOPA nuomonę Europos Sąjungos institucijoms dėl (per)draudikų gaivinimo ir pertvarkymo sistemų suderinimo valstybėse narėse.

3 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en.

4 2017 m. rugpjūčio mėn. ESRV ataskaita „ES draudimo sektoriaus subjektų gaivinimas ir pertvarkymas. Makroprudencinis požiūris“. 2018 m. lapkričio mėn. ESRV ataskaita „Makroprudencinės nuostatos, priemonės ir instrumentai draudimo sektoriui“.

5 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema.

6 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/23 dėl pagrindinių sandorio šalių gaivinimo ir pertvarkymo sistemos.

užtikrinami minimalūs draudikų pertvarkymo pajėgumai visose valstybėse narėse ir palengvinamas nacionalinių institucijų bendradarbiavimas tarpvalstybinių grupių žlugimo atvejais. Todėl pasiūlymo tikslas yra vidaus rinkos sukūrimas ir veikimas, o SESV 114 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Šiuo metu draudimo sektoriaus subjektų gaivinimo ir pertvarkymo sistemos yra nacionalinio lygmens ir veikia vos keliose valstybėse narėse. Todėl daugelyje nacionalinių teisinių sistemų institucijoms nesuteikiami įgaliojimai, kad jos galėtų tinkamai suvaldyti draudikų žlugimą. Šie skirtingi nacionalinės teisės aktai taip pat yra nepakankami tarpvalstybinio žlugimo atvejais, ypač tarpvalstybinių grupių žlugimo atveju, kai nekoordinuoti veiksmai gali greitai lemti neoptimalius rezultatus. Norint nustatyti tinkamą pertvarkymo tvarką Sąjungos lygmeniu, reikia iš esmės suderinti nacionalinę praktiką ir procedūras, todėl pateisinamas Sąjungos pasiūlymas dėl būtinų teisės aktų.

Valstybės narės negali deramai pasiekti šio pasiūlymo tikslo, t. y. suderinti draudikų gaivinimo ir pertvarkymo taisykles ir procesus; tačiau, atsižvelgiant į bet kurios įmonės žlugimo poveikį Sąjungoje, tą tikslą galima geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu. Todėl, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones.

- **Proporcingumo principas**

Šiuo pasiūlymu įgyvendinami tarptautiniai standartai ir atsižvelgiama į EIOPA rekomendacijas. Siekiant užtikrinti gaivinimo ir pertvarkymo sistemos tinkamumą ir veiksmingumą ir apriboti draudikams ir institucijoms tenkančią pernelyg didelę administracinę naštą ir išlaidas, pasiūlyme nustatyti proporcingi reikalavimai, kuriais atsižvelgiama į draudiko organizacijos, veiklos ir paslaugų pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Tai taikoma įmonių, kurioms būtų taikomas prevencinis gaivinimo ir pertvarkymo planavimas, apimčiai; valdžios institucijos taip pat gali leisti draudikams taikyti supaprastintas pareigas rengiant ir prižiūrint savo planus. Nacionalinės nemokumo procedūros išliktų galimybe žlugusiam draudikui pasitraukti iš rinkos, o priežiūrinė intervencija ir toliau būtų grindžiama vertinimu.

Todėl pasiūlymo nuostatos yra proporcingos tam, kas būtina jo tikslams pasiekti.

- **Priemonės pasirinkimas**

Prudencinė priežiūra grindžiama direktyva „Mokumas II“, o pertvarkymas glaudžiai susijęs su nesuderintomis nacionalinės teisės sritimis, pavyzdžiui, bankroto ir nuosavybės teise. Todėl direktyva yra tinkama teisinė priemonė, nes tam, kad sistema būtų įgyvendinta siekiant numatyto poveikio ir atsižvelgiant į atitinkamos nacionalinės teisės ypatumus, būtina ją perkelti į nacionalinę teisę.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Šio pasiūlymo poveikis įvertintas kartu su pasiūlymo dėl sistemos „Mokumas II“ peržiūros poveikiu[7]. Poveikio vertinimo ataskaitos 10 priede vertinama dabartinė sistema „Mokumas II“ ir daroma išvada, kad ji iš esmės veiksmingai padeda siekti svarbiausių tikslų – palengvinti draudimo paslaugų bendrosios rinkos plėtrą ir tinkamai apsaugoti draudėjus. Tačiau nuo 2016 m., kai buvo pradėta taikyti prudencinė sistema „Mokumas II“, nacionalinės priežiūros institucijos (toliau – NPI) ją įgyvendino įvairiais būdais. Pavyzdžiui, ji buvo įgyvendinta atsižvelgiant į galimybę imtis atitinkamo lygmens priemonių, kai siekiama atkurti draudikų finansinę padėtį jai pablogėjus, arba, platesne prasme, taikant su gaivinimu ir pertvarkymu susijusias priemones. Be to, atsižvelgiant į besiplečiančią tarpvalstybinę veiklą ir naujus uždavinius, kylančius dėl vyraujančių ekonominių ir finansinių sąlygų, sistemoje „Mokumas II“ dar nenustatyta tvarka, kuria būtų galima užtikrinti koordinuotą draudikų pertvarkymą.

Dauguma valstybių narių neturi veiksmingos gaivinimo ir pertvarkymo sistemos, o esamos sistemos labai skiriasi[8]. Šie skirtumai apima institucijų turimus įgaliojimus ir priemones, pasinaudojimo tokiais įgaliojimais sąlygas ir tikslus, kurių siekiama sprendžiant draudikų žlugimo problemą. Be to, kaip matyti iš kelių EIOPA užregistruotų žlugimo ir panašios situacijos atvejų, nepakankamas ir draudikų, ir valdžios institucijų pasirengimas, tinkamų priemonių ir įgaliojimų trūkumas arba tarpvalstybinio koordinavimo stoka galėjo trukdyti greitai ir sėkmingai atgaivinti arba pertvarkyti žlungančius ES draudikus. Todėl draudėjų ir naudos gavėjų apsaugos lygis galėjo būti neoptimalus.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

2017 m. liepos mėn. EIOPA paskelbė nuomonę dėl draudikų gaivinimo ir pertvarkymo sistemų suderinimo valstybėse narėse; 2020 m. gruodžio mėn. EIOPA paskelbė antrąją nuomonę po to, kai 2019 m. vasario mėn. Komisija paskelbė kvietimą teikti rekomendacijas. Abiem atvejais EIOPA surengė viešas konsultacijas. Be to, 2020 m. sausio mėn. Komisija surengė konferenciją, kurioje viena iš sesijų buvo skirta gaivinimui ir pertvarkymui.

2020 m. vasario 19 d. Komisija Bankininkystės, mokėjimų ir draudimo ekspertų grupėje konsultavosi su valstybėmis narėmis. Valstybės narės buvo paragintos teikti pastabas dėl Komisijos konsultacijų strategijos ir EIOPA atlikto jos pasiūlymų poveikio vertinimo. Buvo pasikeista nuomonėmis dėl galimo požiūrio į gaivinimą ir pertvarkymą, visų pirma atliekant tikslinę apklausą.

2020 m. liepos mėn. įžanginiame poveikio vertinime (toliau – ĮPV) pateikta išsami įvairių politikos galimybių analizė; iki 2020 m. rugpjūčio mėn. buvo renkami suinteresuotųjų šalių atsiliepimai apie ĮPV. 2020 m. liepos–spalio mėn. vykusiose viešose konsultacijose dėl sistemos „Mokumas II“ peržiūros gauti 73 atsakymai iš įvairių suinteresuotųjų šalių, daugiausia iš Europos ekonominės erdvės. 2021 m. vasario 1 d. paskelbta šių konsultacijų atsiliepimų apibendrinamoji ataskaita[9].

---

7 Pridėti nuorodą į poveikio vertinimą.

8 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en.

9 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12461-Review-of-measures-on-taking-up-and-pursuit-of-the-insurance-and-reinsurance-business-Solvency-II-/public-consultation.

Po šių konsultacijų paaiškėjo, kad nors valdžios institucijos ir pilietinė visuomenė iš esmės pritarė geresniam gaivinimo ir pertvarkymo elementų suderinimui, draudimo sektoriaus atstovai manė, toks suderinimas iš esmės nereikalingas, ir atkreipė dėmesį į tikėtinas dideles reikalavimų laikymosi išlaidas. Kai kurie dalyviai pabrėžė, kad taisyklės turi būti taikomos proporcingai. Tačiau visos suinteresuotosios šalys pabrėžė, kad tarpvalstybinėse situacijose priežiūros institucijos turi geriau koordinuoti savo veiklą ir keistis informacija.

2020 m. lapkričio 10 d. Komisija Bankininkystės, mokėjimų ir draudimo ekspertų grupėje konsultavosi su valstybėmis narėmis dėl papildomų elementų, susijusių su draudimo sektoriaus subjektų gaivinimu ir pertvarkymu. Apskritai valstybių narių ekspertai pritarė EIOPA 2020 m. nuomonėje siūlomoms politikos kryptims.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Siekdama paremti savo darbą, susijusį su sistemos „Mokumas II“ peržiūra, Komisija išsiuntė EIOPA išsamų kvietimą teikti rekomendacijas, be kita ko, dėl gaivinimo ir pertvarkymo. Galutinė EIOPA ataskaita paskelbta 2020 m. gruodžio 17 d.

Be konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis, Komisija dalyvavo diskusijose ir keitėsi nuomonėmis, kuriomis buvo pagrįstas EIOPA, Tarptautinės draudimo priežiūros institucijų asociacijos ir FST darbas draudikų gaivinimo ir pertvarkymo srityje. Šiuo klausimu pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto visiškai atitinka naujausias FST ir Tarptautinės draudimo priežiūros institucijų asociacijos politikos kryptis.

- **Poveikio vertinimas**

Šio pasiūlymo poveikio vertinimas buvo parengtas kaip platesnės direktyvos „Mokumas II“ peržiūros dalis ir 2021 m. balandžio 23 d. sulaukė teigiamos Reglamentavimo patikros valdybos (toliau – RPV) nuomonės. EIOPA išsamiai įvertino su šiuo pasiūlymu susijusias sąnaudas ir naudą ir konsultavosi dėl jų du kartus[10]; pagrindinės EIOPA analizės įžvalgos pateiktos poveikio vertinime ir apibendrinamos toliau.

RPV pateikė kelias rekomendacijas dėl patobulinimų, todėl poveikio vertinimas buvo toliau tobulinamas. Visų pirma, buvo išsamiau pagrįstas galimybių vertinimas ir bendros direktyvos „Mokumas II“ peržiūros sąnaudos bei nauda kartu su pasiūlymu dėl gaivinimo ir pertvarkymo.

Atlikus poveikio vertinimą nustatyta, kad įgyvendinus prevencinio gaivinimo ir pertvarkymo sistemą būtų veiksmingai sprendžiamos šios problemos: pastebėtas nepakankamas pasirengimas, galbūt pavėluotos intervencija, neišsamus priemonių rinkinys ir nekoordinuotas tarpvalstybinių žlugimo ar panašių atvejų valdymas.

Tačiau poveikio vertinime padaryta išvada, kad, vadovaujantis tarptautinėmis gairėmis ir standartais, būtina nustatyti konkrečias pertvarkymo pradžios sąlygas, kad būtų galima spręsti atvejus, kai draudiko žlugimas turėtų sisteminį poveikį. Visų pirma, pasiūlyme pateiktos politikos galimybės būtų patikima sistema, kuria būtų galima spręsti draudikų, kurių žlugimas

[10] Žr. EIOPA poveikio vertinimo 11.6 ir 12 skirsnius ir aiškinamojo dokumento 12 skirsnį. Prieš EIOPA nuomonę dėl direktyvos „Mokumas II“ peržiūros buvo paskelbta nuomonė dėl valstybių narių (per)draudikų gaivinimo ir pertvarkymo sistemų suderinimo (2017 m. liepos 5 d.) ir diskusijoms skirtas dokumentas dėl pertvarkymo finansavimo ir nacionalinių draudimo garantijų sistemų (EIOPA, 2018 m. liepos mėn.).

gali neigiamai paveikti draudėjus, finansinių sunkumų klausimą. Suderintas įgaliojimų užkirsti kelią žlugimui ir jį suvaldyti rinkinys, kuriam būdinga nuosekli struktūra, įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo ypatumai, paskatintų tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir koordinavimą krizių metu ir padėtų išvengti nereikalingų ekonominių išlaidų, atsirandančių dėl skirtingų valdžios institucijų ir teismų nesuderintų sprendimų priėmimo. Toks rinkinys taip pat prisidėtų prie vienodų sąlygų sudarymo ir padėtų išvengti reglamentavimo arbitražo.

Kalbant apie išlaidas, atliekant poveikio vertinimą paaiškėjo, kad jų daugiausia susidarys dėl planavimo ir sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo reikalavimų. EIOPA poveikio vertinime apžvelgiamos NPI apskaičiuotos pertvarkymo planų ir sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimų rengimo ir priežiūros, taip pat prevencinių gaivinimo planų priežiūros išlaidos. Draudikai patirtų išlaidų, susijusių su prevencinių gaivinimo planų rengimu, informacijos, reikalingos pertvarkymui planuoti, teikimu arba galimais pakeitimais, kuriais siekiama pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis. Poveikio vertinime šios išlaidos nebuvo įvertintos; tačiau, kadangi prevenciniai gaivinimo planai būtų įtraukti į nuolatinį draudikų rizikos valdymą, savo rizikos ir mokumo vertinimo (toliau – SRMV) ataskaitos ir nenumatytų atvejų planavimas galėtų būti informacijos šaltinis.

Poveikio vertinime taip pat patvirtinta EIOPA išvada, kad būtų neproporcinga reikalauti, kad draudimo sektorius finansuotų pertvarkymo fondą arba atskiri draudikai kauptų įsipareigojimus, kuriems būtų galima taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, siekiant padengti nuostolius ir rekapitalizuoti žlungančius draudikus. Poveikio vertinime nustatyta, kad šios priemonės padidintų draudikų balansą siekiant sukurti galimybę padengti nuostolius, proporcingą jų techniniams atidėjiniams; dėl to sektorius patirtų didesnių išlaidų, o bendrovėms kiltų papildoma aptarnavimo rizika, kurios nepateisintų iš esmės didesnė nauda[11].

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Kaip paaiškinta 2 skirsnyje, direktyvoje „Mokumas II“ nesukuriama jokios papildomos galimybės imtis atitinkamo lygmens priemonių, o naujiems planavimo reikalavimams taikomas tinkamas proporcingumas. Nustačius šiuos proporcingumo elementus turėtų sumažėti su pasiūlymo įgyvendinimu susijusi reguliavimo ir administracinė našta ir pasiekta tinkama pusiausvyra su tikėtina nauda.

Skatinant informuotumą ir pasirengimą, šiuo pasiūlymu draudikams padedama laiku imtis geriau pagrįstų taisomųjų veiksmų, kai jų prireikia. Be to, taip pagerėtų vienodos sąlygos taikant priemones, kurių imasi valdžios institucijos, siekdamos atgaivinti jų finansines sąlygas arba juos pertvarkyti, taip prisidedant prie sąžiningesnių konkurencijos sąlygų.

- **Pagrindinės teisės**

Šiame pasiūlyme atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) pripažintų principų, visų pirma teisės į nuosavybę, laisvės užsiimti verslu, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą, ir jis turi būti taikomas laikantis tų teisių ir principų.

Bet koks akcininkų ir kreditorių teisių pažeidimas, atsirandantis dėl pertvarkymo veiksmų, turėtų būti suderinamas su Chartija. Be kita ko, tais atvejais, kai vykdant pertvarkymo veiksmus tos pačios klasės kreditoriai vertinami skirtingai, toks skirtingas vertinimas turėtų

[11] EIOPA šias galimybes apsvarstė ir dėl jų konsultavosi diskusijoms skirtame dokumente dėl pertvarkymo finansavimo ir nacionalinių draudimo garantijų sistemų (EIOPA, 2018 m. liepos 30 d.).

būti pagrįstas viešuoju interesu ir proporcingas rizikai, kurią siekiama pašalinti. Poveikį patiriantys kreditoriai, įskaitant draudėjus, neturėtų patirti didesnių nuostolių nei nuostoliai, kurie būtų patirti, jei pertvarkymo sprendimo priėmimo metu draudikas būtų likviduotas iškeliant įprastinę bankroto bylą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

Pasiūlymu būtų reikalaujama, kad EIOPA: i) parengtų 10 techninių standartų ir 6 gaires; ii) parengtų vieną metinę supaprastintų pareigų taikymo ataskaitą; iii) tvarkytų administracinių sankcijų, apie kurias pranešė nacionalinės institucijos, duomenų bazę ir iv) dalyvautų pertvarkymo kolegijose, priimtų sprendimus, jei priežiūros ir pertvarkymo institucijos nesutaria, ir vykdytų privalomą tarpininkavimą. Naujas įsteigtas pertvarkymo komitetas taip pat parengtų EIOPA užduotis pasiūlyme nurodytose srityse. Atsižvelgiant į tai, atitinkamos kompetentingos institucijos kviečiamos kaip narės dalyvauti šiuose pokyčiuose, taip maksimaliai panaudojant turimus išteklius.

Techninius standartus reikia pateikti per 18 mėnesių nuo direktyvos įsigaliojimo. Iki šio termino EIOPA turėtų turėti pakankamai laiko jiems parengti, atsižvelgiant į jos turimus išteklius. Vienintelis pasikartojantis rezultatas yra susijęs su supaprastintų pareigų taikymo ataskaita.

Darbo krūvis, susijęs su sankcijų duomenų bazės kūrimu ir tvarkymu, greičiausiai priklausys nuo įvykių, apie kuriuos praneša nacionalinės institucijos, srauto. Tokių atvejų turėtų būti nedaug ir jie būtų paskirstyti per tam tikrą laiką, kad EIOPA galėtų prireikus valdyti savo turimus išteklius.

Atsižvelgiant į ankstesnį ir dabartinį EIOPA darbą krizių valdymo srityje, manoma, kad dėl siūlomų EIOPA užduočių nereikės steigti papildomų pareigybių ir jas galima atlikti naudojant dabartinius išteklius.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Pasiūlyme reikalaujama, kad valstybės narės per 18 mėnesių nuo šio pasiūlymo įsigaliojimo į savo nacionalinę teisę perkeltų gaivinimo ir pertvarkymo taisykles. Kaip minėta 5 skirsnyje, nacionalinės institucijos turėtų kasmet EIOPA teikti ataskaitas apie supaprastintų pareigų taikymą, kurias EIOPA savo ruožtu turėtų atskleisti.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

I antraštinė dalis. Taikymo sritis, terminų apibrėžtys ir institucijos

Dalykas ir taikymo sritis (1 straipsnis)

Šiame pasiūlyme aptariamas krizių valdymas (prevenciniai įgaliojimai, prevencinis gaivinimo planavimas ir pertvarkymas), susijęs su visomis ES įsteigtomis draudimo ir perdraudimo įmonėmis, kurioms taikoma sistema „Mokumas II“.

Be to, kadangi su grupe susijusio subjekto žlugimas gali turėti įtakos visos grupės mokumui ir veiklai, prevenciniame gaivinimo ir pertvarkymo planavime turi būti nustatyti ir įtraukti visi

svarbūs grupių, kurių dalimi gali būti draudikas, subjektai, o valdžios institucijos turėtų turėti veiksmingų priemonių, kaip imtis veiksmų tų subjektų atžvilgiu, kad būtų galima taikyti taisomuosius veiksmus, kuriais būtų atsižvelgiama į grupės finansinį patikimumą, šalinamos sėkmingo pertvarkymo kliūtys grupėje ir sukuriama nuosekli visos grupės pertvarkymo schema, ypač tarpvalstybinėmis aplinkybėmis.

Pertvarkymo institucijų steigimas (3 straipsnis)

Šiuo pasiūlymu reikalaujama, kad valstybės narės įsteigtų draudimo pertvarkymo institucijas, kurioms suteikiami būtiniausi suderinti įgaliojimai imtis visų atitinkamų parengiamųjų ir pertvarkymo veiksmų. Pasiūlyme nenurodoma, kuri konkreti institucija turėtų būti paskirta, todėl tai gali būti, pavyzdžiui, nacionaliniai centriniai bankai, kompetentingos ministerijos, viešojo administravimo institucijos ar kitos institucijos, kurioms suteikti viešojo administravimo įgaliojimai. Jei įgaliojimai suteikiami esamai institucijai, turėtų būti numatytos tinkamos struktūrinės priemonės, kad būtų išvengta interesų konfliktų tarp priežiūros ir pertvarkymo funkcijų ir veiklos nepriklausomumo, ypač priežiūros institucijų atžvilgiu.

II antraštinė dalis. Pasirengimas

Supaprastintos pareigos (4 straipsnis)

Siekdamos laikytis proporcingumo principo ir išvengti pernelyg didelės administracinės naštos, institucijos, atsižvelgdamos į tam tikrus su įmone susijusius veiksnius, prireikus turėtų taikyti skirtingus arba mažesnius prevencinio gaivinimo ir pertvarkymo planavimo ir informavimo reikalavimus konkrečiai įmonei ir reikalauti informaciją atnaujinti rečiau. Kasmet institucijos turėtų EIOPA teikti ataskaitas apie supaprastintų pareigų taikymą.

Prevencinis gaivinimo planavimas (5–8 straipsniai)

Grupės turėtų parengti ir pateikti grupės priežiūros institucijai grupės prevencinius gaivinimo planus. Taip pat reikalaujama, kad draudikai, kurie nepriklauso grupei, kuriai taikomi tokie planavimo reikalavimai, parengtų ir reguliariai atnaujintų prevencinius gaivinimo planus, kuriuose būtų nustatyti veiksmai, kurių tos įmonės turi imtis, kad atkurtų savo finansinę būklę, jei ji labai pablogėjo. Priežiūros institucijos turėtų nustatyti draudikus, kurie privalo parengti prevencinius gaivinimo planus, remdamosi keliais veiksniais. Apskritai tokie reikalavimai turėtų būti taikomi ne mažiau kaip 80 % valstybės narės rinkos, o mažos rizikos profilio įmonėms tokių reikalavimų išimtis būtų taikoma kiekvienu atveju atskirai.

Šie planai pagerins draudiko supratimą apie savo pažeidžiamumą, o realiai įmanomi nepalankiausiomis sąlygomis veiksmai turėtų būti neatsiejama įmonės valdymo sistemos dalis ir esamos priemonės gali pasitarnauti rengiant prevencinius gaivinimo planus.

Priežiūros institucijos turi įvertinti prevencinius gaivinimo planus, kad patikrintų, ar jie yra išsamūs ir ar jais remiantis būtų galima laiku atkurti įmonės gyvybingumą.

Pertvarkymo planavimas ir sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas (9–16 straipsniai)

Pertvarkymo institucijos privalo parengti pertvarkymo planus, kuriuose būtų išdėstyti pertvarkymo veiksmai, kurių institucija numato imtis, jei būtų įvykdytos pertvarkymo sąlygos. Apskritai kiekvienoje valstybėje narėje pertvarkymo planavimas turėtų būti taikomas 70 % įmonių, o mažos rizikos profilio įmonėms šio reikalavimo išimtis būtų taikoma

kiekvienu atveju atskirai. Atitinkami draudikai turėtų būti nustatomi remiantis įvairiais proporcingumo kriterijais, įskaitant tikėtiną jų žlugimo poveikį.

Prevenciniuose gaivinimo ar pertvarkymo planuose neturėtų būti numatoma remtis jokia nepaprastąja viešąja finansine pagalba arba mokesčių mokėtojams sukelti nuostolių rizikos.

Planuodamos pertvarkymą pertvarkymo institucijos taip pat turėtų įvertinti bendrą draudiko sėkmingo pertvarkymo galimybę ir pašalinti bet kokias susijusias kliūtis. Institucijų diskrecija turėtų apsiriboti tuo, kas būtina draudimo ar perdraudimo įmonės struktūrai ir operacijoms supaprastinti, tik siekiant pagerinti jos sėkmingo pertvarkymo galimybę.

Bendri sprendimai (17 straipsnis)

Grupės priežiūros institucijos, priežiūros institucijos, grupės pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijos, jei taikytina, turėtų stengtis priimti bendrus sprendimus laikydamosi šiame straipsnyje nustatytos tvarkos.

III antraštinė dalis. Pertvarkymas

Pertvarkymo sąlygos (19 straipsnis)

Pasiūlymu nustatomas bendras parametras, pagal kurį pradedamos taikyti pertvarkymo priemonės. Draudimo ar perdraudimo įmonė turėtų būti pertvarkoma, kai ji žlunga arba gali žlugti ir nėra jokių perspektyvų, kad privačiojo sektoriaus alternatyvos ar priežiūros priemonės galėtų užkirsti kelią žlugimui.

Kartu būtina užtikrinti, kad intervencinės priemonės būtų taikomos tik tada, kai suinteresuotųjų šalių teisių ribojimas yra pagrįstas, o pertvarkymo veiksmai atitiktų viešąjį interesą.

Pertvarkymo priemonės ir įgaliojimai (26–52 straipsniai)

Įvykdžius pertvarkymo sąlygas, pertvarkymo institucijos turės įgaliojimus taikyti šias pertvarkymo priemones:

a) kapitalo priemonių, skolos priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų nurašymą arba konvertavimą, visų pirma siekiant palengvinti naudojimąsi kitomis pertvarkymo priemonėmis, pavyzdžiui, laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo arba perdavimo priemonėmis. Sukuriama konkreti hierarchija, kuria papildoma ir, jei reikia, pakeičiama atitinkamuose nacionalinės teisės aktuose, reglamentuojančiuose bankrotą, nustatyta hierarchija. Iš esmės akcininkų reikalavimai turėtų būti išnaudoti pirmiau nei subordinuotųjų kreditorių reikalavimai. Tik išnaudojus šiuos reikalavimus, pertvarkymo institucijos gali nustatyti nuostolius didesnio prioriteto reikalavimams. Tam tikromis aplinkybėmis bus vykdomas konvertavimas, kad likusių akcininkų reikalavimai labai sumažėtų;

b) laipsnišką mokaus subjekto veiklos nutraukimą – pertvarkomai įmonei išduotas leidimas sudaryti naujas draudimo ar perdraudimo sutartis yra panaikinamas, siekiant apriboti jos veiklą tik esamo portfelio administravimu, taip maksimaliai padidinant draudimo išmokų padengimą esamu turtu;

c) verslo pardavimą – visas įmonės verslas ar jo dalis gali būti parduodamas komercinėmis sąlygomis, nesilaikant procedūrinių reikalavimų, kurie kitu atveju būtų taikomi;

d) laikinos įmonės sukūrimą – visas įmonės verslas arba jo dalis gali būti perduota valstybės kontroliuojamam subjektui. Laikina įmonė turi gauti leidimą pagal direktyvą „Mokumas II“. Jos veikla yra laikina, nes siekiama parduoti verslą privačiam pirkėjui, kai bus tam tinkamos rinkos sąlygos;

e) turto ir įsipareigojimų atskyrimą – sumažėjusios vertės arba probleminį turtą ir (arba) įsipareigojimus galima perduoti valdymo įmonei, kad juos galima būtų tam tikru laikotarpiu valdyti ir restruktūrizuoti. Siekiant kuo labiau sumažinti konkurencijos iškraipymus ir neatsakingo elgesio riziką, ši priemonė turėtų būti naudojama tik kartu su kita pertvarkymo priemone.

Jei įmanoma, draudimo garantijų sistemos galėtų prisidėti prie pertvarkymo proceso finansavimo padengiant nuostolius, neviršijančius grynųjų nuostolių, kurių tos sistemos būtų turėjusios patirti apsaugant draudėjus pagal įprastinę bankroto bylą. Tokiais atvejais taikant nurašymo arba konvertavimo priemonę būtų užtikrinta, kad reikalavimus atitinkantys draudėjai būtų apsaugoti bent iki tokio draudimo apsaugos lygio, kuris yra pagrindinė priežastis, dėl kurios tokios draudimo garantijų sistemos buvo sukurtos pagal nacionalinę teisę.

Kad galėtų taikyti šias priemones, pertvarkymo institucijos turės įgaliojimus perimti žlungančios arba galinčios žlugti įstaigos kontrolę, perimti akcininkų ir vadovų vaidmenį, perduoti turtą ir įsipareigojimus bei užtikrinti sutarčių vykdymą. Kai taikoma, pertvarkymo veiksmai turės atitikti Sąjungos valstybės pagalbos sistemą. Nacionalinės valdžios institucijos, be būtiniausio suderinto priemonių rinkinio, galės numatyti specialias nacionalines priemones ir įgaliojimus, jei jie atitinka Sąjungos pertvarkymo sistemos principus ir tikslus. Visų pirma, nacionalinės institucijos gali apsvarstyti galimybę naudoti nurašymo arba konvertavimo priemonę žlungančiam draudikui rekapitalizuoti, jei tai neturi įtakos draudimo išmokoms ir jei imamasi tinkamų reorganizavimo ir restruktūrizavimo priemonių.

Papildomos nuostatos dėl pertvarkymo, įskaitant vertinimą, apsaugos priemones, procedūrines pareigas ir teisę pateikti skundą ir teisės imtis kitų veiksmų panaikinimas (23–25 ir 53–66 straipsniai)

Siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo sprendimai būtų priimami pagal pagrindinius principus dėl nuosavybės teisių ir laikantis atitinkamų vertybinių popierių ir bendrovių teisės aktų, į direktyvą įtrauktos reikiamos nuostatos ir veiksmai, kurių pertvarkymo institucijos turėtų laikytis prieš priimdamos ir priimdamos pertvarkymo sprendimus. Pavyzdžiui, tai apima draudiko balanso tikslaus įvertinimo užtikrinimą, apsaugos priemones, kad poveikį patiriantys akcininkai ir kreditoriai, įskaitant draudėjus, gautų kompensaciją, jei jų padėtis būtų blogesnė nei tuo atveju, jei draudimo ar perdraudimo įmonė būtų likviduota pagal nacionalinę bankroto procedūrą, procedūrinius veiksmus, kuriais institucijos turėtų pranešti draudikui ir kitoms atitinkamoms institucijoms apie pertvarkymo sprendimus, ir teisę apskųsti krizių prevencijos ar krizių valdymo priemones. Siekiant palengvinti pertvarkymą ir apsaugoti finansinį stabilumą, į sistemą taip pat įtrauktas laikinas moratoriumas išmokoms mokėti ir draudėjų išpirkimo teisių, susijusių su gyvybės draudimo sutartimis, sustabdymas.

IV antraštinė dalis. Tarpvalstybinių grupių pertvarkymas (67–71 straipsniai)

Kad būtų atsižvelgta į kai kurių draudimo grupių tarpvalstybinį pobūdį ir sukurta išsami bei integruota gaivinimo ir pertvarkymo veiksmų sistema Sąjungoje, bus įsteigtos pertvarkymo kolegijos, kurioms vadovaus grupės pertvarkymo institucija ir kuriose dalyvaus EIOPA. EIOPA palengvins institucijų bendradarbiavimą, padės užtikrinti nuoseklumą ir prireikus

tarpininkaus. Kolegijų tikslas – koordinuoti nacionalinių institucijų parengiamąsias ir pertvarkymo priemones, kad būtų užtikrinti optimalūs sprendimai Sąjungos lygmeniu.

V antraštinė dalis. Santykiai su trečiosiomis valstybėmis (72–77 straipsniai)

Sąjungos draudikai veikia trečiosiose valstybėse ir atvirkščiai, todėl veiksmingoje pertvarkymo sistemoje turi būti numatytas bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių institucijomis. Pasiūlymu Sąjungos institucijoms suteikiami reikalingi įgaliojimai remti žlungančio užsienio draudiko pertvarkymo veiksmus užsienyje, tam tikromis sąlygomis įvykdant jo turto ir įsipareigojimų, kurie yra jų jurisdikcijoje arba kuriems taikoma jų jurisdikcijos teisė, perdavimą. Sąjungos pertvarkymo institucijos taip pat turėtų turėti įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones trečiųjų valstybių įmonių nacionaliniams filialams, kai atskiras pertvarkymas yra būtinas dėl viešojo intereso arba vietos draudėjų apsaugos.

Pasiūlyme numatyta, kad bendradarbiavimo susitarimai su užsienio pertvarkymo institucijomis galėtų būti sudaromi siekiant palengvinti paramą užsienio pertvarkymo veiksmams. EIOPA galėtų sudaryti bendruosius administracinius susitarimus su trečiųjų valstybių institucijomis pagal Reglamento Nr. 1094/2010 33 straipsnį, o nacionalinės institucijos galėtų sudaryti dvišalius susitarimus, atitinkančius EIOPA bendruosius susitarimus.

VI antraštinė dalis. sankcijos (78–82 straipsniai)

Siekdamos užtikrinti, kad draudikai, jų veiklą veiksmingai kontroliuojantys asmenys ir jų administracinis, valdymo ar priežiūros organas laikytųsi šiame pasiūlyme nustatytų pareigų, valstybės narės turėtų numatyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. EIOPA turėtų prižiūrėti centrinę visų administracinių sankcijų duomenų bazę.

VII antraštinė dalis. Direktyvos „Mokumas II“, bendrovių teisės direktyvų ir EIOPA reglamento daliniai pakeitimai

Direktyvos „Mokumas II“ daliniai pakeitimai, įskaitant nuostatas dėl prevencinių priemonių (83 straipsnis)

Nedarant poveikio galimybei imtis atitinkamo lygmens priemonių, šiuo pasiūlymu patikslinami priežiūros institucijų įgaliojimai taikyti draudikams prevencines priemones pablogėjus jų finansinei būklei arba jiems pažeidus reguliavimo reikalavimus, siekiant pakankamai anksti užkirsti kelią problemų didėjimui.

Siekiant veiksmingo pertvarkymo, nuostatos dėl reorganizavimo ir likvidavimo iš dalies keičiamos siekiant išplėsti jų taikymą, kai taikomos pertvarkymo priemonės tiek tais atvejais, kai šios priemonės taikomos draudikams, tiek subjektams, kuriems taikomas pertvarkymo režimas.

Bendrovių teisės direktyvų ir EIOPA reglamento daliniai pakeitimai (83–88 straipsniai)

Sąjungos bendrovių teisės direktyvose nustatytos akcininkų ir kreditorių apsaugos taisyklės. Kai kuriomis iš tų taisyklių gali būti trukdoma pertvarkymo institucijoms greitai imtis veiksmų. Todėl siūloma jas iš dalies pakeisti.

Siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo institucijoms būtų atstovaujama Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje, ir užtikrinti, kad EIOPA turėtų reikiamos kompetencijos, Reglamentas (ES) Nr. 1094/2010 būtų iš dalies pakeistas, kad pertvarkymo institucijos būtų įtrauktos į kompetentingų institucijų sąvoką.

2021/0296 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria nustatoma draudimo ir perdraudimo įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2009/138/EB, (ES) 2017/1132 ir reglamentai (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę[12],

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[13],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) draudimo įmonių sunkumai gali turėti didelį poveikį valstybių narių ekonomikai ir socialinei gerovei, jei dėl tokių sunkumų sutriktų draudėjams, naudos gavėjams ar žalą patyrusioms šalims teikiama apsauga. Dėl perdraudimo įmonių vaidmens ekonomikoje, jų tarpusavio sąsajų su tiesioginio draudimo įmonėmis ir finansų rinkomis plačiąja prasme, taip pat dėl gana koncentruotos perdraudimo rinkos reikia tinkamos sistemos, kad būtų galima tvarkingai spręsti jų sunkumų ar žlugimo problemas. Todėl tiek tiesioginio draudimo įmonių, tiek perdraudimo įmonių gaivinimo ir pertvarkymo klausimai turėtų būti sprendžiami atsižvelgiant į atitinkamus jų ypatumus;

(2) 2008 m. pasaulinė finansų krizė atskleidė finansų sektoriaus pažeidžiamumą ir jo tarpusavio sąsajas. Paaiškėjo, kad sunkumų ir žlugimo priežastys, be kita ko, yra susijusios su finansų rinkų raida ir draudimo ar perdraudimo veiklos pobūdžiu. Šiuo atžvilgiu kaip pagrindinės draudimo ir perdraudimo įmonių susirūpinimo priežastys dažnai įvardijama draudimo veiklos rizika, t. y. per maži išmokų atidėjiniai, netinkama kainodara, t. y. nepakankamai įvertintos įmokos, netinkamas turto ir įsipareigojimų valdymas ir investiciniai nuostoliai. Šiomis aplinkybėmis mokesčių mokėtojų lėšos buvo panaudotos kelių draudimo įmonių pablogėjusiai finansinei būklei atkurti. Nors Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB[14] buvo siekiama stiprinti Sąjungos finansų sistemą ir draudimo bei perdraudimo įmonių atsparumą, ja nebuvo

[12] OL C , , p. .

[13] OL C , , p. .

[14] 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

visiškai panaikinta tokių draudimo ir perdraudimo įmonių žlugimo galimybė. Didelis rinkos kintamumas ir ilgą laiką žemas palūkanų normų lygis gali ypač pakenkti draudimo ir perdraudimo įmonių pelningumui ir mokumo būklei. Todėl dėl draudimo ir perdraudimo įmonių jautrumo rinkos ir ekonomikos pokyčiams reikia ypatingo atsargumo ir tinkamos sistemos, kad būtų galima valdyti galimą tokių įmonių finansinės būklės pablogėjimą, įskaitant prevencinį valdymą. Kai kurių įmonių, ypač tarpvalstybinių, žlugimas ir priartėjimas prie žlugimo pastaruoju metu, atskleidė dabartinės sistemos trūkumus, kuriuos reikia pašalinti, kad būtų galima tinkamai organizuoti tvarkingą draudimo ar perdraudimo įmonių pasitraukimą iš rinkos;

(3) draudimo ar perdraudimo įmonių veikla, paslaugos ar operacijos, kurių negalima lengvai pakeisti per pagrįstą laikotarpį arba patiriant pagrįstas išlaidas draudėjams, naudos gavėjams ar žalą patyrusioms šalims, turi būti laikomos ypatingos svarbos funkcijomis, kurias reikia tęsti. Tokia veikla, paslaugos ar operacijos gali būti ypatingos svarbos Sąjungos, nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu. Draudimo ar perdraudimo apsaugos tęstinumas dažnai yra priimtinesnis nei žlungančios įmonės likvidavimas, nes toks tęstinumas užtikrina palankiausią rezultatą draudėjams, naudos gavėjams ar žalą patyrusioms šalims. Todėl labai svarbu, kad būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis būtų galima užkirsti kelią žlugimui, o jam įvykus – kuo labiau sumažinti neigiamas pasekmes, išsaugant šių ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;

(4) veiksmingo žlungančių Sąjungos draudimo ir perdraudimo įmonių pertvarkymo užtikrinimas – esminis vidaus rinkos sukūrimo elementas. Tokių įmonių žlugimas daro poveikį ne tik draudėjams ir galbūt realiajai ekonomikai bei finansiniam stabilumui rinkose, kuriose tos draudimo ir perdraudimo įmonės veikia tiesiogiai, bet ir pasitikėjimui draudimo vidaus rinka. Sukūrus finansinių paslaugų vidaus rinką buvo sustiprinta skirtingų nacionalinių finansų sistemų sąveika. Draudimo ir perdraudimo įmonės aktyviai veikia finansų rinkose, kad galėtų valdyti savo investicijų portfelį ir su savo veikla susijusią riziką. Per išvestinių finansinių priemonių operacijas jos yra susijusios su tarpbankinėmis ir kitomis finansų rinkomis, kurios iš esmės yra visos Europos rinkos. Šiomis aplinkybėmis valstybių narių nepajėgumas spręsti draudimo ar perdraudimo įmonės žlugimo problemų ir ją pertvarkyti nuspėjamu ir suderintu būdu, kuris veiksmingai užkirstų kelią didesnei sisteminei žalai, gali pakenkti finansų rinkų stabilumui, taigi ir finansinių paslaugų vidaus rinkai;

(5) 2008 m. pasaulinė finansų krizė parodė, kad reikia sukurti tinkamą draudimo ir perdraudimo įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistemą. 2014 m. spalio mėn. Finansinio stabilumo taryba (toliau – FST) parengė pagrindinius veiksmingų draudimo įmonių, kurios, jei žlugtų, gali būti sisteminės arba ypatingos svarbos, pertvarkymo režimų elementus[15]. 2016 m. birželio mėn. FST paskelbė papildomas gaires dėl veiksmingų sisteminės svarbos draudikų pertvarkymo strategijų ir planų rengimo[16]. Be to, Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija (toliau – IAIS) 2019 m. lapkričio mėn. priėmė Pagrindinius draudimo principus, taikomus visoms draudimo ir perdraudimo įmonėms, ir Bendrą tarptautiniu mastu veikiančių draudimo grupių sistemą, kuriuose išsamiai išdėstyti prevencinio gaivinimo planavimo standartai ir veiksmai, kurių institucijos turėtų imtis draudimo ar perdraudimo įmonės, kuri

[15] Finansinio stabilumo taryba, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 2014 m.

[16] Finansinio stabilumo taryba, *Developing Effective Resolution Strategies and Plans for Systemically Important Insurers*, 2016 m.

pasitrauktų iš rinkos ir būtų pertvarkoma, atžvilgiu [17]. Į šiuos pokyčius reikėtų atsižvelgti nustatant žlungančių draudimo ir perdraudimo įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistemą;

(6) daugelis draudimo ir perdraudimo įmonių veikia tarpvalstybiniu mastu. Nepakankamas valdžios institucijų koordinavimas ir bendradarbiavimas pasirengimo tarpvalstybinės draudimo ar perdraudimo įmonės sunkumams arba žlugimui ir jų valdymo atveju pakenktų valstybių narių tarpusavio pasitikėjimui, lemtų neoptimalų rezultatą draudėjams, naudos gavėjams ir žalą patyrusioms šalims ir paveiktų draudimo vidaus rinkos patikimumą;

(7) šiuo metu Europos Sąjungos lygmeniu nėra suderintos draudimo ar perdraudimo įmonių koordinuoto pertvarkymo procedūros. Priešingai, valstybėse narėse iš esmės ir procedūriniu požiūriu skiriasi nacionaliniai įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais reglamentuojamas draudimo ir perdraudimo įmonių žlugimas. Be to, įmonių nemokumo procedūros ne visada gali būti tinkamos draudimo ar perdraudimo įmonėms, nes šios procedūros ne visada gali užtikrinti tinkamą draudėjams, naudos gavėjams ir žalą patyrusioms šalims, realiajai ekonomikai ar visam finansiniam stabilumui ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;

(8) būtina užtikrinti žlungančių arba galinčių žlugti draudimo ar perdraudimo įmonių ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, kartu kuo labiau sumažinant tokios įmonės žlugimo poveikį ekonomikai ir finansų sistemai. Todėl būtina nustatyti sistemą, kuri suteiktų institucijoms patikimą priemonių rinkinį, leidžiantį pakankamai anksti ir greitai pradėti intervenciją draudimo ar perdraudimo įmonių, kurios žlunga arba gali žlugti, atžvilgiu. Tokia sistema turėtų užtikrinti, kad visų pirma nuostoliai būtų paskirstomi akcininkams ir tik po to kreditoriams, su sąlyga, kad nė vienas kreditorius nepatirtų didesnių nuostolių, nei būtų patyręs tuo atveju, jei draudimo ar perdraudimo įmonė būtų buvusi likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, laikantis principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė;

(9) kuriama sistema turėtų suteikti institucijoms galimybę užtikrinti draudimo apsaugos tęstinumą draudėjams, naudos gavėjams ir žalą patyrusioms šalims, prireikus perduoti gyvybingą draudimo ar perdraudimo įmonės veiklą bei portfelius ir paskirstyti nuostolius sąžiningai ir nuspėjamai. Šie tikslai turėtų padėti išvengti nereikalingų nuostolių ar socialinių sunkumų draudėjams, naudos gavėjams ir žalą patyrusioms šalims, sušvelninti neigiamą poveikį realiajai ekonomikai, kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį finansų rinkoms ir mokesčių mokėtojų tenkančias išlaidas;

(10) vykdant Direktyvos 2009/138/EB peržiūrą, visų pirma nustatant rizikai jautresnius kapitalo reikalavimus, griežtesnę priežiūrą, išsamesnę likvidumo stebėseną ir geresnes makroprudencinės politikos priemones, turėtų būti dar labiau sumažinta draudimo ar perdraudimo įmonių žlugimo tikimybė ir padidintas tokių įmonių atsparumas nepalankiausioms ekonominėms sąlygoms, neatsižvelgiant į tai, kokios priežastys jas lėmė – visos sistemos sutrikimai ar konkrečiai įmonei būdingi įvykiai. Vis dėlto, nepaisant patikimos ir tvirtos prudencinės sistemos, negalima visiškai išvengti finansinių sunkumų. Todėl valstybės narės turėtų būti pasiruošusios spręsti problemas su sisteminėmis krizėmis ir su pavienių įmonių žlugimu susijusiais atvejais ir turėti tam skirtas tinkamas gaivinimo ir pertvarkymo priemones. Tokios priemonės, be kita ko, turėtų apimti mechanizmus, kuriuos naudodamos įstaigos gali veiksmingai spręsti

[17] Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija, *Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups*, 2019 m.

klausimus, susijusius su žlungančiomis ar galinčiomis žlugti įmonėmis. Naudojantis tokiomis priemonėmis ir įgaliojimais turėtų būti atsižvelgiama į žlugimo aplinkybes;

(11) kai kurios valstybės narės jau nustatė prevencinio gaivinimo planavimo reikalavimus ir žlungančių draudimo ar perdraudimo įmonių pertvarkymo mechanizmus. Vis dėlto tikėtina, kad tai, jog nėra bendrų draudimo ar perdraudimo įmonių gaivinimui ir pertvarkymui taikomų sąlygų, įgaliojimų ir procesų visoje Sąjungoje, kliudo vidaus rinkai sklandžiai veikti ir nacionalinėms institucijoms bendradarbiauti sprendžiant su sunkumų patiriančiomis ar žlungančiomis tarpvalstybinėmis įmonių grupėmis susijusius klausimus. Tai ypač aktualu, kai dėl skirtingų metodų nacionalinės institucijos neužtikrina vienodo kontrolės lygio arba neturi vienodų galimybių pertvarkyti draudimo ar perdraudimo įmones. Šie gaivinimo ir pertvarkymo režimų skirtumai gali turėti įtakos vienodoms sąlygoms ir potencialiai iškraipyti įmonių konkurenciją. Reikėtų šalinti tas kliūtis ir patvirtinti taisykles užtikrinant, kad nebūtų pažeista vidaus rinka. Tuo tikslu draudimo ar perdraudimo įmonių prevencinį gaivinimą ir pertvarkymą reglamentuojančios taisyklės turėtų būti suderintos vadovaujantis bendromis būtiniausio derinimo taisyklėmis. Siekiant užtikrinti nuoseklumą su galiojančiais Sąjungos teisės aktais draudimo paslaugų srityje, prevencinio gaivinimo ir pertvarkymo tvarka turėtų būti taikoma draudimo ar perdraudimo įmonėms, kurioms taikomi Direktyvoje 2009/138/EB nustatyti prudenciniai reikalavimai;

(12) su grupe susijusio subjekto žlugimas gali greitai paveikti visos grupės mokumą ir veiklą. Todėl būtina nustatyti grupės prevencinio gaivinimo ir pertvarkymo planavimo reikalavimus. Be to, institucijos turėtų turėti veiksmingų priemonių, kad tų subjektų atžvilgiu galėtų taikyti taisomuosius veiksmus, kuriais būtų atsižvelgiama į visų grupės subjektų finansinį patikimumą, šalinamos sėkmingo grupės pertvarkymo kliūtys ir sukuriama nuosekli visos grupės pertvarkymo schema, ypač tarpvalstybinėmis aplinkybėmis. Todėl prevencinio gaivinimo ir pertvarkymo planavimo bei su sėkmingo pertvarkymo galimybe susiję reikalavimai ir pertvarkymo režimas taip pat turėtų būti taikomi patronuojančiosioms įmonėms, kontroliuojančiosioms bendrovėms ir kitiems grupės subjektams, įskaitant draudimo ir perdraudimo įmonių filialus, įsteigtus už Sąjungos ribų;

(13) būtina užtikrinti gaivinimo ir pertvarkymo sistemos tinkamumą ir veiksmingumą, kartu išvengiant nereikalingos administracinės naštos ir išlaidų įmonėms ir institucijoms. Todėl tokios gaivinimo ir pertvarkymo sistemos įgyvendinimas turėtų būti proporcingas atitinkamos įmonės, jos veiklos ir paslaugų pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Kalbant apie gaivinimo ir pertvarkymo planavimo reikalavimų taikymo sritį, institucijos, remdamosi suderintu rizika pagrįstų kriterijų rinkiniu, turėtų nustatyti, kurioms įmonėms taikomi planavimo reikalavimai. Siekiant didinti pasitikėjimą bendrąja draudimo ir perdraudimo rinka ir sudaryti vienodas sąlygas, turėtų būti pasiektas minimalus pasirengimo lygis, nustatant minimalų rinkos aprėpties lygį. Tačiau nustatant tą minimalų rinkos aprėpties lygį turėtų būti atsižvelgiama į gaivinimo ir pertvarkymo skirtumus ir į tai, ar pertvarkymo veiksmų taikymas atitinka viešąjį interesą;

(14) dėl tos pačios priežasties institucijos turėtų, kai tinkama, taikyti kitokius arba mažesnius prevencinio gaivinimo ir pertvarkymo planavimo ir informavimo reikalavimus konkrečioms įmonėms ir reikalauti informaciją atnaujinti rečiau. Taikydamos tokius supaprastintas pareigas, institucijos turėtų atsižvelgti į įmonės veiklos pobūdį, dydį, sudėtingumą ir pakeičiamumą, jos akcijų paketo struktūrą ir teisinę formą, jos rizikos profilį, tarpusavio sąsajų su kitomis reguliuojamomis

įmonėmis arba visa finansų sistema laipsnį. Institucijos taip pat turėtų atsižvelgti į tai, ar draudimo ar perdraudimo įmonės žlugimas ir vėlesnis likvidavimas keliant įprastines bankroto bylas galėtų daryti didelį neigiamą poveikį draudėjams, finansų rinkoms, kitoms įmonėms arba visai ekonomikai. Institucijos turėtų kasmet EIOPA teikti ataskaitas apie tokių supaprastintų pareigų taikymą;

(15) siekdamos užtikrinti tvarkingą pertvarkymo procesą ir išvengti interesų konfliktų, valstybės narės turėtų paskirti viešojo administravimo institucijas arba institucijas, kurioms būtų suteikti viešojo administravimo įgaliojimai vykdyti su gaivinimo ir pertvarkymo sistema susijusias funkcijas ir užduotis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad toms pertvarkymo institucijoms būtų skirta pakankamai išteklių. Jei valstybė narė paskiria pertvarkymo instituciją, kuri atlieka kitas funkcijas, turėtų būti nustatytos tinkamos struktūrinės priemonės, kad tos funkcijos būtų atskirtos nuo su pertvarkymu susijusių funkcijų ir užtikrintas veiklos nepriklausomumas. Toks atskyrimas neturėtų trukdyti pertvarkymo funkcijai turėti prieigą prie bet kokios informacijos, kuri jai reikalinga vykdant savo pareigas pagal gaivinimo ir pertvarkymo sistemą arba įvairių institucijų, dalyvaujančių taikant gaivinimo ir pertvarkymo sistemą, bendradarbiavimui;

(16) atsižvelgiant į galimas draudimo ar perdraudimo įmonės žlugimo pasekmes valstybės narės draudėjams, finansų sistemai ir ekonomikai, taip pat atsižvelgiant į galimą poreikį naudoti viešąsias lėšas šalinant tokio žlugimo pasekmes, krizių valdymo ir pertvarkymo procese ankstyvu etapu turėtų aktyviai dalyvauti valstybių narių finansų ministerijos ar kitos atitinkamos ministerijos;

(17) būtina veiksmingai spręsti pablogėjusios draudimo ir perdraudimo įmonių finansinės būklės arba šių įmonių padarytų teisės aktų reikalavimų pažeidimų klausimus ir užkirsti kelią problemų didėjimui. Todėl priežiūros institucijos turėtų turėti įgaliojimus taikyti prevencines priemones. Tačiau tokie įgaliojimai taikyti prevencines priemones turėtų derėti su galimybe imtis atitinkamo lygmens priemonių ir Direktyvoje 2009/138/EB jau numatytais priežiūros įgaliojimais panašiomis aplinkybėmis, įskaitant priežiūros įgaliojimus, numatytus Direktyvos 2009/138/EB 36 straipsnyje nustatytame priežiūros procese. Tokie prevenciniai įgaliojimai neturėtų lemti naujos iš anksto nustatytos intervencijos pradžios prieš pažeidžiant mokumo kapitalo reikalavimą, nustatytą tos direktyvos I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnyje. Priežiūros institucijos turėtų vertinti kiekvieną situaciją atskirai ir nuspręsti, ar reikia imtis prevencinių priemonių, remdamosi aplinkybėmis, įmonės padėtimi ir savo priežiūros nuovoka;

(18) labai svarbu, kad grupės arba, kai taikoma, atskiros įmonės parengtų ir reguliariai atnaujintų prevencinius gaivinimo planus, kuriuose būtų nustatyti veiksmai, kurių tos grupės arba įmonės turi imtis, kad atkurtų savo finansinę būklę jai labai pablogėjus, kai gali kilti rizika jų gyvybingumui. Todėl draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų nustatyti kiekybinių ir kokybinių rodiklių rinkinį, pagal kurį būtų pradedami taikyti tokiuose prevenciniuose gaivinimo planuose numatyti taisomieji veiksmai. Tokie rodikliai turėtų padėti draudimo ir perdraudimo įmonėms imtis taisomųjų veiksmų, kurie geriausiai atitiktų jų draudėjų interesus, ir neturėtų nustatyti naujų prudencinių reguliavimo reikalavimų. Prevencinio gaivinimo planai, apimantys visus svarbius grupės juridinius asmenis, turėtų būti išsamūs ir pagrįsti realiomis prielaidomis, taikytinomis įvairiais patikimais ir nepalankiais scenarijais. Šie prevenciniai gaivinimo planai turėtų būti neatsiejama įmonės valdymo sistemos dalis. Rengiant tokius prevencinius gaivinimo planus galima remtis esamomis priemonėmis, įskaitant savo rizikos ir mokumo vertinimą, nenumatytų atvejų planus arba likvidumo rizikos

valdymo planus. Tačiau reikalavimas parengti prevencinį gaivinimo planą turėtų būti taikomas proporcingai ir neturėtų daryti poveikio realistiško gaivinimo plano, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2009/138/EB 138 straipsnio 2 dalį, parengimui ir pateikimui. Prireikus prevencinio gaivinimo plano elementai galėtų būti naudojami kaip informacija arba pagrindas rengiant gaivinimo planą, kurio reikalaujama pagal Direktyvos 2009/138/EB 138 straipsnio 2 dalį;

(19) būtina užtikrinti tinkamą pasirengimą krizėms. Todėl reikėtų reikalauti, kad pagrindinės patronuojančiosios įmonės ar atskiros draudimo ar perdraudimo įmonės pateiktų savo prevencinius gaivinimo planus priežiūros institucijoms išsamiai įvertinti, be kita ko, įvertinti, ar tie planai yra visapusiški ir ar pagal juos būtų įmanoma laiku atkurti įmonės ar įmonių grupės gyvybingumą net finansiškai ypač nepalankiomis sąlygomis. Kai įmonė pateikia prevencinį gaivinimo planą, kuris nėra tinkamas, priežiūros institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai reikalauti, kad įmonė imtųsi priemonių, būtinų esminiams plano trūkumams pašalinti;

(20) pertvarkymo planavimas yra viena iš svarbiausių veiksmingo pertvarkymo dalių. Todėl pertvarkymo institucijos turėtų turėti visą reikalingą informaciją, kad galėtų nustatyti ypatingos svarbos funkcijas ir užtikrinti jų tęstinumą. Draudimo ir perdraudimo įmonės turi išskirtinių žinių apie savo veikimą ir bet kokias su juo susijusias problemas, todėl pertvarkymo institucijos turėtų parengti pertvarkymo planus, be kita ko, remdamosi atitinkamų įmonių teikiama informacija. Kad būtų išvengtą nereikalingos administracinės naštos, pertvarkymo institucijos pirmiausia turėtų gauti reikiamą informaciją iš priežiūros institucijų;

(21) mažos rizikos profilio įmonės dėl savo mažos rizikos profilio neturėtų būti įpareigotos rengti atskirų prevencinių gaivinimo planų ir joms neturėtų būti taikomas pertvarkymo planavimas;

(22) siekiant numatyti galimą taisomųjų ir pertvarkymo priemonių sąveiką ir padidinti grupių pasirengimą krizėms bei sėkmingo pertvarkymo galimybę, bet kokia grupės prevencinio gaivinimo ir pertvarkymo planavimo tvarka turėtų būti taikoma visiems grupės subjektams, kuriems taikoma grupės priežiūra. Prevenciniuose gaivinimo ir pertvarkymo planuose turėtų būti atsižvelgiama į atitinkamos grupės vidaus finansinę, techninę ir verslo struktūrą ir jos vidaus tarpusavio sąsajų laipsnį;

(23) grupės prevenciniai gaivinimo ir pertvarkymo planai turėtų būti parengti visai grupei ir juose turėtų būti nurodytos priemonės, susijusios tiek su pagrindine patronuojančiąja įmone, tiek su atskiromis patronuojamosiomis įmonėmis, kurios yra tos grupės dalis. Tačiau tai, kokiu mastu grupės prevenciniuose gaivinimo ir pertvarkymo planuose atsižvelgiama į patronuojamąsias įmones, turėtų būti proporcinga jų svarbai grupei ir draudėjams, realiajai ekonomikai ir finansų sistemai valstybėse narėse, kuriose tos patronuojamosios įmonės veikia. Rengiant bet kokius pertvarkymo planus turėtų dalyvauti valstybių narių, kuriose grupė turi patronuojamųjų įmonių, pertvarkymo institucijos. Atitinkamos institucijos, veikdamos kartu su priežiūros institucijų arba pertvarkymo kolegijomis, turėtų dėti pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas dėl tų planų įvertinimo ir priėmimo. Tačiau tinkamam pasirengimui krizėms neturėtų turėti įtakos tai, kad priežiūros institucijų ar pertvarkymo kolegijos nepriima bendro sprendimo. Tokiais atvejais kiekviena už patronuojamąją įmonę atsakinga priežiūros institucija turėtų turėti galimybę reikalauti, kad jos jurisdikcijai priklausančios patronuojamosios įmonės parengtų prevencinį gaivinimo planą, ir pati atlikti prevencinio gaivinimo plano vertinimą. Dėl tų pačių priežasčių kiekviena už patronuojamąją įmonę atsakinga pertvarkymo institucija turėtų parengti ir nuolat

atnaujinti jos jurisdikcijai priklausančių patronuojamųjų įmonių pertvarkymo planą. Individualių prevencinių gaivinimo ir pertvarkymo planų rengimas įmonėms, kurios priklauso grupei, turėtų būti išimtinis, tinkamai pagrįstas ir jam turėtų būti taikomi tie patys standartai, kurie taikomi panašioms įmonėms atitinkamoje valstybėje narėje. Jeigu rengiami individualūs prevenciniai įmonių, kurios yra grupės dalis, gaivinimo ir pertvarkymo planai, atitinkamos institucijos turėtų siekti kiek įmanoma užtikrinti jų darną su likusių grupės narių prevenciniais gaivinimo ir pertvarkymo planais;

(24) kad visos susijusios institucijos būtų išsamiai ir nuolat informuojamos, priežiūros institucijos turėtų perduoti visus prevencinius gaivinimo planus ir jų pakeitimus atitinkamoms pertvarkymo institucijoms, o pertvarkymo institucijos turėtų perduoti visus pertvarkymo planus ir jų pakeitimus atitinkamoms priežiūros institucijoms;

(25) remdamosi draudimo ar perdraudimo įmonių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimu, pertvarkymo institucijos turėtų turėti įgaliojimus tiesiogiai arba netiesiogiai per priežiūros instituciją reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės pakeistų savo struktūrą ir organizaciją. Pertvarkymo institucijos taip pat turėtų turėti galimybę imtis būtinų, bet proporcingų priemonių, kad sumažintų arba pašalintų bet kokias esmines kliūtis, trukdančias taikyti pertvarkymo priemones, ir užtikrintų atitinkamų subjektų sėkmingo pertvarkymo galimybę. Pertvarkymo institucijos turėtų įvertinti draudimo ar perdraudimo įmonių sėkmingo pertvarkymo galimybę tų įmonių lygmeniu, kuriuo būtų tikimasi pagal grupės pertvarkymo planą imtis pertvarkymo veiksmų. Pertvarkymo institucijų galimybė reikalauti draudimo ar perdraudimo įmonės struktūros ir organizacijos pakeitimų arba imtis priemonių, kad būtų sumažintos ar pašalintos bet kokios esminės kliūtys, trukdančios taikyti pertvarkymo priemones ir užtikrinti atitinkamų įmonių sėkmingo pertvarkymo galimybę, neturėtų viršyti to, kas būtina atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės struktūrai ir veiklai supaprastinti siekiant pagerinti tos įmonės sėkmingo pertvarkymo galimybę;

(26) prevenciniame gaivinimo plane arba pertvarkymo plane numatytų veiksmų įgyvendinimas gali turėti įtakos draudimo ar perdraudimo įmonių darbuotojams. Todėl į tokius planus atitinkamais atvejais turėtų būti įtrauktos darbuotojų atstovų informavimo ir konsultavimosi su jais visų gaivinimo ir pertvarkymo procesų metu procedūros. Tose procedūrose turėtų būti atsižvelgiama į kolektyvines sutartis, socialinių partnerių numatytus kitus susitarimus, taip pat nacionalinės ir Sąjungos teisės nuostatas dėl profesinių sąjungų ir darbuotojų atstovų dalyvavimo bendrovės restruktūrizavimo procesuose;

(27) siekiant veiksmingo draudimo ir perdraudimo įmonių ar grupės subjektų, veikiančių visoje Sąjungoje, gaivinimo ir pertvarkymo, reikia, kad priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiautų priežiūros institucijų ir pertvarkymo kolegijose visais proceso etapais – nuo prevencinių gaivinimo ir pertvarkymo planų parengimo iki faktinio įmonės pertvarkymo. Kai institucijos nesutaria dėl sprendimų, kuriuos reikia priimti grupių ir įmonių atžvilgiu, Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, EIOPA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010[18], kraštutiniu atveju turėtų atlikti tarpininko vaidmenį;

---

[18] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

(28) gaivinimo ir prevencinio etapo metu akcininkai turėtų išlaikyti visišką atsakomybę už draudimo ar perdraudimo įmonę ir jos kontrolę. Pradėjus įmonės pertvarkymą jie tokios atsakomybės išlaikyti nebeturėtų. Todėl pertvarkymo sistemoje turėtų būti numatyta, kad pertvarkymas būtų pradėtas laiku, t. y. iki to momento, kai draudimo ar perdraudimo įmonė tampa nemoki pagal balansą ar pinigų srautus, visas nuosavas kapitalas yra visiškai išnaudotas arba draudimo ar perdraudimo įmonė negali įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimų, kai sueina jų įvykdymo terminas. Pertvarkymas turėtų būti inicijuojamas, kai priežiūros institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija arba po to, kai su ja pasikonsultavo pertvarkymo institucija, nustato, kad draudimo ar perdraudimo įmonė žlunga arba gali žlugti, o alternatyvios priemonės per pagrįstą laikotarpį neužkirstų kelio tokiam žlugimui. Draudimo ar perdraudimo įmonė turėtų būti laikoma žlungančia arba galinčia žlugti bet kuriomis iš šių aplinkybių: i) kai įmonė pažeidžia arba gali pažeisti Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnyje nustatytą minimalaus kapitalo reikalavimą (toliau – MCR) ir kai nėra pagrindo tikėtis, kad atitiktis jam bus atkurta; ii) kai įmonė nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų arba jei įmonė nevykdo teisinių įsipareigojimų pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie jai taikomi, arba artimiausiu metu gali nevykdyti teisinių įsipareigojimų pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie jai taikomi, taip, kad būtų pateisinamas leidimo panaikinimas; iii) kai draudimo ar perdraudimo įmonė negali arba artimiausiu metu negalės sumokėti savo skolų ar kitų įsipareigojimų, įskaitant mokėjimus draudėjams ar naudos gavėjams, kai sueina jų mokėjimo terminas, arba iv) kai draudimo ar perdraudimo įmonei reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama;

(29) naudojant pertvarkymo priemones ir įgaliojimus gali būti ribojamos draudimo ir perdraudimo įmonių akcininkų ir kreditorių teisės. Visų pirma pertvarkymo institucijų turimi įgaliojimai perduoti draudimo ar perdraudimo įmonės akcijas arba visą turtą ar jo dalį privačiam pirkėjui be akcininkų sutikimo turi poveikį akcininkų nuosavybės teisėms. Be to, įgaliojimai nuspręsti, kuriuos žlungančios įmonės įsipareigojimus perduoti, kad būtų užtikrintas paslaugų tęstinumas ir išvengta neigiamo poveikio draudėjams, naudos gavėjams ir žalą patyrusioms šalims, realiajai ekonomikai ar visam finansiniam stabilumui, gali paveikti vienodų sąlygų taikymą kreditoriams. Todėl bet kuri pertvarkymo priemonė turėtų būti taikoma tik toms draudimo ar perdraudimo įmonėms, kurios žlunga arba gali žlugti, ir tik jeigu tai būtina siekiant įgyvendinti visuotinės svarbos pertvarkymo tikslus. Visų pirma pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos tik tais atvejais, kai draudimo ar perdraudimo įmonė negali būti likviduota pagal įprastinę bankroto bylą, nedarant nepagrįsto poveikio draudėjų, naudos gavėjų ir suinteresuotųjų šalių apsaugai arba išvengiant finansų sistemos destabilizavimo. Be to, pertvarkymo priemonės turėtų būti būtinos siekiant užtikrinti greitą ypatingos svarbos funkcijų perdavimą ir tęstinumą ir nebūtų pagrindo tikėtis alternatyvaus privataus sprendimo, įskaitant esamų akcininkų ar trečiosios šalies kapitalo padidinimą, kurio pakaktų visiškam subjekto gyvybingumui atkurti, nedarant poveikio draudimo išmokoms. Bet koks akcininkų ir kreditorių teisių ribojimas, atsirandantis dėl pertvarkymo veiksmų, turėtų būti suderinamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (toliau – Chartija). Be kita ko, tais atvejais, kai vykdant pertvarkymo veiksmus tos pačios klasės kreditoriai vertinami skirtingai, toks skirtingas vertinimas turėtų būti pagrįstas viešuoju interesu ir proporcingas rizikai, kurią siekiama pašalinti, be to, jis neturėtų būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminacinis pilietybės atžvilgiu;

(30) taikydamos pertvarkymo priemones ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos turėtų imtis visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog pertvarkymo veiksmų būtų imtasi laikantis principo, kad draudimo išmokos

paveikiamos tik po to, kai akcininkai ir kiti kreditoriai padengė savo nuostolių dalį. Pertvarkymo institucijos taip pat turėtų užtikrinti, kad draudimo ar perdraudimo įmonių pertvarkymo sąnaudos būtų kuo mažesnės ir kad tos pačios klasės kreditoriams būtų taikomos vienodos sąlygos;

(31) nurašant arba konvertuojant kapitalo priemones, skolos priemones ir kitus tinkamus įsipareigojimus turėtų būti numatytas vidinis nuostolių padengimo mechanizmas. Šis mechanizmas kartu su perdavimo priemonėmis, kuriomis siekiama išlaikyti draudimo apsaugos tęstinumą draudėjų, naudos gavėjų ir žalą patyrusių šalių naudai, turėtų sudaryti sąlygas pasiekti pertvarkymo tikslus ir iš esmės apriboti draudimo ar perdraudimo įmonės žlugimo poveikį draudėjams. Tačiau gali būti ypatingų atvejų, kai draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymui gali prireikti specialių nacionalinių sistemų, visų pirma draudimo garantijų sistemos arba pertvarkymo fondo, intervencijos, kad būtų numatyti papildomi nuostolių padengimo ir restruktūrizavimo ištekliai arba, kraštutiniu atveju, nepaprastasis viešasis finansavimas. Būtinos apsaugos priemonės, kuriomis siekiama apsaugoti kreditorius, taip pat turėtų atspindėti tokių specialių nacionalinių sistemų, kurios savo ruožtu turi atitikti Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, egzistavimą. Nurašymo arba konvertavimo priemonė turėtų būti taikoma prieš naudojant bet kokią nepaprastąją viešąją finansinę paramą;

(32) nuosavybės teisių ribojimas neturėtų būti neproporcingas. Todėl poveikį patiriantys draudimo ir perdraudimo įmonių akcininkai ir kreditoriai, įskaitant draudėjus, neturėtų patirti didesnių nuostolių nei tie, kuriuos jie būtų patyrę, jei draudimo ar perdraudimo įmonė būtų likviduota tuo metu, kai buvo priimtas pertvarkymo sprendimas. Kai dalis pertvarkomos draudimo ar perdraudimo įmonės turto ir įsipareigojimų perduodama privačiam pirkėjui arba laikinai įmonei, likusi pertvarkomos įmonės dalis turėtų būti likviduota keliant įprastinę bankroto bylą. Likviduojant draudimo ar perdraudimo įmonę likę akcininkai ir kreditoriai turėtų turėti teisę pagal savo reikalavimus per likvidavimo procedūrą gauti išmoką ar kompensaciją, ne mažesnę negu suma, kurią jie būtų atgavę, jei visa draudimo ar perdraudimo įmonė būtų buvusi likviduota keliant įprastinę bankroto bylą;

(33) siekiant apsaugoti akcininkų ir kreditorių teises, būtina nustatyti aiškias pareigas, susijusias su pertvarkomos įmonės turto ir įsipareigojimų vertinimu ir su sąlygų, kurios būtų buvusios taikomos akcininkams ir kreditoriams, jei įmonė būtų buvusi likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, vertinimu. Todėl būtina nustatyti, kad prieš imantis bet kokių pertvarkymo veiksmų turėtų būti atliktas nešališkas ir tikroviškas draudimo ar perdraudimo įmonės turto ir įsipareigojimų vertinimas. Tokį vertinimą turėtų būti galima apskųsti. Tačiau dėl pertvarkymo veiksmų pobūdžio ir jų glaudaus ryšio su vertinimu toks skundas turėtų būti galimas tik tuo atveju, jei jis kartu nukreiptas prieš pertvarkymo sprendimą. Be to, būtina nustatyti, kad, pritaikius pertvarkymo priemones, turėtų būti atliktas akcininkams ir kreditoriams faktiškai taikytų sąlygų ir sąlygų, kurios joms būtų buvusios taikytos iškėlus įprastinę bankroto bylą, palyginimas. Šį *ex post* palyginimą turėtų būti galima ginčyti atskirai nuo pertvarkymo sprendimo. Akcininkai ir kreditoriai, kurie gavo mažesnę sumą nei ta, kurią būtų gavę iškėlus įprastinę bankroto bylą, turėtų turėti teisę į skirtumo išmokėjimą;

(34) svarbu nuostolius pripažinti žlungant draudimo ar perdraudimo įmonei. Vertinant žlungančių draudimo ar perdraudimo įmonių turtą ir įsipareigojimus reikėtų remtis nešališkomis, apdairiomis ir tikroviškomis prielaidomis, galiojančiomis pertvarkymo priemonių taikymo metu. Tačiau įsipareigojimų vertei neturėtų turėti įtakos draudimo ar perdraudimo įmonės finansinė būklė. Ypatingos skubos atvejais pertvarkymo

institucijoms turėtų būti įmanoma žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės turtą ar įsipareigojimus įvertinti skubos tvarka. Toks vertinimas turėtų būti preliminarus ir galioti tol, kol bus atliktas nepriklausomas vertinimas. EIOPA turėtų nustatyti principų, naudojamų atliekant tokius vertinimus, sistemą ir turėtų leisti atitinkamai pertvarkymo institucijoms ir nepriklausomiems vertintojams taikyti skirtingas konkrečias metodikas;

(35) imdamosi pertvarkymo veiksmų pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į pertvarkymo planuose numatytas priemones ir jomis vadovautis, nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, vertinimu, imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau;

(36) turėtų būti numatytos tokios pertvarkymo priemonės, kurios būtų tinkamos taikyti įvairių didele dalimi neprognozuojamų scenarijų atveju, atsižvelgiant į tai, kad tarp vienos draudimo ar perdraudimo įmonės krizės ir platesnės sisteminės krizės gali būti skirtumas. Todėl pertvarkymo priemonės turėtų apimti kiekvieną iš šių scenarijų, įskaitant pertvarkomos mokios įmonės veiklos laipsnišką nutraukimą iki visiško jos veiklos nutraukimo, pertvarkomos įmonės verslo ar akcijų pardavimą, laikinos įmonės sukūrimą, turto ir įsipareigojimų atskyrimą nuo žlungančios įmonės sumažėjusios vertės ar blogų portfelių ir žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės kapitalo priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų nurašymą ar konvertavimą;

(37) jei pertvarkymo priemonės buvo panaudotos draudimo portfeliams perduoti patikimam subjektui, kuris galėtų būti privačiojo sektoriaus pirkėjas arba laikina įmonė, likusi įmonės dalis turėtų būti likviduota per tinkamą laikotarpį. To laikotarpio trukmė turėtų būti pagrįsta poreikiu, kad žlunganti draudimo ar perdraudimo įmonė teiktų paslaugas ar paramą, kad privačiojo sektoriaus pirkėjas ar laikina įmonė galėtų vykdyti veiklą ar teikti paslaugas, įgytas per tokį perdavimą;

(38) verslo pardavimo priemonė turėtų sudaryti sąlygas pertvarkymo institucijoms parduoti draudimo ar perdraudimo įmonę ar jos veiklos dalis vienam ar daugiau pirkėjų be akcininkų sutikimo. Taikydamos verslo pardavimo priemonę, institucijos tą draudimo ar perdraudimo įmonę arba jos veiklos dalis turėtų pateikti rinkai atvirai, skaidriai ir nediskriminuodamos, kartu siekdamos kiek įmanoma pakelti pardavimo kainą. Kai skubos sumetimais toks procesas neįmanomas, institucijos turėtų imtis veiksmų siekiant kompensuoti neigiamas pasekmes konkurencijai ir vidaus rinkai;

(39) visos grynosios pajamos, gautos iš pertvarkomos įmonės turto arba įsipareigojimų perdavimo taikant verslo pardavimo priemonę, turėtų tekti po likvidavimo procedūros likusiai įmonei. Visos grynosios pajamos, gautos iš pertvarkomos įmonės išleistų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimo taikant verslo pardavimo priemonę, turėtų tekti tų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių savininkams. Pajamos turėtų būti apskaičiuotos atmetus dėl draudimo ar perdraudimo įmonės žlugimo ir pertvarkymo proceso patirtas sąnaudas;

(40) informacija, susijusi su žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės pardavimu, ir derybos su potencialiais pirkėjais prieš pradedant taikyti verslo pardavimo priemonę, gali būti jautri ir kelti riziką pasitikėjimui draudimo rinka. Todėl svarbu, kad būtų galima tokios informacijos atskleidimą visuomenei, kaip reikalaujama Europos

Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 596/2014[19], atidėti tiek, kiek reikia, kad būtų suplanuotas ir organizuotas draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymas;

(41) laikina įmonė – tai draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri visiškai ar iš dalies priklauso vienai ar daugiau valdžios institucijų arba kurią kontroliuoja pertvarkymo institucija. Pagrindinis laikinos įmonės tikslas – užtikrinti, kad žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės draudėjams ir toliau būtų teikiamos ypatingos svarbos funkcijos. Todėl laikina įmonė turėtų veikti kaip gyvybingas, veiklą galintis tęsti subjektas, o vos susidarius tinkamoms sąlygoms turėtų būti kuo greičiau grąžinta į rinką arba likviduota, jei laikina įmonė yra negyvybinga;

(42) turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonė turėtų suteikti institucijoms galimybę pertvarkomos įmonės turtą, teises ar įsipareigojimus perduoti atskirai įmonei, kad būtų galima pašalinti, valdyti ir likviduoti tokį turtą, teises ar įsipareigojimus. Siekiant nesuteikti nepagrįsto konkurencinio pranašumo žlungančiai draudimo ar perdraudimo įmonei, turto ir įsipareigojimų priemonė turėtų būti naudojama tik kartu su kitomis priemonėmis;

(43) veiksminga pertvarkymo tvarka turėtų užtikrinti, kad draudimo ar perdraudimo įmones būtų galima pertvarkyti taip, kad žlugimo neigiamas poveikis draudėjams, mokesčių mokėtojams, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui būtų kuo mažesnis. Nurašymu arba konvertavimu turėtų būti užtikrinta, kad prieš paveikiant draudimo išmokas, kai tik pasinaudojama pertvarkymo įgaliojimais, pirmiausia nuostolių patirtų ir atitinkamą dalį išlaidų, atsiradusių dėl draudimo ar perdraudimo įmonės žlugimo, padengtų žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės akcininkai ir kreditoriai. Todėl nurašymo arba konvertavimo priemonė turėtų labiau skatinti draudimo ar perdraudimo įmonių akcininkus ir kreditorius, o tam tikru mastu ir draudėjus, stebėti draudimo ar perdraudimo įmonės būklę įprastomis aplinkybėmis;

(44) būtina užtikrinti, kad pertvarkymo institucijos įvairiomis aplinkybėmis turėtų reikiamą lankstumą pertvarkomai įmonei taikyti laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonę, perduoti jos turtą, teises ir įsipareigojimus geriausiomis draudėjams sąlygomis arba paskirstyti likusius nuostolius. Todėl tikslinga nustatyti, kad pertvarkymo institucijos turėtų galėti taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonę tiek tais atvejais, kai siekiama pertvarkyti žlungančią draudimo ar perdraudimo įmonę kaip įmonę, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, tiek tais atvejais, kai ypatingos svarbos draudimo paslaugos perduodamos, o likusi draudimo ar perdraudimo įmonės dalis nutraukia veiklą ir yra likviduojama. Tokiomis aplinkybėmis draudimo įsipareigojimų restruktūrizavimas gali būti pateisinamas siekiant užtikrinti, kad būtų toliau teikiama reikšminga draudimo apsaugos dalis, ir kai tai atitinka draudėjų interesus;

(45) jei yra realaus pagrindo tikėtis, kad įmonės gyvybingumas gali būti atkurtas, o draudėjai pertvarkymo proceso metu nepatiria nuostolių, nurašymo arba konvertavimo priemonė gali būti naudojama siekiant atkurti pertvarkomos įmonės veiklos tęstinumą. Tokiu atveju pertvarkymas taikant nurašymo arba konvertavimo priemonę turėtų būti vykdomas kartu su vadovybės pakeitimu, išskyrus tuos atvejus, kai vadovybės išsaugojimas yra tinkamas ir būtinas pertvarkymo tikslams pasiekti;

---

[19] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 1).

(46) nereikėtų taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonės reikalavimams, jei jie yra užtikrinti užtikrinimo priemone, įkaitu arba kitaip garantuojami, nes toks nurašymas arba konvertavimas gali būti neveiksmingas arba dėl galimo neigiamo tokio nurašymo arba konvertavimo poveikio finansiniam stabilumui. Tačiau siekiant užtikrinti, kad nurašymo arba konvertavimo priemonė būtų veiksminga ir atitiktų savo tikslus, pageidautina ją taikyti kiek įmanoma daugiau neužtikrintų žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės įsipareigojimų. Tam tikriems neužtikrintiems įsipareigojimams vis dėlto nereikėtų taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonės. Todėl siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, nurašymo arba konvertavimo priemonė neturėtų būti taikoma tam tikriems įsipareigojimams žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės darbuotojų atžvilgiu arba komerciniams reikalavimams, susijusiems su prekėmis ir paslaugomis, ypač svarbiomis kasdienei draudimo ar perdraudimo įmonės veiklai. Siekiant vykdyti įsipareigojimus dėl pensijų teisių ir pensijų sumų, mokėtinų pensijų patikos fondams ir pensijų patikėtiniams, nurašymo arba konvertavimo priemonė neturėtų būti taikoma žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės įsipareigojimams pensijų sistemoms. Siekiant sumažinti problemos plitimo visoje sistemoje riziką, nurašymo arba konvertavimo priemonė taip pat neturėtų būti taikoma įsipareigojimams, kurie atsiranda dėl dalyvavimo mokėjimo sistemose ir iki kurių likusio galiojimo termino yra likusios mažiau nei septynios dienos, arba įsipareigojimams draudimo ar perdraudimo įmonėms, kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms, išskyrus tai pačiai grupei priklausančius subjektus, kurių pradinis galiojimo terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;

(47) draudėjų, naudos gavėjų arba žalą patyrusių šalių apsauga yra vienas iš pagrindinių pertvarkymo tikslų. Todėl draudimo išmokoms nurašymo arba konvertavimo priemonė turėtų būti taikoma tik kaip kraštutinė priemonė, o pertvarkymo institucijos turėtų atidžiai apsvarstyti galimo draudimo išmokų, kylančių iš fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių turimų draudimo sutarčių, nurašymo pasekmes;

(48) pertvarkymo institucijos turėtų galėti įsipareigojimus visiškai arba iš dalies išbraukti iš nurašymo arba konvertavimo priemonės taikymo srities tam tikromis aplinkybėmis, kai tokių įsipareigojimų neįmanoma per pagrįstą laikotarpį nurašyti arba konvertuoti, kai išbraukimas yra griežtai būtinas ir proporcingas siekiant įgyvendinti pertvarkymo tikslus arba kai dėl nurašymo arba konvertavimo priemonės taikymo įsipareigojimams būtų prarasta vertė ir nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, būtų didesni nei tuo atveju, jei šie įsipareigojimai nebūtų buvę išbraukti. Tais atvejais, kai įsipareigojimai taip išbraukiami, kitų tinkamų įsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo lygis gali būti padidintas, siekiant atsižvelgti į tokius išbraukimo atvejus, jeigu laikomasi principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė nei keliant įprastinę bankroto bylą. Tuo pat metu iš valstybių narių neturėtų būti reikalaujama, kad jos finansuotų pertvarkymą iš savo bendrojo biudžeto;

(49) paprastai pertvarkymo institucijos turėtų taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonę taip, kad būtų užtikrintas *pari passu* požiūris į kreditorius ir atsižvelgiama į reikalavimų tenkinimo eiliškumą, nustatytą pagal taikytinus bankroto teisės aktus. Todėl nuostolius visų pirma turėtų dengti reguliuojamojo kapitalo priemonės, ir nuostoliai turėtų būti akcininkams paskirstyti arba panaikinant arba perduodant akcijas, arba labai sumažinant pelną, tenkantį vienai akcijai. Kai to neužtenka, reikėtų konvertuoti arba nurašyti subordinuotąją skolą. Pirmaeilius įsipareigojimus reikėtų konvertuoti arba nurašyti tik jeigu visa subordinuotoji skola jau konvertuota arba nurašyta;

(50) išimtys įsipareigojimams, kaip antai mokėjimo ir atsiskaitymo sistemoms, kreditoriams, kurie yra darbuotojai arba tiekėjai, arba taikomas pirmenybinis eiliškumas, jie turėtų būti taikomi tiek trečiosiose valstybėse, tiek Sąjungoje. Siekiant užtikrinti, kad įsipareigojimai galėtų būti nurašyti arba konvertuoti trečiosiose valstybėse, būtina nustatyti, kad tokia galimybė būtų pripažįstama sutartinėse nuostatose, kurias reglamentuoja trečiųjų valstybių teisė. Tokių sutartinių sąlygų neturėtų būti reikalaujama įsipareigojimams, kuriems netaikoma nurašymo ar konvertavimo priemonė, arba tais atvejais, kai pagal trečiosios valstybės teisę arba privalomą susitarimą, sudarytą su ta trečiąja valstybe, atitinkama valstybės narės pertvarkymo institucija gali naudotis nurašymo arba konvertavimo priemone;

(51) akcininkai ir kreditoriai turėtų kiek įmanoma prisidėti prie žlungančios įmonės nuostolių paskirstymo mechanizmo. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad, kai draudimo ar perdraudimo įmonė emitentė nebegyvybinga, nuostoliai būtų visiškai padengti jos 1 lygio, 2 lygio ir 3 lygio kapitalo priemonėmis. Taigi pertvarkymo institucijos turėtų nurašyti visas tas priemones arba, jei taikoma, konvertuoti jas į 1 lygio kapitalo priemones nuo momento, kai įstaiga tampa nebegyvybinga, ir prieš imantis pertvarkymo priemonių. Tuo tikslu momentas, kai įstaiga nebėra gyvybinga, turėtų būti suprantamas kaip momentas, kai atitinkama pertvarkymo institucija nustato, kad draudimo ar perdraudimo įmonė atitinka pertvarkymo sąlygas, arba kaip momentas, kai atitinkama pertvarkymo institucija nusprendžia, kad draudimo ar perdraudimo įmonė nebebūtų gyvybinga, jei tos kapitalo priemonės nebūtų nurašytos ar konvertuotos. Šie reikalavimai turėtų būti pripažįstami priemonę reglamentuojančiose sąlygose ir visuose prospektuose ar siūlymo dokumentuose, kurie skelbiami ar pateikiami kartu su priemonėmis;

(52) pertvarkymo institucijos turėtų turėti visus būtinus teisinius įgaliojimus, kuriais įvairiais deriniais būtų galima naudotis taikant pertvarkymo priemones, siekiant veiksmingo pertvarkymo įgyvendinimo. Tokie teisiniai įgaliojimai turėtų apimti įgaliojimus žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės akcijas arba turtą, teises arba įsipareigojimus perduoti kitam subjektui, įskaitant kitą įmonę ar laikiną įmonę, įgaliojimus nurašyti ar panaikinti akcijas arba nurašyti ar konvertuoti žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės įsipareigojimus, įgaliojimus pakeisti vadovybę ir įgaliojimus taikyti laikiną reikalavimų apmokėjimo moratoriumą. Reikia papildomų įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti, kad kitos grupės dalys toliau teiktų esmines paslaugas;

(53) nebūtina numatyti konkrečių priemonių, kuriomis pertvarkymo institucijos turėtų kištis į žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės veiklą. Pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar imtis kontrolės tiesiogiai kišantis į draudimo ar perdraudimo įmonės veiklą, ar išdavus vykdomąjį potvarkį. Jos turėtų priimti sprendimą atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes;

(54) būtina nustatyti procedūrinius reikalavimus, kad apie pertvarkymo veiksmus būtų tinkamai pranešama ir skelbiama viešai. Tačiau pertvarkymo institucijų ir jų profesionalių patarėjų pertvarkymo proceso metu gauta informacija gali būti neskelbtina, todėl prieš viešai paskelbiant pertvarkymo sprendimą jai turėtų būti taikomas veiksmingas konfidencialumo režimas. Reikia laikytis prielaidos, kad bet kokia iki sprendimo priėmimo pateikiama informacija apie jo aspektus (apie tai, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos, apie konkrečios priemonės naudojimą arba apie bet kokius konkrečius proceso veiksmus), turės poveikį su atitinkamais veiksmais susijusiems privatiems ir viešiesiems interesams. Taigi būtina užtikrinti, kad būtų taikomi tinkami tokios informacijos, įskaitant gaivinimo ir pertvarkymo planų turinio

bei detalių ir šių planų vertinimų rezultatus, konfidencialumo išsaugojimo mechanizmai;

(55) pertvarkymo institucijos turėtų turėti papildomų įgaliojimų užtikrinti akcijų arba skolos priemonių ir turto, teisių bei įsipareigojimų perdavimo trečiosios šalies pirkėjui arba laikinai įmonei veiksmingumą. Visų pirma, siekiant palengvinti draudimo išmokų perdavimą nedarant poveikio bendram susijusio portfelio rizikos profiliui ir susijusiems techniniams atidėjiniams bei kapitalo reikalavimams, turėtų būti išsaugota perdraudimo sutarčių teikiama ekonominė nauda. Todėl pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę perduoti draudimo išmokas kartu su atitinkamomis perdraudimo teisėmis. Tokia galimybė turėtų apimti įgaliojimus panaikinti trečiųjų šalių teises į perduotas priemones ar turtą, įgaliojimus užtikrinti sutarčių vykdymą ir įgaliojimus užtikrinti susitarimų su perduoto turto ir akcijų gavėju tęstinumą. Taip pat tai neturėtų paveikti sutarties šalies teisės nutraukti sutartį su pertvarkoma įmone arba su jos grupės subjektu dėl kitų priežasčių, nei žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymas. Be to, pertvarkymo institucijos turėtų turėti papildomus įgaliojimus reikalauti, kad likusi draudimo ar perdraudimo įmonės dalis, likviduojama pagal įprastinę bankroto bylą, teiktų paslaugas, kurios yra būtinos tam, kad įmonė, kuriai, taikant verslo pardavimo priemonę ar laikinos įmonės sukūrimo priemonę, buvo perduotas turtas ar akcijos, galėtų vykdyti veiklą;

(56) pagal Chartijos 47 straipsnį kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą teisminę gynybą. Todėl turėtų būti numatyta teisė apskųsti pertvarkymo institucijų priimtus sprendimus;

(57) pertvarkymo institucijų taikomoms krizių valdymo priemonėms gali prireikti sudėtingų ekonominių vertinimų ir didelės veiksmų laisvės. Pertvarkymo institucijos turi specialiųjų žinių, kurių reikia tiems vertinimams atlikti ir tinkamam naudojimuisi veiksmų laisve nustatyti. Taigi svarbu užtikrinti, kad toje srityje pertvarkymo institucijų atliktais sudėtingais ekonominiais vertinimais remtųsi atitinkamas krizių valdymo priemones peržiūrintys nacionaliniai teismai. Tačiau tų vertinimų sudėtingumas neturėtų kliudyti nacionaliniams teismams išnagrinėti, ar duomenys, kuriais rėmėsi pertvarkymo institucija, faktiškai teisingi, patikimi ir nuoseklūs, ar tie duomenys apima visą svarbią informaciją, į kurią turėtų būti atsižvelgta siekiant įvertinti sudėtingas aplinkybes, ar remiantis tais duomenimis iš esmės galima daryti jais paremtas išvadas;

(58) kad galima būtų spręsti skubos atvejus, būtina numatyti, kad dėl pateiktų skundų nebūtų automatiškai sustabdytas užginčyto sprendimo poveikis ir kad pertvarkymo institucijos priimtas sprendimas būtų nedelsiant vykdytinas darant prielaidą, kad jo sustabdymas prieštarautų viešajam interesui;

(59) būtina apsaugoti trečiąsias šalis, kurios sąžiningai įsigijo pertvarkomos įstaigos turtą, teises ir įsipareigojimus, institucijoms pasinaudojus pertvarkymo įgaliojimais. Taip pat būtina užtikrinti finansų rinkų stabilumą. Todėl teisė apskųsti pertvarkymo sprendimą neturėtų daryti poveikio jokiam vėlesniam administraciniam aktui ar sandoriui, sudarytam remiantis panaikintu sprendimu. Tokiais atvejais teisių gynimo priemonės dėl neteisingo sprendimo turėtų apsiriboti kompensacija už poveikį patiriančių asmenų patirtą žalą;

(60) gali prireikti skubiai imtis krizių valdymo priemonių dėl didelės rizikos finansiniam stabilumui atitinkamoje valstybėje narėje ir Sąjungoje. Todėl bet kokia nacionalinėje teisėje numatyta procedūra, susijusi su prašymu teismui *ex ante* leisti taikyti krizių valdymo priemonę, ir teismo atliekamas tokio prašymo nagrinėjimas turėtų būti greiti.

Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad atitinkama institucija galėtų priimti sprendimą iš karto po to, kai teismas jį leidžia. Tokia galimybė neturėtų daryti poveikio suinteresuotųjų šalių teisei pateikti teismui prašymą atidėti sprendimą. Tačiau tokia galimybė turėtų būti suteikta tik ribotam laikotarpiui po to, kai pertvarkymo institucija ėmėsi krizių valdymo priemonės, kad nebūtų nepagrįstai vilkinamas pertvarkymo sprendimo taikymas;

(61) kad pertvarkymas būtų efektyvus ir būtų išvengta jurisdikcijos kolizijų, žlungančiai draudimo ar perdraudimo įmonei nereikėtų kelti įprastinės bankroto bylos ar tęsti jos nagrinėjimo, kol pertvarkymo institucija naudojasi pertvarkymo įgaliojimais arba taiko pertvarkymo priemones, išskyrus atvejus, kai tai daroma pertvarkymo institucijos iniciatyva arba gavus jos pritarimą. Todėl būtina nustatyti, kad tam tikrų sutartinių įsipareigojimų vykdymas gali būti sustabdytas ribotam laikotarpiui, kad pertvarkymo institucijos galėtų taikyti pertvarkymo priemones. Vis dėlto tokia galimybė neturėtų būti taikoma pareigoms, taikomoms valstybių narių nustatytoms sistemoms, nurodytoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/26/EB[20], įskaitant pagrindines sandorio šalis. Direktyva 98/26/EB sumažinama rizika, susijusi su dalyvavimu mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose, ypač sumažinant sutrikimus tokios sistemos dalyvio nemokumo atveju. Būtina užtikrinti, kad šios apsaugos priemonės ir toliau būtų taikomos krizių atvejais ir kad mokėjimo ir vertybinių popierių sistemų operatoriams bei kitiems rinkos dalyviams būtų išlaikytas tinkamas tikrumas. Todėl krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė *per se* neturėtų būti laikoma nemokumo byla, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, jei esminės pareigos pagal atitinkamą sutartį ir toliau vykdomos;

(62) būtina užtikrinti, kad pertvarkymo institucijos, perduodamos turtą ir įsipareigojimus privačiojo sektoriaus pirkėjui arba laikinai įmonei, turėtų pakankamai laiko sutartims, kurias reikia perduoti, nustatyti. Todėl pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę apriboti sandorio šalių teises užbaigti, paankstinti ar kitaip nutraukti finansines sutartis iki perdavimo. Tokie apribojimai turėtų leisti pertvarkymo institucijoms susidaryti tikrą žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės balanso vaizdą, be vertės ir masto pakeitimų, kurių atsirastų dėl plataus pasinaudojimo nutraukimo teisėmis, ir turėtų padėti išvengti rinkos nestabilumo. Tačiau kišimasis į sutartines sandorio šalių teises turėtų būti apribotas iki būtino minimumo. Todėl bet kokie pertvarkymo institucijų nustatyti teisių nutraukti sutartį apribojimai turėtų būti taikomi tik krizių valdymo priemonėms arba įvykiams, tiesiogiai susijusiems su tokių priemonių taikymu. Todėl teisės nutraukti sutartį dėl bet kokių kitų įsipareigojimų nevykdymo, įskaitant garantinės įmokos nesumokėjimą ar nepateikimą, turėtų likti galioti;

(63) būtina užtikrinti, kad liktų galioti teisėti kapitalo rinkos susitarimai perduodant ne visą, bet dalį žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės turto, teisių ir įsipareigojimų. Todėl tikslinga nustatyti apsaugos priemones, kad būtų neleidžiama suskaidyti susietų įsipareigojimų arba susietų teisių ir sutarčių, įskaitant sutartis su ta pačia sandorio šalimi, kurioms taikomi užtikrinimo susitarimai, susitarimai dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimai, baigiamosios užskaitos susitarimai ir struktūrizuoto finansavimo susitarimai. Kai taikomos šios apsaugos priemonės, pertvarkymo institucijos turėtų privalėti perduoti visas susietas sutartis pagal vieną saugomą susitarimą arba visas jas palikti likusiai žlungančios draudimo ar perdraudimo įmonės daliai. Tomis apsaugos priemonėmis turėtų būti

[20] 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

užtikrinama, kad nebūtų poveikio vertinant reguliuojamojo kapitalo pozicijas, įtrauktas į užskaitos susitarimą, kaip numatyta Direktyvoje 2009/138/EB;

(64) siekiant užtikrinti draudimo ir perdraudimo įmonės finansinį stabilumą, reikėtų įvesti moratoriumą draudėjų atsisakymo teisėms. Toks moratoriumas ir po jo atsiradęs atitinkamos įmonės finansinis stabilumas turėtų suteikti pertvarkymo institucijoms pakankamai laiko įvertinti tas įmones ir įvertinti, kokias pertvarkymo priemones reikėtų taikyti. Tokiu moratoriumu taip pat turėtų būti užtikrintos vienodos sąlygos draudėjams ir taip išvengiama galimo neigiamo finansinio poveikio tiems draudėjams, kurie nebūtų vieni pirmųjų, atsisakiusių savo draudimo liudijimų. Kadangi vienas iš pertvarkymo tikslų yra draudimo apsaugos tęstinumas, draudėjai turėtų toliau mokėti visus privalomus mokėjimus pagal atitinkamas draudimo sutartis, įskaitant anuitetų atveju;

(65) užtikrinant, kad pertvarkymo institucijos turėtų tas pačias pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, bus lengviau koordinuoti veiksmus tarpvalstybinės grupės žlugimo atveju. Bet būtina imtis tolesnių veiksmų bendradarbiavimui skatinti ir neleisti imtis nedarnių nacionalinių veiksmų. Todėl siekiant susitarti dėl grupės pertvarkymo schemos pertvarkant grupės subjektus, turėtų būti reikalaujama, kad pertvarkymo institucijos konsultuotųsi tarpusavyje ir bendradarbiautų pertvarkymo kolegijose. Siekiant sukurti forumą diskusijoms ir tokiam susitarimui pasiekti, pertvarkymo kolegijos turėtų būti steigiamos remiantis esamomis priežiūros kolegijomis, į jas įtraukiant pertvarkymo institucijas ir dalyvaujant kompetentingoms ministerijoms, EIOPA, o atitinkamais atvejais – už draudimo garantijų sistemas atsakingoms institucijoms. Pertvarkymo kolegijos turėtų būti ne sprendimus priimantys organai, o platformos, palengvinančios nacionalinių institucijų sprendimų priėmimą, o bendrus sprendimus turėtų priimti atitinkamos nacionalinės institucijos;

(66) pertvarkant tarpvalstybines grupes reikėtų išlaikyti pusiausvyrą tarp, viena vertus, poreikio taikyti procedūras, kuriomis atsižvelgiama į situacijos kritiškumą ir sudaromos sąlygos laiku įgyvendinti veiksmingus ir teisingus sprendimus visai grupei, ir, kita vertus, būtinybės apsaugoti draudėjus, realiąją ekonomiką ir finansinį stabilumą visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia. Todėl skirtingos pertvarkymo institucijos turėtų pasidalyti savo nuomonėmis pertvarkymo kolegijoje, o visi grupės pertvarkymo institucijos siūlomi pertvarkymo veiksmai turėtų būti rengiami ir aptariami tarp skirtingų pertvarkymo institucijų, atsižvelgiant į grupės pertvarkymo planus. Siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas priimti greitus ir bendrus sprendimus, kai tik įmanoma, pertvarkymo kolegijos taip pat turėtų atsižvelgti į visų valstybių narių, kuriose grupė vykdo veiklą, pertvarkymo institucijų nuomonę;

(67) grupės pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmais reikėtų visuomet atsižvelgti į jų poveikį valstybių narių, kuriose grupė veikia, draudėjams, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui. Todėl valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę kraštutiniu atveju ir tinkamai pagrįstais atvejais prieštarauti grupės pertvarkymo institucijos sprendimams, jei tos pertvarkymo institucijos mano, kad pertvarkymo veiksmai ir priemonės nėra tinkami dėl poreikio apsaugoti draudėjus, realiąją ekonomiką ir finansinį stabilumą toje valstybėje narėje arba dėl pareigų, kurias turi panašios įmonės toje valstybėje narėje;

(68) parengus grupės pertvarkymo schemą turėtų būti lengviau koordinuoti pertvarkymą – taip užtikrinama didesnė tikimybė pasiekti geriausią rezultatą visų grupės įmonių atžvilgiu. Todėl grupės pertvarkymo institucijos turėtų pasiūlyti grupės pertvarkymo schemas ir jas pateikti pertvarkymo kolegijai. Pertvarkymo institucijos, kurios

nesutinka su grupės pertvarkymo schema arba nusprendžia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų, turėtų paaiškinti grupės pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, savo nesutikimo priežastis ir pranešti apie šias priežastis, taip pat pateikti išsamią informaciją apie bet kokius nepriklausomus pertvarkymo veiksmus, kurių jos ketina imtis. Visos pertvarkymo institucijos, nusprendusios nesilaikyti grupės pertvarkymo schemos, turėtų tinkamai apsvarstyti galimą tokio sprendimo poveikį draudėjams, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui valstybėse narėse, kuriose yra kitos pertvarkymo institucijos, ir galimus tokio sprendimo padarinius kitoms grupės dalims;

(69) siekiant užtikrinti koordinuotus grupės lygmens veiksmus, pertvarkymo institucijos turėtų būti paragintos pagal grupės pertvarkymo schemą taikyti tą pačią priemonę grupei priklausantiems subjektams, kurie atitinka pertvarkymo sąlygas. Todėl grupės pertvarkymo institucijos turėtų turėti įgaliojimus taikyti laikinos įmonės sukūrimo priemonę grupės lygmeniu, kad stabilizuotų visą grupę ir perduotų patronuojamųjų įmonių nuosavybę laikinai įmonei, siekdamos vėliau parduoti tokias patronuojamąsias įmones kaip paketą arba atskirai, kai rinkos sąlygos yra tinkamos. Be to, grupės lygmens pertvarkymo institucija turėtų turėti įgaliojimus patronuojančiosios įmonės lygmeniu taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonę;

(70) siekiant veiksmingai pertvarkyti tarptautiniu mastu veiklą vykdančias draudimo ir perdraudimo įmones ir grupes reikia, kad valstybių narių ir trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijos bendradarbiautų. Šiuo tikslu, kai tai pateisinama dėl esamos situacijos, EIOPA turėtų būti suteikti įgaliojimai rengti ir sudaryti neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus su trečiųjų valstybių institucijomis pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 33 straipsnį. Dėl tos pačios priežasties nacionalinėms institucijoms turėtų būti leidžiama sudaryti dvišalius susitarimus su trečiųjų valstybių institucijomis pagal EIOPA bendruosius bendradarbiavimo susitarimus. Tokių dvišalių susitarimų plėtojimas turėtų užtikrinti veiksmingą planavimą, sprendimų priėmimą ir koordinavimą tokių tarptautiniu mastu veikiančių draudimo ir perdraudimo įmonių atžvilgiu. Siekiant sudaryti vienodas sąlygas, tokie dvišaliai susitarimai turėtų būti abipusiai, o pertvarkymo institucijos turėtų pripažinti ir vykdyti viena kitos procedūras, išskyrus atvejus, kai taikoma kokia nors išimtis, leidžianti atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras;

(71) pertvarkymo institucijų bendradarbiavimas reikalingas tiek dėl Sąjungos arba trečiųjų valstybių grupių patronuojamųjų įmonių, tiek dėl Sąjungos arba trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų. Trečiųjų valstybių grupių patronuojamosios įmonės yra įmonės, įsteigtos Sąjungoje, kurioms dėl to visapusiškai taikoma Sąjungos teisė, įskaitant bet kokių pertvarkymo priemonių taikymą. Vis dėlto būtina, kad valstybės narės išsaugotų teisę veikti draudimo ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra trečiosiose valstybėse, filialų atžvilgiu, kai filialui skirtų trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir taikymas sukeltų pavojų realiajai ekonomikai ar finansiniam stabilumui Sąjungoje arba kai Sąjungos draudėjams nebūtų užtikrintas tokių pačių sąlygų kaip trečiosios valstybės draudėjams taikymas. Tokiomis aplinkybėmis valstybės narės turėtų turėti teisę, pasikonsultavusios su savo pertvarkymo institucijomis, atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras;

(72) EIOPA turėtų skatinti pertvarkymo institucijų praktikos konvergenciją gairėmis, paskelbtomis pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį. Konkrečiau, EIOPA turėtų nurodyti visus šiuos dalykus: a) supaprastintų pareigų taikymą tam tikroms įmonėms; b) metodus, kurie turi būti taikomi nustatant rinkos dalis, ir prevencinio

gaivinimo planavimo apimties kriterijus; c) būtiniausių kokybinių ir kiekybinių rodiklių sąrašą ir prevencinių gaivinimo planų scenarijų spektrą; d) ypatingos svarbos funkcijų nustatymo kriterijus; e) išsamią informaciją apie priemones, skirtas pertvarkymo kliūtims įveikti arba pašalinti, ir aplinkybes, kuriomis kiekviena priemonė gali būti taikoma, ir f) informacijos pateikimo būdą – apibendrinta ar kolektyvine forma –, kad būtų laikomasi konfidencialumo reikalavimų;

(73) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos užtikrinti nuoseklų derinimą ir pakankamą draudėjų, investuotojų ir vartotojų apsaugą visoje Sąjungoje. Su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Komisijai, būtų veiksminga ir tinkama patikėti rengti EIOPA, kuri yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga;

(74) šioje direktyvoje numatytais atvejais Komisija turėtų priimti EIOPA parengtus techninių reguliavimo standartų projektus priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnių ir siekiant nurodyti šiuos elementus: a) informaciją, kuri turi būti pateikta prevenciniuose gaivinimo planuose; b) pertvarkymo planų ir grupės pertvarkymo planų turinį; c) sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo klausimus ir kriterijus; d) skirtingus vertinimo elementus, įskaitant papildomų nuostolių rezervo, įtrauktino į preliminarius vertinimus, apskaičiavimo metodiką ir skirtingų sąlygų vertinimo atlikimo metodiką; e) sutarties sąlygos, kuri turi būti įtraukta į finansinę sutartį, kuriai taikoma trečiosios valstybės teisė, turinį; f) pertvarkymo kolegijų veikimą. Šioje direktyvoje numatytais atvejais Komisija turėtų priimti EIOPA parengtus techninių įgyvendinimo standartų projektus priimdama įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 15 straipsnio, kad būtų nustatytos informacijos teikimo pertvarkymo planams parengti ir draudimo ar perdraudimo įmonės bendradarbiavimui užtikrinti procedūros, tos informacijos turinys ir būtiniausias standartinių tos informacijos teikimo formų bei šablonų rinkinys;

(75) Direktyvoje 2009/138/EB numatytas abipusis sprendimų dėl draudimo įmonių reorganizavimo ar likvidavimo pripažinimas ir vykdymas visose valstybėse narėse. Ta direktyva užtikrinama, kad visam įmonės turtui ir visiems įsipareigojimams, kad ir kurioje valstybėje jie būtų, būtų taikomas vienas procesas buveinės valstybėje narėje ir kad kreditoriams priimančiosiose valstybėse narėse būtų taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir kreditoriams buveinės valstybėje narėje. Siekiant veiksmingo pertvarkymo, Direktyvoje 2009/138/EB numatytos reorganizavimo ir likvidavimo nuostatos turėtų būti taikomos pertvarkymo priemonių naudojimui ir tuo atveju, kai tos priemonės taikomos draudimo ir perdraudimo įmonėms, ir tuo atveju, kai jos taikomos kitiems subjektams, kuriems taikomas pertvarkymo režimas. Todėl tos nuostatos turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;

(76) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/25/EB[21], Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/36/EB[22] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1132[23] pateikiamos taisyklės dėl įmonių, kurios patenka į šių direktyvų taikymo

---

21 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL L 142, 2004 4 30, p. 12).

22 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/36/EB dėl naudojimosi tam tikromis akcininkų teisėmis bendrovėse, kurių akcijos įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje (OL L 184, 2007 7 14, p. 17).

23 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).

srityj, akcininkų ir kreditorių apsaugos. Kai pertvarkymo institucijoms reikia veikti skubiai, tos taisyklės galėtų kliudyti pertvarkymo institucijoms veiksmingai vykdyti pertvarkymo veiksmus ir taikyti pertvarkymo priemones bei naudotis savo įgaliojimais. Todėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES[24] ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2021/23[25] nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos turėtų būti taikomos ir veiksmams, kurių imamasi vykdant draudimo ir perdraudimo įmonių pertvarkymą. Siekiant užtikrinti suinteresuotiesiems subjektams didžiausią teisinį tikrumą, tokios nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti aiškiai išdėstytos, konkrečiai apibrėžtos ir taikomos tik atsižvelgiant į viešąjį interesą ir kai yra įvykdytos pertvarkymo proceso pradžios sąlygos;

(77) siekiant užtikrinti tinkamą dalijimąsi informacija ir prieigą prie jos visoms susijusioms institucijoms, būtina užtikrinti, kad pertvarkymo institucijoms būtų atstovaujama visuose atitinkamuose forumuose ir kad EIOPA naudotųsi ekspertinėmis žiniomis, reikalingomis su draudimo ir perdraudimo įmonių gaivinimu ir pertvarkymu susijusioms užduotims atlikti. Todėl Reglamentas (ES) Nr. 1094/2010 turėtų būti iš dalies pakeistas, kad pertvarkymo institucijos būtų paskirtos kompetentingomis institucijomis, kaip nurodyta tame reglamente. Toks pertvarkymo institucijų ir kompetentingų institucijų sulyginimas atitinka pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 25 straipsnį EIOPA priskirtas funkcijas prisidėti ir aktyviai dalyvauti rengiant ir derinant gaivinimo ir pertvarkymo planus;

(78) būtina užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės, asmenys, kurie veiksmingai kontroliuoja jų veiklą, ir jų administracinis, valdymo ar priežiūros organas vykdytų savo pareigas, susijusias su tokių įmonių pertvarkymu. Taip pat svarbu užtikrinti, kad šioms įmonėms, asmenims, kurie veiksmingai kontroliuoja jų veiklą, ir jų administraciniam, valdymo ar priežiūros organui visoje Sąjungoje būtų taikomos panašios sąlygos. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Tokios administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikoma administracinė sankcija arba kita administracinė priemonė, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant administracinę sankciją arba kitą administracinę priemonę, administracinių sankcijų arba kitų administracinių priemonių skelbimo, pagrindinių įgaliojimų taikyti sankcijas ir administracinių baudų dydžių. EIOPA, laikydamasi griežtų profesinės paslapties saugojimo reikalavimų, turėtų administruoti centrinę visų administracinių sankcijų arba kitų administracinių priemonių ir informacijos apie skundus, apie kurias jai pranešė priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos, duomenų bazę;

(79) iš valstybių narių neturėtų būti reikalaujama nustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių už šios direktyvos pažeidimus, kuriems

---

[24] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

[25] 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/23 dėl pagrindinių sandorio šalių gaivinimo ir pertvarkymo sistemos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 ir (ES) 2015/2365 ir direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2007/36/EB, 2014/59/ES ir (ES) 2017/1132 (OL L 22, 2021 1 22, p. 1).

taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė . Vis dėlto taikant baudžiamąsias sankcijas vietoj administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių už pažeidimus neturėtų sumažėti arba būti kitaip paveiktas pertvarkymo institucijų ir priežiūros institucijų gebėjimas laiku bendradarbiauti, susipažinti su informacija ar ja keistis su kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis ir priežiūros institucijomis, be kita ko, po to, kai kreipiamasi į kompetentingas teismines institucijas dėl patraukimo atsakomybėn atitinkamų pažeidimų atvejais;

(80) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. suderinti draudimo ir perdraudimo įmonių pertvarkymo taisykles ir procesus, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl įmonių žlugimo poveikio visoje Sąjungos jo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(81) priimdamos sprendimus ar imdamosi veiksmų pagal šią direktyvą priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos turėtų visada tinkamai atsižvelgti į savo sprendimų ir veiksmų poveikį draudėjams, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui kitose valstybėse narėse, taip pat turėtų apsvarstyti bet kurios patronuojamosios įmonės arba tarpvalstybinės veiklos svarbą valstybės narės, kurioje tokia patronuojamoji įmonė yra įsteigta ar veikla yra vykdoma, draudėjams, finansų sektoriui ir ekonomikai ir tai atlikti net tokiais atvejais, kai atitinkama patronuojamoji įmonė arba tarpvalstybinė veikla neturi didelės reikšmės grupei,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS
DALYKAS IR TAIKYMO SRITIS, APIBRĖŽTYS IR PERTVARKYMO INSTITUCIJŲ PASKYRIMAS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos toliau nurodytų subjektų gaivinimo ir pertvarkymo taisyklės ir procedūros:

   a) Sąjungoje įsteigtų draudimo ir perdraudimo įmonių, kurioms taikomas Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnis;

   b) Sąjungoje įsteigtų patronuojančiųjų draudimo ir perdraudimo įmonių;

   c) Sąjungoje įsteigtų draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių;

   d) valstybėje narėje įsteigtų patronuojančiųjų draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių ir patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių;

   e) Sąjungos patronuojančiųjų draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių ir Sąjungos patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių;

   f) draudimo ir perdraudimo įmonių filialų, įsteigtų ne Sąjungoje ir atitinkančių 72–77 straipsniuose nustatytas sąlygas.

   Nustatydamos ir taikydamos šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus ir naudodamos įvairias turimas priemones pirmoje pastraipoje nurodyto subjekto atžvilgiu, pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos atsižvelgia į to subjekto veiklos pobūdį, jo akcijų paketo struktūrą, teisinę formą, rizikos profilį, dydį, teisinį statusą, tarpusavio sąsajas su kitomis įstaigomis arba apskritai su finansų sistema, taip pat į subjekto veiklos mastą ir sudėtingumą.

2. Valstybės narės gali priimti arba palikti galioti taisykles, kurios griežtesnės nei nustatytosios šioje direktyvoje ir jos pagrindu priimtuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, arba tas taisykles papildo, jei tokios taisyklės yra bendrojo taikymo taisyklės, neprieštaraujančios šiai direktyvai ir šios direktyvos pagrindu priimtiems deleguotiesiems ir įgyvendinimo aktams.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojami Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio a–d ir f–h punktuose apibrėžti terminai.

2. Šioje direktyvoje vartojamų kitų terminų apibrėžtys:

   1) pertvarkymas – pertvarkymo priemonės arba 26 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės taikymas siekiant vieno ar daugiau 18 straipsnio 2 dalyje nurodytų pertvarkymo tikslų;

2) patronuojančioji draudimo kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – draudimo kontroliuojančioji bendrovė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies f punkte, įsteigta valstybėje narėje, kuri nėra draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, gavusios veiklos leidimą arba įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

3) Sąjungos patronuojančioji draudimo kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji draudimo kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kuri nėra draudimo ar perdraudimo įmonės, kitos draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, gavusios veiklos leidimą arba įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

4) patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies h punkte, įsteigta valstybėje narėje, kuri pati nėra draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, gavusios leidimą arba įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

5) Sąjungos patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kuri nėra įmonės, gavusios veiklos leidimą bet kurioje valstybėje narėje, arba kitos draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

6) pertvarkymo tikslai – pertvarkymo tikslai, nurodyti 18 straipsnio 2 dalyje;

7) pertvarkymo institucija – institucija, kurią valstybė narė paskiria pagal 3 straipsnį;

8) priežiūros institucija – priežiūros institucija, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 10 punkte;

9) pertvarkymo priemonė – pertvarkymo priemonė, nurodyta 26 straipsnio 3 dalyje;

10) pertvarkymo įgaliojimai – įgaliojimai, nurodyti 40–52 straipsniuose;

11) kompetentingos ministerijos – valstybių narių finansų ministerijos arba kitos ministerijos, pagal nacionalinę kompetenciją atsakingos už ekonomikos, finansų ir biudžeto nacionalinio lygmens sprendimus, kurios buvo paskirtos pagal 3 straipsnio 7 dalį;

12) vyresnioji vadovybė – fiziniai asmenys, vykdantys vykdomąsias funkcijas įmonėje ir atsakingi bei atskaitingi administraciniam, valdymo ar priežiūros organui už kasdienį įmonės valdymą;

13) tarpvalstybinė grupė – grupė, kurios subjektai įsteigti daugiau nei vienoje valstybėje narėje;

14) nepaprastoji viešoji finansinė parama – valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, arba bet kuri kita viršvalstybinio lygmens viešoji finansinė parama, kuri, jei būtų teikiama nacionaliniu lygmeniu, būtų laikoma

valstybės pagalba, ir kuri teikiama draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto arba grupės, kuriai priklauso tokia įmonė ar subjektas, gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti;

15) grupės subjektas – grupei priklausantis juridinis asmuo;

16) prevencinis gaivinimo planas – pagal 5 straipsnį draudimo ar perdraudimo įmonei parengtas ir prižiūrimas prevencinis gaivinimo planas;

17) grupės prevencinis gaivinimo planas – pagal 7 straipsnį parengtas ir prižiūrimas grupės prevencinis gaivinimo planas;

18) reikšminga tarpvalstybinė veikla – draudimo ir perdraudimo veikla, vykdoma remiantis įsisteigimo teise, ir veikla, vykdoma remiantis laisve teikti paslaugas tam tikroje priimančiojoje valstybėje narėje, kurioje metinė bendra pasirašytų įmokų suma viršija 5 proc. įmonės metinės bendros pasirašytų įmokų sumos, vertinant pagal paskutinę turimą įmonės finansinę ataskaitą;

19) ypatingos svarbos funkcijos – draudimo ar perdraudimo įmonės trečiosioms šalims vykdoma veikla, operacijos ar teikiamos paslaugos, kurių negalima pakeisti per pagrįstą laiką ar patiriant pagrįstas išlaidas ir kurių draudimo ar perdraudimo įmonei nepajėgiant vykdyti (teikti) finansų sistema ir realioji ekonomika vienoje ar keliose valstybėse galėtų patirti reikšmingą poveikį, įskaitant poveikį daugelio draudėjų, naudos gavėjų ar žalą patyrusių šalių socialinei gerovei, sisteminį sutrikimą arba bendro pasitikėjimo draudimo paslaugų teikimu sumažėjimą;

20) pagrindinės verslo linijos – verslo linijos ir susijusios paslaugos, kurios yra reikšmingi draudimo ar perdraudimo įmonės arba grupės, kuriai draudimo ar perdraudimo įmonė priklauso, pajamų, pelno ar franšizės vertės šaltiniai;

21) finansavimo struktūra – valstybės narės oficialiai pripažinta struktūra, kuria tos valstybės narės teritorijoje esančių draudimo ir perdraudimo įmonių įnašais teikiamas finansavimas siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo institucija veiksmingai taikytų 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir 40–52 straipsniuose nurodytus įgaliojimus;

22) nuosavos lėšos – nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 87 straipsnyje;

23) pertvarkymo veiksmai – sprendimas pradėti draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto pertvarkymą pagal 19 straipsnį ar 20 straipsnį, pertvarkymo priemonės taikymas, kaip nurodyta 26 straipsnio 3 dalyje, arba naudojimasis vienu ar daugiau pertvarkymo įgaliojimų, kaip nurodyta 40–52 straipsniuose;

24) pertvarkymo planas – pagal 9 straipsnį parengtas draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymo planas;

25) grupės pertvarkymas – viena iš šių priemonių:

   a) pertvarkymo veiksmai patronuojančiosios įmonės arba draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikoma grupės priežiūra, lygmeniu, arba

   b) pertvarkymo priemonių, nurodytų 26 straipsnio 3 dalyje, taikymo grupės subjektams, atitinkantiems pertvarkymo sąlygas, koordinavimas ir pertvarkymo institucijų pertvarkymo įgaliojimų, nurodytų 40–52

straipsniuose, taikymas grupės subjektams, kurie atitinka pertvarkymo sąlygas, nurodytas 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje;

26) grupės pertvarkymo planas – grupės pertvarkymo planas, parengtas pagal 10 ir 11 straipsnius;

27) grupės pertvarkymo institucija – pertvarkymo institucija valstybėje narėje, kurioje yra grupės priežiūros institucija;

28) grupės pertvarkymo schema – grupės pertvarkymui skirtas planas, parengtas pagal 70 straipsnį;

29) pertvarkymo kolegija – pagal 68 straipsnį įsteigta kolegija to straipsnio 1 dalyje nurodytoms užduotims vykdyti;

30) įprastinė bankroto byla – kolektyvinė bankroto byla, pagal kurią parduodamas visas skolininko turtas arba jo dalis ir paskiriamas likvidatorius arba administratorius ir kuri paprastai pagal nacionalinę teisę keliama draudimo ir perdraudimo įmonėms ir tik toms įmonėms taikoma tvarka arba apskritai visiems fiziniams ir juridiniams asmenims taikoma tvarka;

31) skolos priemonės – obligacijos ir kitos pervestinos skolos, priemonės, kuriomis sukuriama arba pripažįstama skola ir priemonės, suteikiančios teisę įgyti skolos priemones;

32) draudimo išmokos – draudimo kreditiniai reikalavimai, apibrėžti Direktyvos 2009/138/EB 268 straipsnio 1 dalies g punkte;

33) patronuojančioji įmonė valstybėje narėje – Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 15 punkte apibrėžta patronuojančioji įmonė, įsteigta valstybėje narėje;

34) priežiūros institucijų kolegija – priežiūros institucijų kolegija, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies e punkte, įsteigta pagal Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnį;

35) Sąjungos valstybės pagalbos sistema – sistema, nustatyta SESV 107, 108 bei 109 straipsniais ir reguliavimo teisės aktais, taip pat visais Sąjungos teisės aktais, įskaitant gaires, komunikatus ir pranešimus, priimtais pagal SESV 108 straipsnio 4 dalį arba 109 straipsnį;

36) likvidavimas – draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto turto realizavimas;

37) turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 30 straipsnį pertvarkymo institucija atliktų pertvarkomos įmonės turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą turto ir įsipareigojimų valdymo įmonei;

38) turto ir įsipareigojimų valdymo įmonė – juridinis asmuo, atitinkantis 30 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;

39) nurašymo arba konvertavimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 34 straipsnį pertvarkymo institucija pasinaudotų pertvarkomos įmonės įsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;

40) verslo pardavimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 31 straipsnį pertvarkymo institucija atliktų pertvarkomos įmonės išleistų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba pertvarkomos įmonės turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą pirkėjui, kuris nėra laikina įmonė;

41) laikina įmonė – juridinis asmuo, atitinkantis 32 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;

42) laikinos įmonės sukūrimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 32 straipsnį laikinai įmonei būtų perduodamos pertvarkomos įmonės išleistos akcijos arba kitos nuosavybės priemonės arba pertvarkomos įmonės turtas, teisės ar įsipareigojimai;

43) laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 27 straipsnį būtų panaikintas pertvarkomos įmonės leidimas sudaryti naujas draudimo ar perdraudimo sutartis ir jos veikla apribota tik esamo portfelio administravimu, kol ji bus nutraukta ir įmonė bus likviduota keliant įprastinę bankroto bylą;

44) nuosavybės priemonės – akcijos, kitos priemonės, kuriomis suteikiama nuosavybė, priemonės, kurias galima konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba kurios suteikia teisę jų įsigyti, ir priemonės, sudarančios akcijų ar kitų nuosavybės priemonių paketą;

45) akcininkai – akcininkai arba kitų nuosavybės priemonių turėtojai;

46) perdavimo įgaliojimai – 40 straipsnio 1 dalies d arba e punkte nurodyti įgaliojimai pertvarkomos įmonės akcijas, kitas nuosavybės priemones, skolos priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus arba bet kokį jų derinį perduoti gavėjui;

47) pagrindinė sandorio šalis – pagrindinė sandorio šalis (PSŠ), apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punkte[26];

48) nurašymo arba konvertavimo įgaliojimai – 34 straipsnio 2 dalyje ir 40 straipsnio 1 dalies f–j punktuose nurodyti įgaliojimai;

49) užtikrintasis įsipareigojimas – įsipareigojimas, kai kreditoriaus teisė į mokėjimą arba kitų pareigų vykdymas užtikrinami suvaržymu, įkeitimu ar sulaikymo teise arba susitarimais dėl įkaito, įskaitant įsipareigojimus, atsirandančius dėl atpirkimo sandorių ir kitų susitarimų dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė;

50) 1 lygio priemonės – pagrindinių nuosavų lėšų elementai, atitinkantys Direktyvos 2009/138/EB 94 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;

51) 2 lygio priemonės – pagrindinių ir papildomų nuosavų lėšų elementai, atitinkantys Direktyvos 2009/38/EB 94 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas;

52) 3 lygio priemonės – pagrindinių ir papildomų nuosavų lėšų elementai, atitinkantys Direktyvos 2009/38/EB 94 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas;

53) tinkami įsipareigojimai – įsipareigojimai ir kapitalo priemonės, kurie nepriskiriami draudimo ir perdraudimo įmonės ar 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto 1, 2 ar 3 lygio priemonėms ir kurie nėra išbraukti iš nurašymo arba konvertavimo priemonės taikymo srities pagal 34 straipsnio 5 arba 6 dalį;

[26] 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1)

54) draudimo garantijų sistema – valstybės narės oficialiai pripažinta sistema, finansuojama iš draudimo ir perdraudimo įmonių įnašų, garantuojanti reikalavimus atitinkančių draudimo išmokų visišką arba dalinį išmokėjimą reikalavimus atitinkantiems draudėjams, apdraustosioms šalims ir naudos gavėjams, kai draudimo įmonė yra nepajėgi arba gali tapti nepajėgi vykdyti savo įsipareigojimų ir pareigų, kylančių iš draudimo sutarčių;

55) atitinkamos kapitalo priemonės – 1 lygio, 2 lygio ir 3 lygio priemonės;

56) konvertavimo kursas – koeficientas, pagal kurį nustatomas akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, į kurias bus konvertuojamas konkrečios klasės įsipareigojimas, skaičius nurodant arba vienintelę tos klasės priemonę, arba tam tikrą skolinio reikalavimo vertės vienetą;

57) poveikį patiriantis kreditorius – kreditorius, kurio reikalavimas susijęs su įsipareigojimu, kuris sumažintas arba konvertuotas į akcijas ar kitas nuosavybės priemones pasinaudojant nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais taikant nurašymo arba konvertavimo priemonę;

58) gavėjas – subjektas, kuriam iš pertvarkomos įmonės perduodamos akcijos, kitos nuosavybės priemonės, skolos priemonės, turtas, teisės arba įsipareigojimai ar bet kokie tų elementų deriniai;

59) darbo diena – bet kuri diena, išskyrus šeštadienius, sekmadienius ir visas dienas, kurios yra nedarbo dienos atitinkamoje valstybėje narėje;

60) teisė nutraukti sutartį – teisė nutraukti sutartį, teisė paankstinti, užbaigti, įskaityti arba užskaityti įsipareigojimus arba visos panašios nuostatos, kuriomis sustabdomas, keičiamas arba panaikinamas sutarties šalies įsipareigojimas, arba nuostata, dėl kurios neatsiranda pareiga pagal sutartį, nors kitomis aplinkybėmis ji atsirastų;

61) pertvarkoma įmonė – bet kuris iš 1 straipsnio a–e punktuose nurodytų subjektų, kuriam taikomi pertvarkymo veiksmai;

62) Sąjungos patronuojamoji įmonė – draudimo ar perdraudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje ir kuri yra trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės arba trečiosios valstybės patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;

63) pagrindinė patronuojančioji įmonė – grupės, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal Direktyvos 2009/138/EB 213 straipsnio 2 dalies a arba b punktą, patronuojančioji įmonė valstybėje narėje, kuri nėra kitos draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, turinčios leidimą ir įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

64) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė – trečiosios šalies draudimo įmonė arba trečiosios šalies perdraudimo įmonė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 3 ir 6 punktuose;

65) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros – veiksmai, kuriais pagal trečiosios valstybės teisės aktus valdomas trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės patronuojančiosios įmonės žlugimas ir kurie pagal tikslus ir tikėtinus rezultatus prilygsta pertvarkymo veiksmams pagal šią direktyvą;

66) Sąjungos filialas – trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas, esantis valstybėje narėje;

67) atitinkama trečiosios valstybės institucija – trečiosios valstybės institucija, atsakinga už funkcijų, prilygstančių pertvarkymo institucijų ar kompetentingų institucijų funkcijoms pagal šią direktyvą, vykdymą;

68) susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė – susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/47/EB[27] 2 straipsnio 1 dalies b punkte;

69) užskaitos susitarimas – susitarimas, pagal kurį keletas reikalavimų ar įsipareigojimų gali būti konvertuoti į vieną grynąjį reikalavimą, įskaitant baigiamosios užskaitos susitarimus, pagal kuriuos įvykus priverstinio vykdymo įvykiui (nesvarbu, kaip ar kur apibrėžtam) šalių pareigos būtų paankstintos taip, kad būtų vykdytinos nedelsiant arba nutraukiamos, ir bet kokiu atveju konvertuojamos į vieną grynąjį reikalavimą arba pakeičiamos tokiu reikalavimu, įskaitant tarpusavio užskaitas suėjus terminui, apibrėžtas Direktyvos 2002/47/EB 2 straipsnio 1 dalies n punkto i papunktyje, ir tarpuskaitą, apibrėžtą Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio k punkte;

70) įskaitymo susitarimas – susitarimas, pagal kurį du ar daugiau reikalavimų ar įsipareigojimų, kuriuos vienas kitam turi įvykdyti pertvarkoma įmonė ir sandorio šalis, gali būti įskaityti vienas kito atžvilgiu;

71) finansinės sutartys – finansinės sutartys, apibrėžtos Direktyvos 2014/59/ES 1 straipsnio 1 dalies 100 punkte;

72) krizių prevencijos priemonė – naudojimasis įgaliojimais siekiant įpareigoti pašalinti atsigavimui trukdančius trūkumus ar kliūtis pagal šios direktyvos 6 straipsnio 5 dalį, naudojimasis įgaliojimais siekiant įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis pagal šios direktyvos 15 arba 16 straipsnį, bet kurių priemonių taikymas pagal Direktyvos 2009/138/EB 137 straipsnį, 138 straipsnio 3 ir 5 dalis, 139 straipsnio 3 dalį ir 140 straipsnį ir prevencinės priemonės taikymas pagal Direktyvos 2009/138/EB 141 straipsnį;

73) krizių valdymo priemonė – pertvarkymo veiksmai, specialiojo valdytojo paskyrimas pagal 42 straipsnį arba asmens paskyrimas pagal 52 straipsnio 1 dalį;

74) paskirta nacionalinė makrolygio rizikos ribojimo institucija – institucija, kuriai patikėta vykdyti makrolygio rizikos ribojimo politiką, kaip nurodyta 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacijos dėl nacionalinių institucijų įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (ESRV/2011/3) Rekomendacijoje B1;

75) reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES[28] 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;

---

[27] 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL L 168, 2002 6 27, p. 43).

[28] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2011/61/ES ir Direktyva 2002/92/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

76) draudimo įmonė – draudimo įmonė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 1 punkte;

77) perdraudimo įmonė – perdraudimo įmonė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 4 punkte;

78) kredito įstaiga – kredito įstaiga, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013[29] 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

79) investicinė įmonė – investicinė įmonė, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte;

80) mažos rizikos profilio įmonė – mažos rizikos profilio įmonė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 10a punkte;

81) patronuojamoji įmonė – patronuojamoji įmonė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 16 punkte;

82) patronuojančioji įmonė – patronuojanti įmonė, apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 15 punkte;

83) filialas – filialas, apibrėžtas Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 11 punkte;

84) administracinis, valdymo ar priežiūros organas – administracinis, valdymo ar priežiūros organas, apibrėžtas Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/35[30] 1 straipsnio 43 punkte.

3 straipsnis

Pertvarkymo institucijų ir kompetentingų ministerijų skyrimas

1. Kiekviena valstybė narė skiria vieną ar išimties tvarka daugiau pertvarkymo institucijų, įgaliotų taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais.

2. Pertvarkymo institucijų funkcijas atlieka nacionaliniai centriniai bankai, kompetentingos ministerijos, viešojo administravimo institucijos arba institucijos, kurioms suteikti viešojo administravimo įgaliojimai.

3. Kai pertvarkymo institucijai yra pavestos kitos funkcijos, turi būti nustatytos tinkamos struktūrinės priemonės, kad būtų išvengta interesų pertvarkymo institucijai pagal šią direktyvą pavestų funkcijų ir visų kitų tai institucijai patikėtų funkcijų interesų konfliktų, nedarant poveikio keitimosi informacija ir bendradarbiavimo pareigoms, kaip reikalaujama pagal 6 dalį.

   Kad būtų pasiekti 1 pastraipoje nurodyti tikslai, turi būti nustatyta tvarka, pagal kurią būtų užtikrinamas veiksmingas veiklos nepriklausomumas (įskaitant pertvarkymo institucijos darbuotojus, atskaitomybės ryšius ir sprendimų priėmimo procesus) nuo bet kokių priežiūros ar kitų tos pertvarkymo institucijos funkcijų.

---

[29] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

[30] 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 012, 2015 1 17, p. 1).

4. 3 dalyje išdėstyti reikalavimai nekliudo:

   a) atskaitomybės ryšių susiejimui aukščiausiu kelias funkcijas ar institucijas apimančios organizacijos lygmeniu;

   b) tam, kad iš anksto nustatytomis sąlygomis, susidūrus su laikinu darbo krūvio padidėjimu būtų galima dalytis darbuotojais vykdant kitas pertvarkymo institucijai patikėtas funkcijas, ar tam, kad pertvarkymo institucija galėtų naudotis bendrų darbuotojų ekspertinėmis žiniomis.

5. Pertvarkymo institucijos priima ir viešai paskelbia vidaus taisykles, kurias yra nustačiusios, siekdamos užtikrinti 3 ir 4 dalyse išdėstytų reikalavimų laikymąsi, įskaitant taisykles dėl profesinės paslapties ir dėl skirtingas funkcijas vykdančių padalinių keitimosi informacija.

6. Valstybės narės reikalauja, kad priežiūros ir pertvarkymo funkcijas vykdančios institucijos ir asmenys, vykdantys tas funkcijas tų institucijų vardu, glaudžiai bendradarbiautų rengdami, planuodami ir taikydami pertvarkymo sprendimus tiek tuo atveju, kai pertvarkymo institucija ir priežiūros institucija yra atskiri subjektai, tiek tuo atveju, kai tas funkcijas vykdo tas pats subjektas.

7. Kiekviena valstybė narė paskiria po vieną ministeriją, atsakingą už kompetentingai ministerijai pagal šią direktyvą pavestų funkcijų vykdymą.

8. Kai valstybės narės pertvarkymo institucija nėra kompetentinga ministerija, pertvarkymo institucija nepagrįstai nedelsdama informuoja kompetentingą ministeriją apie pagal šią direktyvą priimtus sprendimus ir, jei nacionalinės teisės aktuose nenustatyta kitaip, neįgyvendina jokių sprendimų, kurie turi tiesioginį fiskalinį poveikį, negavusi tos kompetentingos ministerijos patvirtinimo.

9. Valstybė narė, kuri paskiria daugiau nei vieną pertvarkymo instituciją, pateikia EIOPA visapusiškai pagrįstą pranešimą apie šio sprendimo priežastis ir aiškiai paskirsto funkcijas ir atsakomybės sritis tarp tų institucijų, užtikrina pakankamą jų veiklos koordinavimą ir paskiria vieną instituciją kaip kontaktinę instituciją bendradarbiaujant ir koordinuojant veiklą su atitinkamomis kitų valstybių narių institucijomis.

10. Valstybės narės praneša EIOPA apie paskirtą nacionalinę instituciją ar institucijas, o atitinkamais atvejais ir apie kontaktinę instituciją ir prireikus aprašo jų konkrečias funkcijas ir atsakomybės sritis. EIOPA skelbia šių pertvarkymo institucijų ir kontaktinių institucijų sąrašą.

11. Nedarant poveikio 65 straipsniui, valstybės narės gali apriboti pertvarkymo institucijos, priežiūros institucijos ir jų atitinkamų darbuotojų atsakomybę pagal nacionalinę teisę už jų veiksmus ir neveikimą vykdant jų funkcijas pagal šią direktyvą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS
PASIRENGIMAS

I SKYRIUS
Prevencinis gaivinimo ir pertvarkymo planavimas

1 SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

4 straipsnis

Supaprastintos pareigos tam tikroms įmonėms

1. Atsižvelgdamos į galimą draudimo ar perdraudimo įmonės žlugimo poveikį dėl jos verslo pobūdžio, akcijų paketo struktūros, teisinės formos, rizikos profilio, dydžio ir teisinio statuso, ryšių su kitomis reguliuojamomis įmonėmis arba finansų sistema apskritai, jos veiklos apimties ir sudėtingumo, ir tai, ar jos žlugimas ir vėlesnis likvidavimas keliant įprastinę bankroto bylą turėtų didelių neigiamų pasekmių finansų rinkoms, kitoms įmonėms, draudėjams, finansavimo sąlygoms arba visai ekonomikai, priežiūros ir pertvarkymo institucijos nustato, ar tam tikroms draudimo ir perdraudimo įmonėms ir grupėms gali būti taikomos supaprastintos pareigos, susijusios su:

   a) 5–7 straipsniuose numatytų prevencinių gaivinimo ir pertvarkymo planų turiniu ir detalėmis;

   b) data, iki kada turi būti parengti pirmieji prevenciniai gaivinimo ir pertvarkymo planai, gaivinimo ir pertvarkymo planų atnaujinimo dažnumu; šie planai gali būti atnaujinami rečiau, nei numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, 7 straipsnio 5 dalyje, 9 straipsnio 5 dalyje ir 11 straipsnio 3 dalyje;

   c) 5 straipsnio 6 dalyje, 10 straipsnio 2 dalyje ir 12 straipsnio 1 dalyje numatytos informacijos, kurios reikalaujama iš įmonių, turiniu ir išsamumu;

   d) 13 ir 14 straipsniuose nurodyto pertvarkymo galimybių įvertinimo išsamumo lygiu.

2. EIOPA iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo] paskelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį, kad nustatytų 1 dalyje nurodytus tinkamumo kriterijus.

3. Valstybės narės reikalauja, kad atitinkamai priežiūros institucijos arba pertvarkymo institucijos kasmet ir atskirai apie kiekvieną valstybę narę pateiktų EIOPA visą šią informaciją:

   a) draudimo ir perdraudimo įmonių ir grupių, kurioms taikomas prevencinis gaivinimo planavimas ir pertvarkymo planavimas pagal 5, 7, 9 ir 10 straipsnius, skaičių;

   b) draudimo ir perdraudimo įmonių ir grupių, kurioms taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos supaprastintos pareigos, skaičių;

   c) kiekybinę informaciją apie 1 dalyje nurodytų kriterijų taikymą;

d) pagal 1 dalyje nurodytus kriterijus taikomų supaprastintų pareigų aprašymą, palyginti su nesupaprastintomis pareigomis, ir draudimo ir perdraudimo įmonių kapitalo reikalavimų, draudimo įmokų, techninių atidėjinių ir turto apimtį, įvertinamą kaip valstybių narių atitinkamai draudimo ir perdraudimo įmonių ar visų grupių bendros kapitalo reikalavimų, draudimo įmokų, techninių atidėjinių ir turto apimties procentinę dalį.

4. EIOPA kasmet viešai skelbia visą toliau nurodytą informaciją apie kiekvieną valstybę narę atskirai:

a) draudimo ir perdraudimo įmonių ir grupių, kurioms taikomas prevencinis gaivinimo planavimas ir pertvarkymo planavimas pagal 5, 7, 9 ir 10 straipsnius, skaičių;

b) draudimo ir perdraudimo įmonių ir grupių, kurioms taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos supaprastintos pareigos, skaičių;

c) kiekybinę informaciją apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytų kriterijų taikymą;

d) pagal 1 dalyje nurodytus tinkamumo kriterijus taikomų supaprastintų pareigų aprašymą, palyginti su nesupaprastintomis pareigomis, ir draudimo ir perdraudimo įmonių kapitalo reikalavimų, draudimo įmokų, techninių atidėjinių ir turto apimtį, įvertinamą kaip valstybių narių atitinkamai draudimo ir perdraudimo įmonių ar visų grupių bendros kapitalo reikalavimų, draudimo įmokų, techninių atidėjinių ir turto apimties procentinę dalį;

e) ir bet kokių šio straipsnio 1 dalies įgyvendinimo nacionaliniu lygmeniu skirtumų įvertinimą.

2 SKIRSNIS
PREVENCINIS GAIVINIMO PLANAVIMAS

5 straipsnis

Prevenciniai gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios nepriklauso grupei, kuriai taikomas prevencinis gaivinimo planavimas pagal 7 straipsnį, ir kurios atitinka 2 arba 3 dalyje nustatytus kriterijus, parengtų ir nuolat atnaujintų prevencinį gaivinimo planą. Tokiame prevenciniame gaivinimo plane numatomos priemonės, kurių turi imtis atitinkama įmonė, kad atkurtų savo finansinę būklę, jei ji labai pablogėjo.

Prevencinių gaivinimo planų rengimas, atnaujinimas ir taikymas yra laikomas valdymo sistemos, apibrėžtos Direktyvos 2009/138/EB 41 straipsnyje, dalimi.

2. Priežiūros institucija prevencinio gaivinimo planavimo reikalavimus draudimo ir perdraudimo įmonėms taiko atsižvelgdama į jų dydį, verslo modelį, rizikos profilį, tarpusavio sąsajas, pakeičiamumą ir ypač į tarpvalstybinę veiklą.

Priežiūros institucijos užtikrina, kad prevencinio gaivinimo planavimo reikalavimai pagal šį straipsnį būtų taikomi bent 80 proc. valstybės narės atitinkamai gyvybės ir ne gyvybės bei perdraudimo rinkos, kai ne gyvybės rinkos dalis nustatoma remiantis bendra pasirašytų įmokų suma, o gyvybės rinkos dalis – bendra techninių atidėjinių suma.

Apskaičiuojant 2 pastraipoje nurodytą rinkos padengimo lygį, į grupės patronuojamąsias draudimo ar perdraudimo įmones gali būti atsižvelgiama, jei tos patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės priklauso grupei, kuriai pagrindinė patronuojančioji įmonė rengia ir prižiūri 7 straipsnyje nurodytą grupės prevencinį gaivinimo planą.

3. Visoms draudimo ar perdraudimo įmonėms, kurioms taikomas pertvarkymo planas pagal 9 straipsnį, taikomi prevencinio gaivinimo planavimo reikalavimai.

Tačiau mažos rizikos profilio įmonėms individualūs prevencinio gaivinimo planavimo reikalavimai nėra taikomi.

4. EIOPA pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriose išsamiau apibrėžia metodus, taikytinus nustatant 2 dalyje nurodytas rinkos dalis, ir 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus, visų pirma susijusius su tarpvalstybine veikla.

5. Priežiūros institucijos užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės savo prevencinius gaivinimo planus atnaujintų bent kartą per metus ir pasikeitus atitinkamos įmonės teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį prevenciniam gaivinimo planui arba kai dėl to būtina iš esmės keisti tą planą.

6. Prevenciniuose gaivinimo planuose nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama ar ją gauti.

7. Valstybės narės reikalauja, kad prevenciniuose gaivinimo planuose būtų pateikti visi šie dalykai:

a) pagrindinių plano elementų santrauka, įskaitant esminius paskutinį kartą pateikto plano pakeitimus;

b) įmonės arba grupės aprašymas;

c) 8 dalyje nurodyta rodiklių sistema;

d) aprašymas, kaip buvo parengtas prevencinis gaivinimo planas, kaip jis bus atnaujinamas ir kaip jis bus taikomas;

e) įvairūs taisomieji veiksmai;

f) komunikacijos strategija.

8. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytos draudimo ir perdraudimo įmonės įvertintų prevencinių gaivinimo planų patikimumą ir įgyvendinamumą, visų pirma 8 dalyje nurodytą rodiklių sistemą ir taisomuosius veiksmus, remdamosi įvairiais makroekonomiškai ir finansiškai nepalankiausių sąlygų scenarijais, aktualiais atsižvelgiant į konkrečias draudimo ar perdraudimo įmonės sąlygas, įskaitant visai sistemai svarbius įvykius, išskirtinių nepalankių sąlygų įvykius, kurie gali turėti reikšmingos įtakos jų turto ir įsipareigojimų profiliui, ir tokių nepalankių sąlygų įvykių derinius.

9. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės užtikrintų, jog jų prevenciniuose gaivinimo planuose būtų numatyta kokybinių ir kiekybinių rodiklių sistema, kurioje apibrėžiami lygiai, kuriuos pasiekus reikėtų apsvarstyti galimybę imtis taisomųjų veiksmų. Šie rodikliai gali apimti kriterijus, susijusius, be kita ko, su kapitalu, likvidumu, turto kokybe, pelningumu, rinkos sąlygomis, makroekonominėmis sąlygomis ir veiklos įvykiais. Su kapitalo pozicija susiję

rodikliai apima bent jau bet kokį Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnyje nustatyto mokumo kapitalo reikalavimo pažeidimą.

Valstybės narės reikalauja, kad priežiūros institucijos užtikrintų, jog draudimo ir perdraudimo įmonės įdiegtų tinkamas priemones, skirtas reguliariai stebėti pirmoje pastraipoje nurodytiems rodikliams.

1 dalyje nurodyta draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri nusprendžia imtis prevenciniame gaivinimo plane numatytų taisomųjų veiksmų arba nusprendžia tokių taisomųjų veiksmų nesiimti, nors pirmoje pastraipoje nurodytas rodiklis yra pasiektas, nedelsdama praneša apie tokį sprendimą priežiūros institucijai.

10. 1 dalyje nurodytos draudimo ir perdraudimo įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas įvertina ir patvirtina prevencinį gaivinimo planą prieš jį pateikdamas priežiūros institucijai atlikti peržiūrą.

11. EIOPA iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo] paskelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį, kad išsamiau patikslintų 7 dalies pirmos pastraipos c punkte nurodytų kokybinių ir kiekybinių rodiklių minimalų sąrašą ir, bendradarbiaudama su Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), 8 dalyje nurodytų scenarijų spektrą.

12. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nedarydama poveikio 4 straipsniui išsamiau apibrėžia informaciją, kurią 1 dalyje nurodyta draudimo ar perdraudimo įmonė turi įtraukti į prevencinį gaivinimo planą, įskaitant 7 dalies pirmos pastraipos e punkte nurodytus taisomuosius veiksmus ir jų įgyvendinimą.

EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

6 straipsnis

Priežiūros institucijų atliekama prevencinių gaivinimo planų peržiūra ir vertinimas

1. Per šešis mėnesius nuo kiekvieno 5 ir 7 straipsniuose nurodyto prevencinio gaivinimo plano pateikimo priežiūros institucijos peržiūri tą planą ir įvertina, kiek jis atitinka 5 straipsnyje ir, kai taikoma, 7 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir visus šiuos aspektus:

   a) ar pagrįstai tikėtina, kad plane siūlomų priemonių įgyvendinimas padės išlaikyti arba atkurti draudimo ar perdraudimo įmonės arba grupės gyvybingumą ir finansinę būklę;

   b) ar pagrįstai tikėtina, kad planas ir pagal planą numatytos konkrečios galimybės bus greitai ir veiksmingai įgyvendinami finansiškai nepalankiomis sąlygomis;

   c) ar pagrįstai tikėtina, kad planas ir pagal planą numatytos konkrečios galimybės padės kiek įmanoma išvengti bet kokių didelių neigiamų pasekmių finansų sistemai, taip pat taikant scenarijus, pagal kuriuos kitos draudimo ir perdraudimo įmonės prevencinius gaivinimo planus įgyvendintų tuo pačiu metu.

2. Priežiūros institucijos pertvarkymo institucijoms pateikia visus gautus prevencinius gaivinimo planus. Pertvarkymo institucijos gali išnagrinėti prevencinį gaivinimo planą siekdama nustatyti, kokie jame numatyti veiksmai galėtų turėti neigiamo poveikio atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės sėkmingo pertvarkymo galimybei, ir pateikti rekomendacijų tais klausimais priežiūros institucijai.

3. Kai draudimo ar perdraudimo įmonė vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, buveinės valstybės narės priežiūros institucija priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos prašymu jai pateikia prevencinį gaivinimo planą. Priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija gali išnagrinėti prevencinį gaivinimo planą, kad nustatytų visus prevenciniame gaivinimo plane numatytus veiksmus, kurie gali turėti neigiamą poveikį draudėjams, realiajai ekonomikai arba finansiniam stabilumui jos valstybėje narėje, ir pateikti rekomendacijų tais klausimais buveinės valstybės narės priežiūros institucijai.

4. Priežiūros institucijos, kurios, įvertinusios prevencinį gaivinimo planą, padaro išvadą, kad tame plane yra esminių trūkumų arba esminių įgyvendinimo kliūčių, praneša atitinkamai draudimo ar perdraudimo įmonei arba atitinkamai pagrindinei patronuojančiajai įmonei apie savo vertinimo turinį ir reikalauja, kad atitinkama įmonė per du mėnesius pateiktų patikslintą planą su paaiškinimais, kaip sprendžiami su tais trūkumais ar kliūtimis susiję klausimai. Dviejų mėnesių laikotarpis gali būti pratęstas vienu mėnesiu, jei su tuo sutinka priežiūros institucija.

   Prieš reikalaudama, kad draudimo ar perdraudimo įmonė iš naujo pateiktų prevencinį gaivinimo planą, priežiūros institucija suteikia galimybę įmonei pareikšti nuomonę dėl to reikalavimo.

   Priežiūra institucija, kuri laiko, kad trūkumai ir kliūtys nebuvo tinkamai pašalinti patikslintame plane, gali nurodyti įmonei, kokius konkrečius plano pakeitimus reikia atlikti.

5. Jei draudimo ar perdraudimo įmonė nepateikia patikslinto prevencinio gaivinimo plano arba jei priežiūros institucija padaro išvadą, kad pirminio vertinimo metu nustatyti trūkumai ar galimos kliūtys nebuvo tinkamai pašalinti patikslintu prevenciniu gaivinimo planu, ir, jeigu davus nurodymą dėl konkrečių plano pakeitimų trūkumų ir kliūčių tinkamai pašalinti neįmanoma, priežiūros institucija reikalauja, kad įmonė per pagrįstą laikotarpį nustatytų pakeitimus, kuriuos ji galėtų padaryti savo veikloje, kad pašalintų su prevencinio gaivinimo plano įgyvendinimu susijusius trūkumus ar kliūtis.

   Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė per priežiūros institucijos nustatytą laikotarpį nenustato pakeitimų arba jei priežiūros institucija padaro išvadą, kad įmonės pasiūlytais veiksmais trūkumai ar kliūtys nebūtų tinkamai pašalinti, priežiūros institucija gali priimti pagrįstą sprendimą nurodyti įmonei imtis bet kokių priemonių, kurios, jos manymu, yra būtinos ir proporcingos, atsižvelgiant į trūkumų ir kliūčių rimtumą ir priemonių poveikį įmonės veiklai.

   Apie antroje pastraipoje nurodytą pagrįstą sprendimą raštu pranešama draudimo ar perdraudimo įmonei ir jį turi būti galima apskųsti.

7 straipsnis

Grupės prevenciniai gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagrindinės patronuojančiosios įmonės parengtų ir pateiktų grupės priežiūros institucijai grupės prevencinį gaivinimo planą.

   Grupės prevencinis gaivinimo planas – grupės, kuriai vadovauja pagrindinė patronuojančioji įmonė, prevencinis gaivinimo planas. Grupės prevenciniame gaivinimo plane nustatomi taisomieji veiksmai, kurių gali būti reikalaujama įgyvendinti pagrindinės patronuojančiosios įmonės ir atskirų patronuojamųjų įmonių lygmeniu.

2. Grupės prevenciniame gaivinimo plane numatomi taisomieji veiksmai, siekiant visos grupės ar bet kurios grupei priklausančios draudimo ar perdraudimo įmonės stabilizavimo, kai grupė ar bet kuri grupės draudimo ar perdraudimo įmonė patiria nepalankiausias sąlygas, kad būtų įveiktos arba pašalintos sunkumų priežastys ir atkurta grupės ar bet kurios jai priklausančios įmonės finansinė būklė, tuo pačiu metu atsižvelgiant į kitų grupės subjektų finansinę būklę.

   Grupės prevenciniame gaivinimo plane numatoma, kaip užtikrinti proporcingų priemonių, kurių reikia imtis grupės ir grupės subjektų lygmeniu, koordinavimą ir nuoseklumą.

3. Grupės prevenciniame gaivinimo plane ir bet kokiame individualiai patronuojamajai draudimo ar perdraudimo įmonei parengtame plane pateikiami 5 straipsnyje numatyti elementai.

   Grupės prevenciniame gaivinimo plane nurodoma, ar yra kliūčių grupėje ir į planą įtrauktų subjektų lygmeniu įgyvendinti taisomuosius veiksmus ir ar yra esminių praktinių ar teisinių kliūčių nuosavoms lėšoms nedelsiant perduoti arba įsipareigojimams ar turtui išpirkti grupėje.

4. Priežiūros institucijos gali reikalauti, kad patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyti subjektai parengtų ir pateiktų prevencinius gaivinimo planus šiais atvejais:

   a) grupės prevencinis gaivinimo planas neparengtas;

   b) atitinkama priežiūros institucija įrodo, kad į atitinkamą subjektą nepakankamai atsižvelgta grupės prevenciniame gaivinimo plane, turint omenyje to subjekto svarbą atitinkamoje valstybėje narėje ir panašioms įmonėms toje valstybėje narėje taikomas pareigas.

5. Grupės priežiūros institucija, jei taikomi 64 straipsnyje nustatyti konfidencialumo reikalavimai, grupės prevencinius gaivinimo planus perduoda:

   a) EIOPA;

   b) atitinkamoms priežiūros institucijoms, kurios yra Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnio 3 dalyje nurodytos priežiūros institucijų kolegijos narės arba dalyvauja jos veikloje;

   c) grupės pertvarkymo institucijai;

   d) patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms.

6. Pagal 1 arba 4 dalį grupės prevencinį gaivinimo planą rengiančio subjekto administracinis, valdymo ar priežiūros organas įvertina ir tvirtina grupės prevencinį gaivinimo planą prieš jį teikiant grupės priežiūros institucijai peržiūrėti.

8 straipsnis

Grupės priežiūros institucijos atliekama grupių prevencinių gaivinimo planų peržiūra ir vertinimas

1. Grupės priežiūros institucija, pasikonsultavusi su atitinkamomis priežiūros institucijomis, kurios yra Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnio 3 dalyje nurodytos priežiūros institucijų kolegijos narės arba dalyvauja jos veikloje, peržiūri grupės prevencinį gaivinimo planą ir įvertina, kiek jis atitinka 6 straipsnyje ir šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kriterijus. Tas vertinimas atliekamas 6 straipsnyje nustatyta tvarka ir laikantis šio straipsnio bei jį vykdant atsižvelgiama į galimą taisomųjų veiksmų poveikį draudėjams, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia.

2. Grupės priežiūros institucija stengiasi, kad priežiūros institucijų kolegijoje būtų priimtas bendras sprendimas, kaip nurodyta 17 straipsnyje, dėl:

   a) grupės prevencinio gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo ir to, ar turi būti parengtas individualus gaivinimo planas draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurios priklauso grupei, kaip nustatyta 7 straipsnio 3 dalyje;

   b) 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytų priemonių taikymo.

3 SKIRSNIS
PERTVARKYMO PLANAVIMAS

9 straipsnis

Pertvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusios su priežiūros institucija, parengtų kiekvienos 2 dalyje nustatytus kriterijus atitinkančios draudimo ir perdraudimo įmonės, kuri nepriklauso grupei, kuriai taikomas pertvarkymo planavimas pagal 10 ir 11 straipsnius, pertvarkymo planą. Pertvarkymo plane numatomi pertvarkymo veiksmai, kurių pertvarkymo institucija gali imtis, kai draudimo ar perdraudimo įmonė atitinka 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo sąlygas.

2. Pertvarkymo institucijos parengia draudimo ir perdraudimo įmonių, kurios atrenkamos atsižvelgiant į jų dydį, verslo modelį, rizikos profilį, tarpusavio sąsajas, pakeičiamumą ir galimą žlugimo poveikį draudėjams, pertvarkymo planus. Pasirinkdama draudimo ir perdraudimo įmones, kurioms taikomas pertvarkymo planavimas, pertvarkymo institucija visų pirma atsižvelgia į draudimo ar perdraudimo įmonės tarpvalstybinę veiklą ir ypatingos svarbos funkcijų buvimą.

   Pertvarkymo institucijos užtikrina, kad pertvarkymo planavimas būtų taikomas bent 70 proc. valstybės narės atitinkamai gyvybės ir ne gyvybės bei perdraudimo rinkos, kai ne gyvybės rinkos dalis nustatoma remiantis bendra pasirašytų įmokų suma, o gyvybės rinkos dalis – bendra techninių atidėjinių suma. Apskaičiuojant rinkos

padengimo lygį, galima atsižvelgti į grupės patronuojamąsias įmones, jei jos įtrauktos į 10 straipsnyje nurodytą grupės pertvarkymo planą.

Mažos rizikos profilio įmonėms individualūs pertvarkymo planavimo reikalavimai nėra taikomi.

3. Kai atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, buveinės valstybės narės pertvarkymo institucijos priimančiosios valstybės narės priežiūros ar pertvarkymo institucijos prašymu jai pateikia pertvarkymo plano projektą. Priimančiosios valstybės narės priežiūros ar pertvarkymo institucija gali išnagrinėti pertvarkymo plano projektą, kad nustatytų visus pertvarkymo plano projekte numatytus veiksmus, kurie gali turėti neigiamą poveikį draudėjams, realiajai ekonomikai arba finansiniam stabilumui jos valstybėje narėje, ir pateikti rekomendacijų tais klausimais buveinės valstybės narės pertvarkymo institucijai.

4. Nurodant pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymo galimybes, pertvarkymo planuose atsižvelgiama į atitinkamus pertvarkymo scenarijus, įskaitant scenarijų, kai draudimo ir perdraudimo įmonės žlugimas yra išskirtinis arba įvyksta platesnio finansinio nestabilumo ar visos sistemos masto įvykių metu.

Pertvarkymo planuose nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama, išskyrus, jei yra, draudimo garantijų schemas arba finansavimo struktūras.

5. Pertvarkymo institucijos peržiūri ir, jei būtina, atnaujina pertvarkymo planus bent kartą per metus arba reikšmingai pasikeitus draudimo ar perdraudimo įmonės teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį plano veiksmingumui, arba dėl kitų priežasčių atsiradus būtinybei peržiūrėti pertvarkymo planą.

Draudimo ir perdraudimo įmonės ir priežiūros institucijos pertvarkymo institucijoms nedelsdamos praneša apie visus įvykius, dėl kurių pertvarkymo planas turi būti peržiūrėtas arba atnaujintas.

6. Nedarant poveikio 4 straipsniui, pertvarkymo planuose numatomos galimybės draudimo ar perdraudimo įmonei taikyti pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimus. Pertvarkymo planuose pateikiami, o kai tinkama ir įmanoma, kiekybiškai įvertinami visi šie dalykai:

a) svarbiausių plano elementų santrauka;

b) reikšmingų pokyčių įmonėje po paskutinį kartą pateiktos su pertvarkymu susijusios informacijos santrauka;

c) paaiškinimas, kaip būtų galima teisiškai ir ekonomiškai atskirti ypatingos svarbos funkcijas ir pagrindines verslo linijas, kiek tai būtina, nuo kitų funkcijų, kad būtų užtikrintas tęstinumas įmonės žlugimo atveju;

d) turtas, kurį būtų tikimasi naudoti kaip įkaitą;

e) kiekvieno reikšmingo plano aspekto įgyvendinimo laikotarpio įvertinimas;

f) išsamus pagal 13 straipsnį atliekamo pertvarkymo galimybių įvertinimo aprašas;

g) pagal 15 straipsnį reikalaujamų priemonių, kuriomis siekiama įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, nustatytas atlikus vertinimą pagal 13 straipsnį, aprašas;

h) paaiškinimas, kaip galėtų būti finansuojamos pertvarkymo galimybės, nenumatant nepaprastosios viešosios finansinės paramos, išskyrus, jei yra, draudimo garantijų schemas arba finansavimo struktūras;

i) išsamus įvairių pertvarkymo strategijų, kurias būtų galima taikyti pagal įvairius galimus scenarijus ir taikytinus tvarkaraščius, aprašas;

j) ypatingos svarbos priklausomybės ryšių aprašas;

k) pertvarkymo plano poveikio įmonės darbuotojams analizė, įskaitant susijusių išlaidų įvertinimą, ir numatytų procedūrų, pagal kurias būtų konsultuojamasi su personalu vykdant pertvarkymą, jei reikia, atsižvelgiant į nacionalines sistemas dialogui su socialiniais partneriais įgyvendinti, aprašas;

l) informacijos teikimo žiniasklaidai ir visuomenei planas;

m) pagrindinių operacijų ir sistemų, skirtų nuolatiniam įmonės veiklos procesų veikimui užtikrinti, aprašas;

n) bet kokia įmonės pareikšta nuomonė dėl pertvarkymo plano, jei taikoma.

Informacija, nurodyta a punkte, pateikiama atitinkamai draudimo ir perdraudimo įmonei.

7. Pertvarkymo institucija perduoda pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms priežiūros institucijoms.

8. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nedarydama poveikio 4 straipsniui išsamiau apibrėžia pertvarkymo plano turinį.

EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

9. EIOPA iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo] paskelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį, kad apibrėžtų papildomus kriterijus ypatingos svarbos funkcijoms nustatyti.

10 straipsnis

Grupių pertvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupių pertvarkymo institucijos parengtų grupių pertvarkymo planus.

2. Grupės pertvarkymo plane:

a) nustatomi pertvarkymo veiksmai, kurių turi būti imtasi kiekvieno subjekto atžvilgiu, kai reikės imtis priemonių, kad būtų užtikrintas ypatingos svarbos funkcijų tęstinumas;

b) išnagrinėjama, kiek 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimus būtų galima koordinuotai taikyti ir naudoti, ir nustatomos visos galimos koordinuoto pertvarkymo kliūtys;

c) kai grupei priklauso trečiosiose valstybėse įsisteigę subjektai, numatomos atitinkamos bendradarbiavimo ir koordinavimo priemonės dirbant su

atitinkamomis tų trečiųjų valstybių institucijomis ir nustatomi pertvarkymo padariniai Sąjungoje;

d) numatomos priemonės (įskaitant tam tikrų funkcijų ar verslo linijų teisinį ir ekonominį atskyrimą), kurios yra būtinos grupės pertvarkymui palengvinti, atsižvelgiant į tarpusavio priklausomumą grupės viduje;

e) nurodomi esami finansavimo šaltiniai grupės pertvarkymo veiksmams finansuoti ir, tais atvejais, kai reikėtų naudoti draudimo garantijų sistemas ar kokias nors finansavimo struktūras, nustatomi atsakomybės už tokį finansavimą pasidalijimo tarp finansavimo šaltinių skirtingose valstybėse narėse principai. Grupės pertvarkymo plane nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama;

f) pateikiami 9 straipsnio 6 dalyje nustatyti elementai.

3. Grupės pertvarkymo institucija perduoda grupės pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms priežiūros institucijoms.

4. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose patikslinamas grupių pertvarkymo planų turinys atsižvelgiant į vidaus rinkoje veikiančių grupių verslo modelių įvairovę, projektus.

EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

11 straipsnis

Grupių pertvarkymo planų reikalavimai ir tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagrindinės patronuojančiosios įmonės pateiktų grupės pertvarkymo institucijai informaciją, kurios gali būti reikalaujama pagal 12 straipsnį. Ta informacija yra susijusi su pagrindine patronuojančiąja įmone ir tiek, kiek tai reikalinga, su kiekvienu grupės subjektu, įskaitant 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytus subjektus.

Grupės pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad nustatyti šioje direktyvoje nurodyti konfidencialumo reikalavimai, pagal šią dalį pateiktą atitinkamą informaciją perduoda:

a) EIOPA;

b) pertvarkymo institucijoms, kurios yra pertvarkymo kolegijos narės;

c) atitinkamoms priežiūros institucijoms, kurios yra Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnio 3 dalyje nurodytos priežiūros institucijų kolegijos narės arba dalyvauja jos veikloje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo kolegijose grupės pertvarkymo institucijos, veikdamos kartu su 1 dalies antros pastraipos b punkte nurodytomis pertvarkymo institucijomis ir pasikonsultavusios su atitinkamomis priežiūros institucijomis, kurios yra Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnio 3 dalyje nurodytos priežiūros institucijų kolegijos narės arba dalyvauja jos veikloje, parengtų ir prižiūrėtų grupių pertvarkymo planus. Grupių pertvarkymo institucijos į grupių

pertvarkymo planų rengimą ir priežiūrą savo nuožiūra (jei jos atitinka šios direktyvos 77 straipsnyje nustatytus konfidencialumo reikalavimus) gali įtraukti trečiosios valstybės pertvarkymo institucijas iš tų valstybių, kuriose grupė yra įsteigusi patronuojamųjų draudimo ar perdraudimo įmonių, draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių arba svarbių filialų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad grupės pertvarkymo planai būtų peržiūrimi ir prireikus atnaujinami bent kartą per metus ir pasikeitus grupės, įskaitant bet kurį grupės subjektą, teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį planui arba dėl to gali prireikti jį keisti.

4. Grupės pertvarkymo planas priimamas bendru grupės pertvarkymo institucijos ir patronuojamųjų draudimo ir perdraudimo įmonių bei 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytų subjektų pertvarkymo institucijų sprendimu, kaip nurodyta 17 straipsnyje.

12 straipsnis

Informacija pertvarkymo planams parengti ir draudimo ar perdraudimo įmonės bendradarbiavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės arba, kai taikoma, pagrindinė patronuojančioji įmonė:

   a) bendradarbiautų rengiant pertvarkymo planus ar grupės pertvarkymo planus tiek, kiek būtina;

   b) joms tiesiogiai arba per priežiūros instituciją teiktų visą pertvarkymo planams ar grupės pertvarkymo planams parengti ir įgyvendinti būtiną informaciją.

2. Priežiūros institucijos atitinkamose valstybėse narėse bendradarbiauja su pertvarkymo institucijomis, kad patikrintų, ar jau yra visa 1 dalyje minėta informacija arba jos dalis, ir pateikia tokią informaciją toms pertvarkymo institucijoms. Pertvarkymo institucijos, prieš prašydamos informacijos iš draudimo ir perdraudimo įmonių, gauna visą reikiamą informaciją iš priežiūros institucijų.

3. EIOPA parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nurodo šiame straipsnyje nurodytos informacijos teikimo procedūras ir minimalų standartinių formų ir šablonų rinkinį ir tokios informacijos turinį.

   EIOPA tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 15 straipsnį.

II SKYRIUS
Sėkmingo pertvarkymo galimybė

13 straipsnis

Sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusios su priežiūros institucija, įvertintų, kokiu mastu draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios nepriklauso grupei, gali būti sėkmingai pertvarkytos nenumatant galimybių pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama, išskyrus, jei yra, draudimo garantijų schemas arba finansavimo struktūras.

   Laikoma, kad draudimo ar perdraudimo įmonę galima sėkmingai pertvarkyti, jei tą įmonę realiai ir patikimai galima likviduoti pagal įprastinę bankroto bylą arba jei pertvarkymo institucija gali pertvarkyti tą įmonę taikydama jai įvairias 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir 40–52 straipsniuose nurodytus pertvarkymo įgaliojimus.

2. Pertvarkymo institucijos atlieka 1 dalyje nurodytą sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą tuo pačiu metu, kai pagal 9 straipsnį rengiamas ir atnaujinamas pertvarkymo planas, ir tokio parengimo ar atnaujinimo tikslais.

3. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslinami 1 dalyje ir 14 straipsnyje nurodyti draudimo ir perdraudimo įmonių arba grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo dalykai ir kriterijai.

   EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

14 straipsnis

Grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupių pertvarkymo institucijos kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusios su grupės priežiūros institucija ir tokių patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijomis, įvertintų, kokiu mastu grupės gali būti sėkmingai pertvarkytos nenumatant galimybių pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama, išskyrus, jei yra, draudimo garantijų schemas arba finansavimo struktūras.

2. Laikoma, kad grupę galima sėkmingai pertvarkyti, jei pertvarkymo institucijos realiai ir patikimai gali likviduoti grupės subjektus pagal įprastinę bankroto bylą, pertvarkyti tą grupę taikydamos pertvarkymo priemones ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais grupės subjektų atžvilgiu, jei juos galima lengvai ir laiku atskirti, arba naudodamosi kitomis nacionalinėje teisėje numatytomis priemonėmis.

   68 straipsnyje nurodytos pertvarkymo kolegijos, vykdydamos savo funkcijas, atsižvelgia į grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą.

3. Grupių pertvarkymo institucijos atlieka grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą tuo pačiu metu, kai pagal 10 straipsnį rengiami ir atnaujinami grupių pertvarkymo planai, ir tokio parengimo ar atnaujinimo tikslais. Vertinimas atliekamas vadovaujantis 11 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka.

15 straipsnis

Įgaliojimas įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pagal 13 arba 14 straipsnį atlikto vertinimo metu paaiškėja, kad yra esminių kliūčių sėkmingam atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymui, pertvarkymo institucija apie tai raštu praneša tai draudimo ar perdraudimo įmonei ir atitinkamai priežiūros institucijai.

2. Atitinkamai 9 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 4 dalyje nurodyto reikalavimo, kad pertvarkymo institucijos parengtų pertvarkymo planus ir kad atitinkamos pertvarkymo institucijos priimtų bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo planų pagal 17 straipsnį, taikymas sustabdomas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo pateikimo iki tol, kol pertvarkymo institucija pritaria esminių sėkmingo pertvarkymo kliūčių pašalinimo priemonėms pagal šio straipsnio 3 dalį arba priima sprendimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

3. Per keturis mėnesius nuo pranešimo gavimo pagal 1 dalį draudimo ar perdraudimo įmonė pertvarkymo institucijai siūlo, kokiomis galimomis priemonėmis įveikti arba pašalinti pranešime nurodytas esmines kliūtis.

   Pirmoje pastraipoje nurodytų priemonių, kurias parengė atitinkama įmonė, įgyvendinimo tvarkaraštyje atsižvelgiama į esminės kliūties priežastis.

   Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, įvertina, ar pirmoje pastraipoje nurodytomis priemonėmis veiksmingai įveikiama ar pašalinama atitinkama esminė kliūtis.

4. Pertvarkymo institucijos, nustačiusios, kad pagal 3 dalies pirmą pastraipą draudimo ar perdraudimo įmonės pasiūlytomis priemonėmis atitinkamos kliūtys veiksmingai nesumažinamos arba nepašalinamos, tiesiogiai arba netiesiogiai per priežiūros instituciją pareikalauja, kad atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė imtųsi bet kurios iš 5 dalyje nurodytų alternatyvių priemonių, ir apie tokias priemones raštu praneša tam subjektui, o šis per vieną mėnesį nuo tokio pranešimo gavimo dienos pasiūlo planą, kaip įvykdyti tuos reikalavimus.

   Nustatydamos alternatyvias priemones, pertvarkymo institucijos turi parodyti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės pasiūlytomis priemonėmis nebūtų buvę galima pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūčių ir kad siūlomos alternatyvios priemonės yra proporcingos šalinant tas kliūtis. Pertvarkymo institucijos atsižvelgia į priemonių poveikį draudimo ar perdraudimo įmonės veiklai, jos stabilumui ir gebėjimui prisidėti prie ekonomikos.

5. 4 dalyje nurodytos alternatyvios priemonės gali būti bet kurios iš šių:

   a) reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė persvarstytų bet kokius grupės subjektų tarpusavio finansavimo susitarimus arba apsvarstytų, kodėl jų nėra, arba parengtų paslaugų susitarimus tarp grupės subjektų arba su trečiosiomis šalimis;

b) reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė apribotų savo didžiausias individualias ir bendras pozicijas;

c) nustatyti konkrečius ar nuolatinius papildomus informacijos reikalavimus, susijusius su pertvarkymu;

d) reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė perleistų tam tikrą turtą arba restruktūrizuotų įsipareigojimus;

e) reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė apribotų ar nutrauktų specifinę vykdomą ar planuojamą veiklą;

f) apriboti naujų verslo linijų kūrimą ar esamų verslo linijų plėtojimą arba naujų ar esamų produktų pardavimą arba to neleisti;

g) reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė pakeistų perdraudimo strategiją;

h) reikalauti, kad būtų pakeista draudimo ar perdraudimo įmonės arba bet kurio grupės subjekto, kuris yra tiesiogiai arba netiesiogiai jos kontroliuojamas, teisinė ar veiklos struktūra, kad ji taptų mažiau sudėtinga siekiant užtikrinti, kad ypatingos svarbos funkcijas būtų galima teisiškai ir veiklos požiūriu atskirti nuo kitų funkcijų taikant pertvarkymo priemones;

i) reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė arba patronuojančioji įmonė įsteigtų patronuojančiąją draudimo kontroliuojančiąją bendrovę valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančiąją draudimo kontroliuojančiąją bendrovę;

j) kai draudimo ar perdraudimo įmonė yra mišrią veiklą vykdančios draudimo kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, reikalauti, kad mišrią veiklą vykdanti draudimo kontroliuojančioji bendrovė sukurtų atskirą draudimo kontroliuojančiąją bendrovę draudimo ar perdraudimo įmonei kontroliuoti, jei būtina siekiant palengvinti draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymą ir išvengti, kad pertvarkymo priemonių taikymas ir naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais turėtų neigiamą poveikį nefinansinei grupės daliai.

6. Prieš nustatydama bet kokią 5 dalyje nurodytą alternatyvią priemonę, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, tinkamai apsvarsto galimą tokios priemonės poveikį tos konkrečios draudimo ar perdraudimo įmonės vykdomos veiklos patikimumui ir stabilumui bei vidaus rinkai.

7. Pagal 1 arba 4 dalį priimtas pranešimas arba sprendimas atitinka šiuos reikalavimus:

a) jame išdėstomos atitinkamo vertinimo ar nustatymo priežastys;

b) jame nurodoma, kaip pranešimas ar sprendimas atitinka 4 dalies antroje pastraipoje nustatytą proporcingo taikymo reikalavimą;

c) jį turi būti galima apskųsti.

8. EIOPA iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo] paskelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį, kad patikslintų pagal 5 dalį numatytas priemones ir aplinkybes, kuriomis galima taikyti kiekvieną iš tų priemonių.

16 straipsnis

Įgaliojimas įveikti ar pašalinti sėkmingo grupės pertvarkymo kliūtis

1. Grupės pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusi su priežiūros institucijų kolegija, apsvarsto 14 straipsnyje nurodytą vertinimą pertvarkymo kolegijoje ir imasi visų pagrįstų veiksmų, kad priimtų 17 straipsnyje nurodytą bendrą sprendimą dėl priemonių, nustatytų pagal 15 straipsnio 4 dalį, taikymo visiems atitinkamiems grupės subjektams.

2. Grupės pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su grupės priežiūros institucija ir EIOPA pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 25 straipsnio 1 dalį, parengia ir pateikia ataskaitą pagrindinei patronuojančiajai įmonei ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms, o jos ataskaitą perduoda jų kompetencijai priklausančioms patronuojamosioms įmonėms. Ataskaita rengiama pasikonsultavus su priežiūros institucijomis ir joje analizuojamos esminės kliūtys, trukdančios grupės atžvilgiu veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones, nurodytas 26 straipsnio 3 dalyje, ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais, nurodytais 40–52 straipsniuose. Ataskaitoje rekomenduojamos proporcingos ir tikslinės priemonės, kurios, grupės pertvarkymo institucijos nuomone, yra būtinos arba tinkamos toms kliūtims pašalinti, atsižvelgiant į tų priemonių poveikį grupės verslo modeliui.

3. Per keturis mėnesius nuo ataskaitos gavimo dienos pagrindinė patronuojančioji įmonė grupės pertvarkymo institucijai gali teikti pastabas ir siūlyti alternatyvias priemones ataskaitoje nustatytoms kliūtims pašalinti.

   Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, įvertina, ar tomis priemonėmis veiksmingai įveikiama ar pašalinama esminė kliūtis.

4. Grupės pertvarkymo institucija apie pagrindinės patronuojančiosios įmonės pasiūlytas priemones praneša institucijoms, kurios yra pertvarkymo kolegijos narės arba dalyvauja jos veikloje. Grupės pertvarkymo institucijos ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusios su priežiūros institucijomis, deda visas įmanomas pastangas, kad pertvarkymo kolegijoje būtų priimtas bendras sprendimas, kaip nurodyta 17 straipsnyje, dėl esminių kliūčių nustatymo ir, jei reikia, dėl pagrindinės patronuojančiosios įmonės pasiūlytų priemonių ir priemonių, kurių reikalauja institucijos, kad būtų įveiktos arba pašalintos kliūtys, įvertinimo. Tai darydamos jos atsižvelgia į galimą priemonių poveikį visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia.

III SKYRIUS
Bendri sprendimai

17 straipsnis

Bendri sprendimai

1. Grupių priežiūros institucijos, priežiūros institucijos, grupių pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijos stengiasi priimti 8 straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 4 dalyje ir 16 straipsnio 4 dalyje nurodytus bendrus sprendimus per 4 mėnesius po to, kai:

a) grupės priežiūros institucija perduoda grupės prevencinį gaivinimo planą pagal 7 straipsnio 4 dalį;

b) grupės pertvarkymo institucija perduoda 11 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą informaciją;

c) pagrindinė patronuojančioji įmonė pateikia pastabas arba praėjus 16 straipsnio 3 dalyje nurodytam keturių mėnesių laikotarpiui, atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė.

Priežiūros institucijos arba pertvarkymo institucijos prašymu EIOPA gali padėti grupių priežiūros institucijoms, priežiūros institucijoms, grupių pertvarkymo institucijoms ir pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 31 straipsnio 2 dalies c punktą.

2. Jei per 1 dalyje nurodytą laikotarpį nepriimamas bendras sprendimas dėl kurio nors iš antroje pastraipoje išvardytų klausimų, grupės priežiūros institucija arba grupės pertvarkymo institucija, priklausomai nuo konkretaus atvejo, tais klausimais priima savo sprendimą.

Pirmoje pastraipoje nurodyti klausimai yra:

a) 8 straipsnyje nurodyto grupės prevencinio gaivinimo plano peržiūra ir vertinimas;

b) visos priemonės, kurių pagrindinė patronuojančioji įmonė turi imtis pagal 6 straipsnio 3 ir 4 dalis;

c) grupės pertvarkymo planas, nurodytas 10 straipsnyje;

d) 16 straipsnyje nurodytos priemonės.

Grupės priežiūros institucijos arba atitinkamai grupės pertvarkymo institucijos priimtas sprendimas turi būti išsamiai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgta į kitų priežiūros institucijų arba atitinkamai pertvarkymo institucijų nuomones ir išlygas, pareikštas per keturių mėnesių laikotarpį. Sprendimas pateikiamas pagrindinei patronuojančiajai įmonei ir kitoms susijusioms institucijoms.

3. Jei per 1 dalyje nurodytą laikotarpį nepriimamas priežiūros institucijų ar pertvarkymo institucijų bendras sprendimas dėl kurio nors iš antroje pastraipoje išvardytų klausimų, kiekviena patronuojamosios įmonės priežiūros institucija arba pertvarkymo institucija, priklausomai nuo konkretaus atvejo, tais klausimais priima savo sprendimą.

Pirmoje pastraipoje nurodyti klausimai yra:

a) ar jos jurisdikcijai priklausančioms draudimo ar perdraudimo įmonėms turi būti parengtas individualus gaivinimo planas, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje;

b) 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytų priemonių taikymas patronuojamosios įmonės lygmeniu;

c) esminių kliūčių nustatymas ir, jei reikia, pagrindinės patronuojančiosios įmonės siūlomų priemonių bei priemonių, kurių reikalauja institucijos, kad būtų įveiktos arba pašalintos kliūtys, kaip nurodyta 16 straipsnio 1 dalyje, įvertinimas.

4. Pertvarkymo institucijoms per 1 dalyje nurodytą keturių mėnesių laikotarpį nepriėmus bendro sprendimo dėl grupės pertvarkymo plano priėmimo, kaip nurodyta 11 straipsnio 4 dalyje, kiekviena už patronuojamąją įmonę atsakinga pertvarkymo

institucija priima savo sprendimą, taip pat parengia ir atnaujina jos jurisdikcijai priklausančių subjektų pertvarkymo planą. Kiekviena pertvarkymo institucija apie savo sprendimą praneša kitoms pertvarkymo kolegijos narėms.

5. Kiekvienas priežiūros arba pertvarkymo institucijų sprendimas pagal 3 arba 4 dalį turi būti išsamiai pagrįstas ir jame atsižvelgiama į kitų priežiūros institucijų, pertvarkymo institucijų arba grupių institucijų, jei taikytina, nuomones ir išlygas.

6. Priežiūros institucijos arba pertvarkymo institucijos, neprieštaraujančios 3 ir 4 dalyse nurodytam sprendimui, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės prevencinio gaivinimo plano arba grupės pertvarkymo plano, apimančio jų jurisdikcijai priklausančius grupės subjektus.

7. Jei, pasibaigus 1 dalyje nurodytam keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš atitinkamų priežiūros ar pertvarkymo institucijų klausimą bus perdavusi EIOPA pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį, atitinkama grupės priežiūros institucija, grupės pertvarkymo institucija, priežiūros institucija arba pertvarkymo institucija, priklausomai nuo konkretaus atvejo, atideda savo sprendimo pagal 2, 3 ir 4 dalis priėmimą, laukia sprendimo, kurį EIOPA gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, ir priima sprendimą vadovaudamasi EIOPA sprendimu. 1 dalyje nurodytas keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo etapu, kaip nurodyta to reglamento 19 straipsnio 2 dalyje. EIOPA priima sprendimą per vieną mėnesį. Pasibaigus 1 dalyje nurodytam keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą, klausimas EIOPA neperduodamas. EIOPA nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį nuo klausimo perdavimo jai dienos, taikomas atitinkamai grupės priežiūros institucijos, grupės pertvarkymo institucijos, grupės ar patronuojamosios įmonės individualaus lygmens priežiūros institucijos arba pertvarkymo institucijos sprendimas.

8. 8 straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 4 dalyje, 16 straipsnio 4 dalyje ir šio straipsnio 6 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytus sprendimus kitos atitinkamos priežiūros institucijos arba pertvarkymo institucijos atitinkamose valstybėse narėse pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

9. Kai bendri sprendimai priimami pagal 11 straipsnio 4 dalį ir, grupių pertvarkymo planų atžvilgiu, pagal šio straipsnio 6 dalį ir kai pertvarkymo institucija įvertina, kad nesutarimo dėl grupių pertvarkymo planų dalykas neigiamai veikia jos valstybės narės fiskalinę atsakomybę, grupės pertvarkymo institucija inicijuoja pakartotinį grupės pertvarkymo plano vertinimą.

III ANTRAŠTINĖ DALIS
PERTVARKYMAS

I SKYRIUS
Pertvarkymo tikslai, pertvarkymo sąlygos ir bendrieji principai

18 straipsnis

Pertvarkymo tikslai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, taikydamos pertvarkymo priemones, nurodytas 26 straipsnio 3 dalyje, ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, nurodytais 40–52 straipsniuose, pertvarkymo institucijos atsižvelgtų į pertvarkymo tikslus, išvardytus 2 dalyje, ir pasirinktų priemones bei įgaliojimus, kuriais geriausiai pasiekiami konkrečiomis aplinkybėmis svarbūs tikslai.

2. 1 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra šie:

   a) apsaugoti draudėjus, naudos gavėjus ir suinteresuotąsias šalis;

   b) išsaugoti finansinį stabilumą, visų pirma užkertant kelią neigiamo poveikio plitimui ir išlaikant rinkos drausmę;

   c) užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;

   d) apsaugoti viešąsias lėšas kiek įmanoma sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę.

   Valstybės narės užtikrina, kad, siekdamos pertvarkymo tikslų, pertvarkymo institucijos stengtųsi kiek įmanoma sumažinti pertvarkymo išlaidas ir išvengti vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant tų pertvarkymo tikslų.

3. 2 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra lygiavertės svarbos, o valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos juos derintų atsižvelgdamos į kiekvieno atvejo pobūdį ir aplinkybes.

19 straipsnis

Pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos imtųsi pertvarkymo veiksmų draudimo ar perdraudimo įmonės atžvilgiu tik jei tenkinamos visos toliau nurodytos sąlygos:

   a) priežiūros institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, arba, atsižvelgiant į 2 dalyje nustatytas sąlygas, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustatė, kad draudimo ar perdraudimo įmonė žlunga arba gali žlugti;

   b) nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis privačiojo sektoriaus priemonėmis arba priežiūros veiksmais, įskaitant prevencines ir taisomąsias priemones, būtų užkirstas kelias įmonės žlugimui per pagrįstą laikotarpį;

   c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą.

2. Valstybės narės numato, kad pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusios su priežiūros institucija, turėtų reikiamas priemones 1 dalies a punkte nurodytam faktui nustatyti, įskaitant, visų pirma, tinkamą prieigą prie visos susijusios informacijos. Priežiūros institucija nedelsdama pateikia pertvarkymo institucijai pastarosios prašomą susijusią informaciją, kuria ji remsis atlikdama vertinimą.

3. Taikant 1 dalies a punktą, draudimo ar perdraudimo įmonė žlunga arba gali žlugti bet kuriomis iš toliau nurodytų aplinkybių:

   a) draudimo ar perdraudimo įmonė pažeidžia arba gali pažeisti Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriaus 5 skirsnyje nurodytą minimalaus kapitalo reikalavimą, kai nėra pagrindo tikėtis, kad atitiktis jam bus atkurta;

   b) draudimo ar perdraudimo įmonė nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų arba nevykdo savo įsipareigojimų pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie jai taikomi, arba yra objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad artimiausiu metu įmonė nevykdys savo įsipareigojimų taip, kad būtų pateisinamas leidimo panaikinimas;

   c) draudimo ar perdraudimo įmonė negali sumokėti savo skolų ar kitų įsipareigojimų, įskaitant mokėjimus draudėjams ar naudos gavėjams, suėjus jų mokėjimo terminui, arba yra objektyvių požymių, leidžiančių manyti, kad artimiausiu metu įmonė atsidurs tokioje padėtyje;

   d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama.

4. 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmas atitinka viešąjį interesą, jei toks veiksmas yra būtinas vienam ar daugiau 18 straipsnio 2 dalyje išvardytų pertvarkymo tikslų pasiekti ir yra proporcingas šiems tikslams, o likvidavus įstaigą pagal įprastinę bankroto bylą tų tikslų nebūtų pasiekta tokiu pat mastu.

20 straipsnis

Patronuojančiųjų įmonių ir kontroliuojančiųjų bendrovių pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto atžvilgiu, jei tas subjektas atitinka 19 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kai mišrią veiklą vykdančios draudimo kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamąsias draudimo ar perdraudimo įmones tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja tarpinė draudimo kontroliuojančioji bendrovė, grupės pertvarkymo veiksmai būtų taikomi tarpinei draudimo kontroliuojančiajai bendrovei ir grupės pertvarkymo veiksmai nebūtų taikomi mišrią veiklą vykdančiai draudimo kontroliuojančiajai bendrovei.

3. Laikydamosi 2 dalies pertvarkymo institucijos gali imtis pertvarkymo veiksmų bet kurio iš 1 straipsnio 1 dalies c–e punktuose nurodytų subjektų atžvilgiu, net jei tie subjektai neatitinka 1 dalyje nustatytų sąlygų, jei taikomos visos šios sąlygos:

   a) viena ar daugiau patronuojamųjų draudimo ar perdraudimo įmonių atitinka 19 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;

   b) patronuojamųjų draudimo ar perdraudimo įmonių turtas ir įsipareigojimai yra tokie, kad jų žlugimas kelia grėsmę kitai grupės draudimo ar perdraudimo

įmonei arba visai grupei, arba valstybės narės bankroto teisės aktuose reikalaujama imtis veiksmų visos grupės atžvilgiu;

c) imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c–e punktuose nurodytų subjektų atžvilgiu yra būtina, kad būtų pertvarkytos patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės arba būtų pertvarkyta visa grupė.

21 straipsnis

Bankroto byla įmonėms, kurioms netaikomi pertvarkymo veiksmai

Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios atitinka 19 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas, bet neatitinka 19 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos sąlygos, ir kurios laikosi Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriaus 5 skirsnyje nustatyto minimalaus kapitalo reikalavimo, būtų likviduojamos tvarkingai, keliant įprastinę bankroto bylą, kuria užtikrinamas tvarkingas pasitraukimas iš rinkos.

22 straipsnis

Bendrieji pertvarkymo principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, taikydamos 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir naudodamosi 40–52 straipsniuose nurodytais pertvarkymo įgaliojimais, imtųsi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad pertvarkymo veiksmų būtų imamasi laikantis šių principų:

   a) pirmieji nuostoliai tenka pertvarkomos įmonės akcininkams;

   b) nuostoliai pertvarkomos įmonės kreditoriams paskirstomi po akcininkų pagal jų reikalavimų tenkinimo eiliškumą, jeigu tai įprastinė bankroto byla, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje aiškiai nustatyta kitaip;

   c) pertvarkomos įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas ir vyresnioji vadovybė pakeičiami, išskyrus atvejus, kai manoma, kad išlaikyti visą tą organą ir vyresniąją vadovybę arba jų dalį yra būtina siekiant pertvarkymo tikslų;

   d) pertvarkomos įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas ir vyresnioji vadovybė teikia visą pagalbą, būtiną pertvarkymo tikslams pasiekti;

   e) fiziniams ir juridiniams asmenims tenka atsakomybė pagal civilinę arba baudžiamąją teisę už pertvarkomos įmonės žlugimą;

   f) jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, tos pačios klasės kreditoriams taikomas vienodas požiūris;

   g) nė vienas akcininkas ar kreditorius nepatiria didesnių nuostolių nei tie, kuriuos jie būtų patyrę, jei draudimo ar perdraudimo įmonė būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą taikant 53–55 straipsniuose numatytas apsaugos priemones;

   h) pertvarkymo veiksmų imamasi taikant šioje direktyvoje numatytas apsaugos priemones.

2. Kai draudimo ar perdraudimo įmonė yra grupės dalis, pertvarkymo institucijos taiko 26 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir naudojasi 40–52

straipsniuose nurodytais pertvarkymo įgaliojimais taip, kad, visų pirma tose šalyse, kuriose grupė veikia, kuo labiau sumažintų:

a) poveikį kitiems grupės ūkio subjektams ir visai grupei;

b) neigiamą poveikį draudėjams, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui Sąjungoje ir jos valstybėse narėse.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo priemonių, nurodytų 26 straipsnio 3 dalyje, taikymas ir naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais, nurodytais 40–52 straipsniuose, atitiktų Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, kai taikoma.

4. Kai taikomos 26 straipsnio 3 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės, subjektas, kuriam tos priemonės taikomos, laikomas subjektu, kuriam taikomos bankroto arba kitos panašios nemokumo procedūros, Tarybos direktyvos 2001/23/EB[31] 5 straipsnio 1 dalies tikslais.

5. Pertvarkymo institucijos, taikydamos pertvarkymo priemones, nurodytas 26 straipsnio 3 dalyje, ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, nurodytais 40–52 straipsniuose, prireikus informuoja atitinkamos įmonės darbuotojų atstovus ir su jais konsultuojasi.

6. Pertvarkymo institucijoms taikant pertvarkymo priemones, nurodytas 26 straipsnio 3 dalyje, ir naudojantis pertvarkymo įgaliojimais, nurodytais 40–52 straipsniuose, nedaroma poveikio nacionalinės teisės ar praktikos nuostatų dėl atstovavimo darbuotojams valdymo organuose taikymui.

II SKYRIUS
Vertinimas

23 straipsnis

Vertinimas pertvarkymo tikslais

1. Pertvarkymo institucijos užtikrina, kad visų pertvarkymo veiksmų būtų imamasi remiantis sąžiningo, apdairaus ir realistiško draudimo ar perdraudimo įmonių turto, įsipareigojimų, teisių ir pareigų vertinimo rezultatais.

2. Prieš pradėdama draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymą, pertvarkymo institucija užtikrina, kad būtų atliktas pirmasis vertinimas siekiant nustatyti, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos pagal 19 straipsnio 1 dalį arba 20 straipsnio 3 dalį.

3. Priėmusi sprendimą pradėti draudimo ar perdraudimo įmonės pertvarkymą, pertvarkymo institucija užtikrina, kad būtų atliktas antras vertinimas siekiant:

a) surinkti informacijos sprendimui dėl tinkamų pertvarkymo veiksmų priimti;

b) užtikrinti, kad pradedant taikyti pertvarkymo priemones būtų visiškai pripažinti draudimo ar perdraudimo įmonės nuostoliai;

c) surinkti informacijos sprendimui dėl nuosavybės priemonių panaikinimo ar arba jų vertės sumažinimo masto priimti;

[31] 2001 m. kovo 12 d. Tarybos Direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, 2001 3 22, p. 16).

d) surinkti informacijos sprendimui dėl bet kurių neužtikrintųjų įsipareigojimų, įskaitant skolos priemones, nurašymo arba konvertavimo masto priimti;

e) kai taikoma 32 straipsnyje nurodyta laikinos įmonės sukūrimo priemonė, surinkti informacijos sprendimui dėl turto, įsipareigojimų, teisių ir pareigų arba nuosavybės priemonių, kuriuos būtų galima perduoti laikinai įmonei, priimti ir surinkti informacijos sprendimui dėl bet kokio atlygio, kuris gali būti išmokėtas pertvarkomai draudimo ar perdraudimo įmonei arba, kai aktualu, nuosavybės priemonių turėtojams, vertės priimti;

f) kai taikoma 31 straipsnyje nurodyta verslo pardavimo priemonė, surinkti informacijos sprendimui dėl turto, įsipareigojimų, teisių ir pareigų arba nuosavybės priemonių, kuriuos būtų galima perduoti trečiosios šalies pirkėjui, priimti ir padėti pertvarkymo institucijai suprasti, kas laikytina komercinėmis sąlygomis 31 straipsnio tikslais.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti vertinimai gali būti apskųsti pagal 65 straipsnį tik kartu su sprendimu taikyti pertvarkymo priemonę arba pasinaudoti pertvarkymo įgaliojimais.

24 straipsnis

Vertinimui taikomi reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad 23 straipsnyje nurodytus vertinimus atliktų vienas iš šių subjektų:

a) nuo viešojo sektoriaus institucijų ir draudimo ar perdraudimo įmonės nepriklausomas asmuo;

b) pertvarkymo institucija, jei tų vertinimų negali atlikti a punkte nurodytas asmuo.

2. 23 straipsnyje nurodyti vertinimai laikomi galutiniais, jei juos atliko šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas asmuo ir laikomasi visų šio straipsnio 3–5 dalyse nustatytų reikalavimų.

3. Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikoma, galutinis vertinimas yra grindžiamas apdairiomis prielaidomis ir pagal jį nenumatoma, kad galėtų būti teikiama nepaprastoji viešoji finansinė parama nuo tada, kai būtų imtasi pertvarkymo veiksmų.

4. Galutinis vertinimas pateikiamas kartu su šia draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto turima informacija:

a) atnaujinta finansinė ataskaita ir atnaujintas draudimo ar perdraudimo įmonės ar 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto balanso ekonominis vertinimas pagal direktyvą „Mokumas II“;

b) draudimo ar perdraudimo įmonės finansinės būklės ataskaita, įskaitant nepriklausomos aktuarinės funkcijos atliktą Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriaus 2 skirsnyje nurodytų draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto techninių atidėjinių vertinimą;

c) visa papildoma informacija apie Direktyvos 2009/138/EB I antraštinės dalies VI skyriaus 2 skirsnyje nurodyto turto, techninių atidėjinių ir kitų draudimo ar

perdraudimo įmonės ar 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto įsipareigojimų rinkos ir balansines vertes.

5. Galutiniame vertinime nurodomas kreditorių suskirstymas į klases pagal jų eiliškumą vadovaujantis taikytina bankroto teise. Galutiniame vertinime taip pat apibrėžiamos sąlygos, kurių kiekviena akcininkų ir kreditorių klasė galėtų tikėtis, jei draudimo ar perdraudimo įmonė ar 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas būtų likviduojami keliant įprastinę bankroto bylą.

Pirmoje pastraipoje nurodytomis sąlygomis nedaromas poveikis 54 straipsnyje nurodytam vertinimui.

6. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

a) aplinkybės, kuriomis šio straipsnio 1 dalies tikslais asmuo yra laikomas nepriklausomu nuo pertvarkymo institucijos ir nuo draudimo ar perdraudimo įmonės;

b) draudimo ar perdraudimo įmonės turto ir įsipareigojimų vertės vertinimo metodika vykdant pertvarkymą;

c) vertinimų atskyrimas pagal šios direktyvos 23 ir 54 straipsnius.

EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

25 straipsnis

Preliminarūs ir galutiniai vertinimai

1. 23 straipsnyje nurodyti vertinimai, neatitinkantys 24 straipsnio 2 dalies reikalavimų, laikomi preliminariais vertinimais.

Atliekant preliminarius vertinimus, taip pat vertinamas papildomų nuostolių rezervas ir tai, ar tas rezervas tinkamai pagrįstas.

2. Pertvarkymo institucijos, kurios imasi pertvarkymo veiksmų remdamosi preliminariu vertinimu, užtikrina, kad kuo greičiau būtų atliktas galutinis vertinimas.

Pertvarkymo institucija užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytu galutiniu vertinimu:

a) būtų sudarytos sąlygos draudimo ar perdraudimo įmonės knygose visiškai pripažinti visus jos nuostolius;

b) būtų suteikta informacijos, padedančios priimti sprendimą atkurti kreditorių reikalavimus arba padidinti išmokėto atlygio sumą pagal 3 dalį.

3. Jeigu atliekant galutinį vertinimą nustatytas draudimo ar perdraudimo įmonės grynosios turto vertės įvertis yra didesnis už preliminaraus vertinimo metu nustatytą draudimo ar perdraudimo įmonės grynosios turto vertės įvertį, pertvarkymo institucija gali:

a) padidinti poveikį patiriančių kreditorių reikalavimų, kurie buvo nurašyti arba restruktūrizuoti, vertę;

b) įpareigoti laikiną įmonę išmokėti papildomą atlygį turto, įsipareigojimų, teisių ir pareigų atžvilgiu pertvarkomai draudimo ar perdraudimo įmonei arba, priklausomai nuo konkretaus atvejo, nuosavybės priemonių savininkams.

4. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose šio straipsnio 1 dalies tikslais patikslintų papildomų nuostolių rezervo, įtrauktino į preliminarius vertinimus, vertinimo metodiką.

EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

III SKYRIUS
Pertvarkymo priemonės

1 SKIRSNIS
BENDRIEJI PRINCIPAI

26 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl pertvarkymo priemonių

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones draudimo ir perdraudimo įmonėms ir 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytiems subjektams, kurie atitinka 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo sąlygas.

2. Jei pertvarkymo institucija nusprendžia taikyti pertvarkymo priemonę draudimo ar perdraudimo įmonei arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytam subjektui ir dėl to pertvarkymo veiksmo nuostolių patirtų kreditoriai, visų pirma draudėjai, arba jų reikalavimai būtų restruktūrizuojami ar konvertuojami, pertvarkymo institucija pasinaudoja įgaliojimu nurašyti arba konvertuoti kapitalo priemones ir tinkamus įsipareigojimus pagal 34 straipsnį prieš pat pertvarkymo priemonės taikymą arba kartu taikydama šią priemonę.

Tinkamų įsipareigojimų konvertavimas į kapitalo priemones nėra taikomas draudimo išmokoms.

3. 1 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės yra šios:

a) laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė;

b) verslo pardavimo priemonė;

c) laikinos įmonės sukūrimo priemonė;

d) turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonė;

e) nurašymo arba konvertavimo priemonė.

Laikydamosi 5 dalies, pertvarkymo institucijos pertvarkymo priemones gali taikyti arba individualiai, arba bet kokį jų derinį, išskyrus turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonę, kuri gali būti taikoma tik kartu su kita pertvarkymo priemone.

4. Kai taikoma tik verslo pardavimo ir laikinos įmonės sukūrimo priemonė ir kai šios priemonės naudojamos tik daliai pertvarkomos įmonės turto, teisių ar įsipareigojimų perduoti, likusi draudimo ar perdraudimo įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas, iš kurių buvo perduotas turtas, teisės ar įsipareigojimai, likviduojami iškeliant įprastinę bankroto bylą. Toks likvidavimas įvykdomas per pagrįstą laikotarpį, atsižvelgiant į tai, ar ta likusi draudimo ar perdraudimo įmonė ar subjektas, nurodytas 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose, turi teikti paslaugas ar paramą pagal 43 straipsnį, kad gavėjas galėtų vykdyti jam perduotą veiklą ar teikti jam perduotas paslaugas, ir į bet kokią kitą priežastį, dėl kurios būtina tęsti likusios draudimo ar perdraudimo įmonės ar 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto veiklą, kad būtų pasiekti 18 straipsnyje nurodyti pertvarkymo tikslai arba laikomasi 22 straipsnyje nurodytų principų.

   Jei taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė ir jei pertvarkomos įmonės, kuriai taikoma ta priemonė, grynoji turto vertė tapo neigiama, likusi draudimo ar perdraudimo įmonė likviduojama iškeliant įprastinę bankroto bylą.

5. Pertvarkymo institucija gali susigrąžinti visas pagrįstas sąnaudas, faktiškai patirtas naudojant pertvarkymo priemones arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimais, vienu ar daugiau iš šių būdų:

   a) kaip atskaitymą iš atlygio, gavėjo sumokėto pertvarkomai įmonei arba, prireikus, akcijų arba kitų nuosavybės priemonių savininkams;

   b) iš pertvarkomos įmonės kaip privilegijuotasis kreditorius;

   c) iš pajamų, gautų nutraukus laikinos įmonės, turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės arba draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, veiklą, kaip privilegijuotasis kreditorius.

6. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės bankroto teisės normos dėl kreditoriams žalingų teisės aktų panaikinimo ar nevykdymo nebūtų taikomos pertvarkomos įmonės turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimui kitam subjektui taikant pertvarkymo priemonę arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimais.

7. Valstybės narės gali pertvarkymo institucijoms suteikti papildomų priemonių ir įgaliojimų, kuriais galima naudotis, kai draudimo ar perdraudimo įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas atitinka 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo sąlygas, jeigu:

   a) tos papildomos priemonės ir įgaliojimai, juos taikant tarpvalstybinės grupės atžvilgiu, nesudaro kliūčių veiksmingai pertvarkyti grupės;

   b) tokios priemonės ir įgaliojimai atitinka pertvarkymo tikslus, nurodytus 18 straipsnyje, ir bendruosius pertvarkymo principus, išdėstytus 18 ir 22 straipsniuose.

2 SKIRSNIS
LAIPSNIŠKO MOKAUS SUBJEKTO VEIKLOS NUTRAUKIMO PRIEMONĖ

27 straipsnis

Laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą panaikinti pertvarkomos įmonės leidimą sudaryti naujas draudimo ar perdraudimo sutartis ir taikyti pertvarkomai įmonei laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo procedūrą, kad būtų nutraukta tos įmonės veikla.

2. Pertvarkymo institucijos užtikrina, kad pertvarkoma draudimo ar perdraudimo įmonė, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, būtų pajėgi išlaikyti tinkamai apmokytus ir kompetentingus darbuotojus, kad užtikrintų tvarkingą laipsniškai nutraukiamos draudimo veiklos tęstinumą, kol ji bus likviduota.

3. Pertvarkymo institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su priežiūros institucijomis, stebi pertvarkomos draudimo ar perdraudimo įmonės išlaidas ir sąnaudas, kad būtų išsaugota jos vertė ir paklausa rinkoje.

4. Pertvarkymo institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su priežiūros institucijomis, vertina numatomus turto sudėties pokyčius, atidžiai stebi perdraudimo susitarimus ir reikalauja, kad bent kartą per ketvirtį būtų atliekamos nepriklausomos aktuarinės techninių atidėjinių ir rezervų peržiūros.

5. Taikydamos laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonę, pertvarkymo institucijos apriboja arba uždraudžia bet kokį atlygį už nuosavą kapitalą ir nuosavu kapitalu laikomas priemones, įskaitant dividendų išmokėjimą, ir apriboja arba uždraudžia bet kokį kintamojo atlygio ir savo nuožiūra sukauptų pensijų išmokų mokėjimą.

6. Pertvarkymo institucijos priima sprendimą, kad pertvarkoma įmonė, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, turi būti likviduota bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų įvyksta anksčiau:

   a) pertvarkoma įmonė, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, susijungia su kitu subjektu;

   b) visas arba iš esmės visas pertvarkomos įmonės, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, turtas, teisės ar įsipareigojimai parduodami trečiosios šalies pirkėjui;

   c) pertvarkomos įmonės, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, turtas visiškai likviduojamas ir jos įsipareigojimai visiškai įvykdomi;

   d) pertvarkomos įmonės, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, grynoji turto vertė tapo neigiama.

7. Jei pertvarkomos įmonės, kuriai taikoma laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonė, veikla nutraukiama 6 dalies b punkte nurodytomis aplinkybėmis, likusi draudimo ar perdraudimo įmonė likviduojama iškeliant įprastinę bankroto bylą.

Laikantis 26 straipsnio 6 dalies, visos pajamos, gautos nutraukus draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikoma laipsniško veiklos nutraukimo priemonė, veiklą, yra skiriamos jos akcininkams.

3 SKIRSNIS
TURTO IR ĮSIPAREIGOJIMŲ ATSKYRIMO PRIEMONĖ, VERSLO PARDAVIMO PRIEMONĖ IR LAIKINOS ĮMONĖS SUKŪRIMO PRIEMONĖ

28 straipsnis

Turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonės, verslo pardavimo priemonės ir laikinos įmonės sukūrimo priemonės taikymo principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad laikydamosi 31 straipsnio 5 ir 6 dalies ir 65 straipsnio pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą naudotis turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemone, verslo pardavimo priemone ir laikinosios įmonės sukūrimo priemone negavusios pertvarkomos įmonės akcininkų ar bet kurios trečiosios šalies, išskyrus pirkėją ar laikinąją įmonę, sutikimo ir nesilaikydamos jokių procedūrinių reikalavimų pagal bendrovių ar vertybinių popierių teisę, išskyrus 29 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Laikantis 26 straipsnio 7 dalies, bet koks pirkėjo ar laikinos įmonės sumokėtas atlygis skiriamas:

   a) akcijų ar kitų nuosavybės priemonių savininkams, kai tokios akcijos ar kitos nuosavybės priemonės, kurias išleido pertvarkoma įmonė, iš jų turėtojų buvo perduotos pirkėjui arba laikinai įmonei;

   b) pertvarkomai įmonei, kai dalis arba visas pertvarkomos įmonės turtas ar įsipareigojimai buvo perduoti pirkėjui arba laikinai įmonei.

3. Laikantis 26 straipsnio 7 dalies, bet koks turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės, nurodytos 30 straipsnio 2 dalyje, sumokėtas atlygis tiesiogiai iš pertvarkomos įmonės įgyto turto, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu skiriamas pertvarkomai įmonei. Atlygis gali būti sumokėtas turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės išleistos skolos priemonės forma.

4. Perdavimams, atliekamiems taikant turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonę, verslo pardavimo priemonę arba laikinos įmonės sukūrimo priemonę, taikomos III antraštinės dalies V skyriuje nurodytos apsaugos priemonės.

5. Kai tai būtina 18 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams pasiekti, papildomiems perdavimams atlikti pertvarkymo institucijos gali daugiau nei vieną kartą pasinaudoti turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemone, verslo pardavimo priemone ir laikinos įmonės sukūrimo priemone.

6. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytas pirkėjas arba laikina įmonė galėtų ir toliau naudotis teisėmis dalyvauti pertvarkomos įmonės mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose ir draudimo garantijų sistemose, jei taikoma, ir turėti galimybę jomis naudotis, su sąlyga, kad tai atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose kriterijus.

   Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai tenkinami ne visi pirmoje pastraipoje išvardyti kriterijai:

a) nebūtų atsisakyta suteikti narystės ar galimybės dalyvauti mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose ir draudimo garantijų sistemose dėl to, kad pirkėjas ar laikina įmonė neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad toks reitingas neatitinka reikalaujamo reitingo lygio, jog būtų suteikta galimybė naudotis tokiomis sistemomis;

b) tais atvejais, kai pirkėjas arba laikina įmonė neatitinka narystės ar dalyvavimo mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistemoje, vertybinių popierių biržoje ar draudimo garantijų sistemoje kriterijų, pirmoje pastraipoje nurodytomis teisėmis naudojamasi laikotarpį, kurį nurodo pertvarkymo institucijos, kuris neviršija 24 mėnesių ir kuris gali būti atnaujintas pirkėjui arba laikinai įmonei pateikus prašymą pertvarkymo institucijai.

7. Nedarant poveikio III antraštinės dalies V skyriui, pertvarkomos įmonės akcininkai ar kreditoriai ir kitos trečiosios šalys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami taikant turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonę, verslo pardavimo priemonę arba laikinos įmonės sukūrimo priemonę, neturi jokių teisių ar reikalavimų į perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus arba į laikinos įmonės arba turto ir įsipareigojimų valdymo priemonės administracinį, valdymo ar priežiūros organą ar vyresniąją vadovybę, arba jų atžvilgiu.

29 straipsnis

Procedūriniai reikalavimai, susiję su verslo, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimu vykstant pertvarkymui

1. Laikantis šio straipsnio 3 dalies, valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucijos siekia taikyti verslo pardavimo priemonę arba parduoti laikiną įmonę arba jos turtą, teises ar įsipareigojimus, pertvarkoma įmonė, laikina įmonė arba atitinkamas turtas, teisės, įsipareigojimai, akcijos ar kitos nuosavybės priemonės būtų parduodami pagal 2 dalyje nustatytus kriterijus. Galima parduoti atskiras teisių, turto ir įsipareigojimų grupes.

2. Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikoma, 1 dalyje nurodyto pardavimo kriterijai yra šie:

a) pardavimas turi būti kuo skaidresnis ir iš esmės neiškreipti įmonės arba laikinos įmonės, kurią pertvarkymo institucija ketina perduoti, turto, teisių, įsipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių;

b) pardavimą vykdant nederamai nesuteikiama pirmenybės potencialiems pirkėjams ir jie nediskriminuojami;

c) pardavimą vykdant nekyla interesų konfliktas;

d) pardavimą vykdant nesuteikiama nesąžiningo pranašumo potencialiam pirkėjui;

e) pardavimą vykdant atsižvelgiama į poreikį greitai įgyvendinti pertvarkymo veiksmus;

f) pardavimu siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą.

Šioje dalyje nustatyti principai pertvarkymo institucijoms netrukdo kreiptis į konkrečius potencialius pirkėjus.

Viešas skelbimas apie pertvarkomos įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto arba laikinos įmonės pardavimą, kurio kitais atvejais būtų reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 17 straipsnio 1 dalį, gali būti uždelstas pagal to reglamento 17 straipsnio 4 arba 5 dalį.

3. Pertvarkymo institucijos gali nuspręsti nesilaikyti pardavimo reikalavimo, jeigu jos nustato, kad laikantis 2 dalyje nustatytų reikalavimų galėtų būti pakenkta vienam ar daugiau 18 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų.

30 straipsnis

Turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus pertvarkomos įmonės arba laikinos įmonės turtą, teises ar įsipareigojimus perduoti vienai ar daugiau turto ir įsipareigojimų valdymo įmonių.

2. Taikant turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonę turto ir įsipareigojimų valdymo įmonė turi būti juridinis asmuo, kuris atitinka visus šiuos reikalavimus:

   a) ji visa arba iš dalies priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų, tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija, ir ją kontroliuoja pertvarkymo institucija;

   b) ji sukurta tam, kad gautų tam tikrą arba visą vienos ar daugiau pertvarkomų įmonių arba laikinos įmonės turtą, teises ir įsipareigojimus.

3. Turto ir įsipareigojimų valdymo įmonė valdo jai perduotus portfelius, kad būtų kiek įmanoma padidinta jų vertė, vėliau parduodant tokius portfelius arba juos tvarkingai likviduojant.

4. Valstybės narės užtikrina, kad turto ir įsipareigojimų valdymo įmonė veiktų laikydamasi šių reikalavimų:

   a) atitinkama pertvarkymo institucija patvirtino turto ir įsipareigojimų valdymo priemonės steigimo dokumentus;

   b) priklausomai nuo turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės nuosavybės struktūros atitinkama pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina valdymo įmonės administracinį, valdymo ar priežiūros organą;

   c) atitinkama pertvarkymo institucija patvirtina administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių atlygį ir nurodo jų pareigas;

   d) atitinkama pertvarkymo institucija patvirtina turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės strategiją ir rizikos profilį.

5. Pertvarkymo institucijos 1 dalyje nurodytu įgaliojimu perduoti turtą, teises ar įsipareigojimus gali naudotis tik kartu su kitomis 26 straipsnio 3 dalyje nurodytomis pertvarkymo priemonėmis bet kuriuo iš šių atvejų:

   a) padėtis konkrečioje to turto, teisių ir įsipareigojimų rinkoje yra tokia, kad to turto, teisių ar įsipareigojimų likvidavimas iškeliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamų pasekmių vienai ar daugiau finansų rinkų;

   b) toks perdavimas yra būtinas siekiant palengvinti laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonės taikymą arba užtikrinti tinkamą pertvarkomos įmonės arba laikinos įmonės veikimą;

c) toks perdavimas yra būtinas siekiant gauti kuo didesnes likvidavimo pajamas.

6. Taikydamos turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonę, pertvarkymo institucijos pagal 23 straipsnį ir vadovaudamosi Sąjungos valstybės pagalbos sistema nustato atlygį, už kurį turtas, teisės ir įsipareigojimai perduodami turto ir įsipareigojimų valdymo įmonei. Šia dalimi nedraudžiama atlygiui turėti nominaliąją arba neigiamą vertę.

7. Kai pertvarkymo institucijos taiko laikinos įmonės sukūrimo priemonę, turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės po laikinos įmonės sukūrimo priemonės taikymo gali iš laikinos įmonės įsigyti turto, teisių ar įsipareigojimų.

8. Pertvarkymo institucijos gali pertvarkomos įmonės turtą, teises ar įsipareigojimus perduoti vienai ar daugiau turto ir įsipareigojimų valdymo įmonių daugiau nei vieną kartą, o vienos ar daugiau turto ir įsipareigojimų valdymo įmonių turtą, teises ar įsipareigojimus vėl grąžinti pertvarkomai įmonei bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų:

   a) galimybė grąžinti turtą, teises ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas;

   b) turtas, teisės ar įsipareigojimai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų teisių, turto ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų perdavimo sąlygų.

   Bet kuriuo iš a ir b punktuose nurodytų atvejų grąžinimas gali būti atliekamas per bet kurį laikotarpį ir atitinka bet kurias kitas atitinkamu tikslu toje priemonėje nurodytas sąlygas.

   Pertvarkoma įmonė privalo priimti bet kokį pagal a ir b punktus perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

9. Turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės tikslai neapima jokių pareigų ar atsakomybės pertvarkomos įmonės akcininkams ar kreditoriams. Turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariams arba vyresniajai vadovybei nėra taikoma atsakomybė tokių akcininkų ar kreditorių atžvilgiu už veiksmus ar neveikimą vykdant savo pareigas, nebent tokie veiksmai ar neveikimas yra didelis aplaidumas arba sunkus nusižengimas pagal nacionalinę teisę, kuriuo daromas tiesioginis poveikis tų akcininkų ar kreditorių teisėms.

   Valstybės narės gali papildomai apriboti turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės ir jos administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių arba vyresniosios vadovybės atsakomybę už veiksmus ir neveikimą vykdant savo pareigas.

31 straipsnis

Verslo pardavimo priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą pirkėjui, kuris nėra laikina įmonė, perduoti:

   a) pertvarkomos įmonės išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones;

   b) visą arba tam tikrą pertvarkomos įmonės turtą, teises ar įsipareigojimus.

2. Perdavimas pagal 1 dalį vykdomas komercinėmis sąlygomis pagal aplinkybes ir laikantis Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.

Pertvarkymo institucijos imasi visų pagrįstų veiksmų, kad perdavimas vyktų komercinėmis sąlygomis, atitinkančiomis pagal 23 straipsnį atliktą vertinimą.

3. Pertvarkymo institucijos, gavusios pirkėjo sutikimą, gali atšaukti įvykdytus perdavimus, jei tai pateisinama bylos aplinkybėmis. Pertvarkoma įmonė arba pirminiai savininkai privalo priimti visas anksčiau perduotas akcijas ar kitas nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus.

4. Kai atliekamas 1 dalyje nurodytas perdavimas, pirkėjai privalo turėti atitinkamą leidimą užsiimti įsigyjamu verslu. Priežiūros institucijos užtikrina, kad bet kokia paraiška tokiam leidimui gauti kartu su perdavimu būtų svarstoma laiku.

5. Nukrypstant nuo Direktyvos 2009/138/EB 57–62 straipsnių, kai dėl akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimo taikant verslo pardavimo priemonę būtų įsigyjamas arba padidinamas draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų paketas, kaip nurodyta Direktyvos 2009/138/EB 57 straipsnio 1 dalyje, tos draudimo ar perdraudimo įmonės priežiūros institucija pagal tuos straipsnius reikalaujamą vertinimą atlieka laiku, kad neuždelstų verslo pardavimo priemonės taikymo ir netrukdytų pertvarkymo veiksmais pasiekti šios direktyvos 18 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų.

6. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai priežiūros institucija nuo perdavimo dienos nėra užbaigusi 5 dalyje nurodyto vertinimo, būtų taikomos šios nuostatos:

   a) toks akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimas įsigyjančiajam asmeniui turi nedelstiną teisinį poveikį;

   b) vertinimo laikotarpiu ir f punkte numatytu turto pardavimo laikotarpiu įsigyjančiojo asmens su tokiomis akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės sustabdomos, ir šios teisės suteikiamos tik pertvarkymo institucijai, kuri neprivalo naudotis tokiomis balsavimo teisėmis ir kuri neprivalo atsakyti už tai, kad naudojasi tokiomis balsavimo teisėmis ar jomis nesinaudoja;

   c) vertinimo laikotarpiu ir f punkte nustatytu turto pardavimo laikotarpiu Direktyvos 2009/138/EB 62 straipsnyje numatytos sankcijos ir kitos priemonės už akcijų paketo įsigijimo ar perleidimo reikalavimų pažeidimus netaikomos tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui;

   d) užbaigusi vertinimą priežiūros institucija nedelsdama raštu praneša pertvarkymo institucijai ir įsigyjančiajam asmeniui, ar patvirtina tokį akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimą įsigyjančiajam asmeniui, ar pagal Direktyvos 2009/138/EB 58 straipsnio 4 dalį prieštarauja tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui;

   e) jei priežiūros institucija patvirtina tokį akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimą įsigyjančiajam asmeniui, su tokiomis akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės įsigyjančiajam asmeniui visiškai suteikiamos iš karto po to, kai pertvarkymo institucija ir įsigyjantysis asmuo gauna tokį priežiūros institucijos patvirtinimą;

   f) jeigu priežiūros institucija prieštarauja tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui:

      i) su tokiomis akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės, kaip numatyta b punkte, galioja toliau;

ii) pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įsigyjantysis asmuo parduotų tokias akcijas arba kitas nuosavybės priemones per pertvarkymo institucijos nustatytą pardavimo laikotarpį atsižvelgiant į vyraujančias rinkos sąlygas; iii) jeigu įsigyjantysis asmuo nevykdo ii punkte nurodyto prašymo, priežiūros institucija, gavusi pertvarkymo institucijos sutikimą, gali taikyti įsigyjančiajam asmeniui nuobaudas ir kitas priemones už tai, kad jis pažeidė Direktyvos 2009/138/EB 62 straipsnyje nustatytus reikalavimus, taikomus akcijų paketų įsigijimui arba perleidimui.

7. Kad galėtų naudotis teisėmis teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2009/138/EB, pirkėjas laikomas pertvarkomos įmonės teisių perėmėju ir gali toliau naudotis visomis tokiomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkoma įmonė ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

32 straipsnis

Laikinos įmonės sukūrimo priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą laikinai įmonei perduoti:

   a) vienos ar daugiau pertvarkomų įmonių išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones;

   b) visą arba tam tikrą vienos ar daugiau pertvarkomų įmonių turtą, teises ar įsipareigojimus.

2. Laikina įmonė yra juridinis asmuo, kuris atitinka visus šiuos reikalavimus:

   a) ji visa arba iš dalies priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų, tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija arba, jei taikoma, draudimo garantijų sistema, ir ją kontroliuoja pertvarkymo institucija;

   b) ji sukurta tam, kad gautų ir turėtų kai kurias arba visas pertvarkomos įmonės išleistas akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba kai kurį arba visą vienos ar kelių pertvarkomų įmonių turtą, teises ar įsipareigojimus, siekiant įgyvendinti pertvarkymo tikslus ir parduoti įmonę ar 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytą subjektą.

3. Taikydamos laikinos įmonės sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad laikinai įmonei perduotų įsipareigojimų bendra vertė neviršytų iš pertvarkomos įmonės perduotų teisių ir turto bendros vertės.

4. Pritaikius laikinos įmonės sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucijos, jei tai pateisinama aplinkybėmis, gali atšaukti įvykdytus perdavimus, o pertvarkoma įmonė arba pirminiai savininkai privalo priimti bet kokį anksčiau perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus, akcijas ar kitas nuosavybės priemones, jei tai pateisinama bylos aplinkybėmis, bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų:

   a) galimybė grąžinti konkrečias akcijas ar kitas nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas;

b) konkrečios akcijos ar kitos nuosavybės priemonės, turtas, teisės ar įsipareigojimai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų perdavimo sąlygų.

Pirmoje pastraipoje nurodytas grąžinimas gali būti atliekamas bet kuriuo metu ir atitinka bet kurias kitas priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytas sąlygas.

5. Pritaikius laikinos įmonės sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucijos gali perduoti laikinos įmonės akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba turtą, teises ar įsipareigojimus trečiosios šalies pirkėjui.

6. Laikina įmonė yra laikoma pertvarkomos įmonės teisių perėmėja ir gali toliau naudotis visomis teisėmis, kuriomis perduoto turto, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu naudojosi pertvarkoma įmonė.

Laikina įstaiga nesudaro naujų draudimo sutarčių ir nekeičia esamų draudimo sutarčių taip, kad dėl to galėtų padidėti laikinos įmonės draudimo išmokos.

7. Laikinos įmonės tikslai neapima jokių pareigų ar atsakomybės pertvarkomos įmonės akcininkams ar kreditoriams, o administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariams arba vyresniajai vadovybei nėra taikoma atsakomybė tokių akcininkų ar kreditorių atžvilgiu už veiksmus ar neveikimą vykdant savo pareigas, nebent tie veiksmai ar neveikimas yra didelis aplaidumas ar sunkus nusižengimą pagal nacionalinę teisę, kuriuo daromas tiesioginis poveikis tokių akcininkų ar kreditorių teisėms.

Valstybės narės taip pat gali apriboti laikinos įmonės ir jos administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių arba vyresniosios vadovybės atsakomybę pagal nacionalinę teisę už veikimą ir neveikimą vykdant savo pareigas.

33 straipsnis

Laikinos įmonės veikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad veikiant laikinai įmonei būtų laikomasi šių reikalavimų:

a) pertvarkymo institucija patvirtino laikinos įmonės steigimo dokumentus;

b) priklausomai nuo laikinos įmonės nuosavybės struktūros pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina laikinos įmonės administracinį, valdymo ar priežiūros organą;

c) pertvarkymo institucija patvirtina administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių atlygį ir nustato jų pareigas;

d) pertvarkymo institucija tvirtina laikinos įmonės strategiją ir rizikos profilį;

e) laikinai įmonei išduodamas leidimas pagal Direktyvą 2009/138/EB ir ji turi pagal taikomą nacionalinę teisę būtiną leidimą vykdyti veiklą ar teikti paslaugas, kurias ji įgyja atlikus perdavimą pagal šios direktyvos 40 straipsnį;

f) laikina įmonė atitinka Direktyvos 2009/138/EB reikalavimus ir yra prižiūrima pagal tą direktyvą;

g) laikina įmonė veikia pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, o pertvarkymo institucija gali atitinkamai apibrėžti jos veiklos apribojimus.

Nepaisant pirmos pastraipos d ir e punktuose nurodytų nuostatų ir jei tai būtina 18 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams pasiekti, laikina įmonė gali būti įsteigta ir jai gali būti suteiktas leidimas trumpą laikotarpį jos veiklos pradžioje nesilaikant Direktyvos 2009/138/EB. Tuo tikslu pertvarkymo institucija priežiūros institucijai pateikia prašymą šiuo klausimu. Jei priežiūros institucija nusprendžia suteikti tokį leidimą, ji nurodo laikotarpį, kurį laikina įmonė neprivalo laikytis Direktyvos 2009/138/EB reikalavimų.

2. Atsižvelgdama į bet kokius Sąjungos arba nacionalinėmis konkurencijos taisyklėmis nustatytus apribojimus, laikinos įmonės vadovybė vykdo laikinos įmonės veiklą, kad pasiektų 18 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus ir parduotų pertvarkomą įmonę ir jos turtą, teises ar įsipareigojimus vienam ar keliems privačiojo sektoriaus pirkėjams, kai tik susidaro tinkamos rinkos sąlygos.

3. Pertvarkymo institucijos nusprendžia, kad subjektas nebėra laikina įmonė, bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, priklausomai nuo to, kuris įvyksta anksčiau:

a) laikina įmonė susijungia su kitu subjektu;

b) laikina įmonė nebeatitinka 32 straipsnio 2 dalies reikalavimų;

c) trečiosios šalies pirkėjui parduodamas visas arba beveik visas laikinos įmonės turtas, teisės ar įsipareigojimai;

d) visas laikinos įmonės turtas yra likviduojamas ir visi jos įsipareigojimai yra įvykdyti.

4. Jei laikinos įmonės veikla nutraukiama 3 dalies c punkte nurodytu atveju, laikina įmonė likviduojama iškeliant įprastinę bankroto bylą.

Atsižvelgiant į 26 straipsnio 7 dalį, nutraukiant laikinos įmonės veiklą gautos pajamos skiriamos laikinos įmonės akcininkams.

4 SKIRSNIS
NURAŠYMO ARBA KONVERTAVIMO PRIEMONĖ

34 straipsnis

Nurašymo arba konvertavimo priemonės tikslas ir taikymo sritis

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonę 18 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams pasiekti bet kuriuo iš šių tikslų:

a) rekapitalizuoti draudimo ar perdraudimo įmonę arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytą subjektą, kurie atitinka 19 straipsnio 1 dalyje ir 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo sąlygas, tiek, kad būtų galima taikyti 27 straipsnyje nurodytą laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo priemonę ir išlaikyti leidimą pagal Direktyvą 2009/138/EB;

b) siekiant reikalavimus, įskaitant draudimo išmokas, arba skolos priemones konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius arba sumažinti jų pagrindinę sumą, kai reikalavimai arba skolos priemonės perduoti:

i) laikinai įmonei siekiant tai laikinai įstaigai suteikti kapitalo arba

ii) taikant 30 straipsnyje nurodytą turto ir įsipareigojimų atskyrimo priemonę arba 31 straipsnyje nurodytą verslo pardavimo priemonę.

Taikydamos nurašymo arba konvertavimo priemonę draudimo išmokoms, pertvarkymo institucijos taip pat gali pertvarkyti susijusių draudimo sutarčių sąlygas, kad veiksmingiau pasiektų 18 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, remdamosi pagal 23 straipsnį atliktu vertinimu, nustatytų sumą, kuria kapitalo priemonės, skolos priemonės ir kiti tinkami įsipareigojimai turi būti nurašyti arba konvertuoti 1 dalyje nurodytais tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonę visiems draudimo ar perdraudimo įmonių ar 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytų subjektų įsipareigojimams, išlaikydamos jų dabartinę teisinę formą arba prireikus apsvarstydamos galimybę pakeisti jų teisinę formą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo arba konvertavimo priemonė galėtų būti taikoma draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto visoms kapitalo priemonėms ir visiems įsipareigojimams, kurie nėra išbraukti iš tos priemonės taikymo srities pagal šio straipsnio 5 arba 6 dalį.

5. Pertvarkymo institucijos netaiko nurašymo arba konvertavimo priemonės šių pagal valstybės narės arba trečiosios valstybės teisę reglamentuojamų įsipareigojimų atžvilgiu:

a) užtikrintųjų įsipareigojimų;

b) įsipareigojimų kredito įstaigoms, investicinėms įmonėms ir draudimo ar perdraudimo įmonėms, išskyrus tai pačiai grupei priklausančius subjektus, kurių pradinis terminas trumpesnis nei septynios dienos;

c) įsipareigojimų, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei septynios dienos, pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms sistemoms ar sistemų operatoriams arba tų sistemų dalyviams, atsirandančių dėl dalyvavimo tokioje sistemoje, arba įsipareigojimų PSŠ, kurioms Sąjungoje suteiktas leidimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012[32] 14 straipsnį, ir pagal to reglamento 25 straipsnį ESMA pripažintoms trečiųjų valstybių PSŠ;

d) įsipareigojimų bet kuriai iš šių šalių:

i) darbuotojui, kiek tai susiję su sukauptu atlyginimu, pensijos išmokomis ar kitu fiksuoto dydžio darbo užmokesčiu, išskyrus kintamąjį atlygio komponentą, nereglamentuojamą kolektyvine sutartimi;

ii) komerciniam ar prekybos kreditoriui, atsirandančių dėl draudimo ar perdraudimo įmonei arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytam subjektui tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų, kurios yra itin svarbios kasdienių jo operacijų, įskaitant IT paslaugas, komunalines paslaugas ir patalpų nuomą, tvarkymą ir priežiūrą, vykdymui;

iii) mokesčių ir socialinės apsaugos institucijoms, su sąlyga, kad tokiems įsipareigojimams teikiama pirmenybė pagal taikomą teisę;

[32] 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

iv) draudimo garantijų sistemoms, atsirandančių dėl privalomų įnašų pagal taikomą nacionalinę teisę.

Pirmos pastraipos a punktu neužkertamas kelias pertvarkymo institucijoms, kai tikslinga, taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonę bet kurios užtikrintojo įsipareigojimo arba įsipareigojimo, kuris garantuojamas įkeistu įkaitu, dalies, kuri viršija turto, įkaito, sulaikymo teisės ar įkaito, kuriais jis užtikrinamas, vertę, atžvilgiu.

6. Išimtinėmis aplinkybėmis, kai yra taikoma nurašymo arba konvertavimo priemonė, pertvarkymo institucijos nurašymo arba konvertavimo priemonės gali netaikyti arba iš dalies netaikyti tam tikriems įsipareigojimams, kai:

a) per pagrįstą laiką būtų neįmanoma tam įsipareigojimui taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonės, nepaisant pertvarkymo institucijos gera valia dedamų pastangų;

b) netaikymas yra griežtai būtinas ir yra proporcingas siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą taip, kad būtų išlaikytas pertvarkomos įmonės gebėjimas tęsti pagrindinę veiklą, teikti paslaugas ir vykdyti sandorius;

c) netaikymas yra griežtai būtinas ir yra proporcingas siekiant užkirsti kelią plačiam problemos išplitimui taip, kad tai galėtų labai sutrikdyti valstybės narės arba Sąjungos ekonomiką; arba

d) taikant nurašymo arba konvertavimo priemonę tiems įsipareigojimams jų vertė būtų prarasta, jog nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, būtų didesni nei tuo atveju, jeigu tiems įsipareigojimams nebūtų taikoma nurašymo arba konvertavimo priemonė.

35 straipsnis

Sąlygos, taikomos akcininkams ir kitų nuosavybės priemonių turėtojams nurašymo arba konvertavimo priemonės taikymo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos nurašymo arba konvertavimo priemonę, nurodytą 34 straipsnyje, pertvarkymo institucijos akcininkų ir kitų nuosavybės priemonių turėtojų atžvilgiu imtųsi vieno arba abiejų iš toliau nurodytų veiksmų:

a) panaikintų esamas akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba perduotų jas kreditoriams, kurių reikalavimai buvo konvertuoti;

b) jeigu pagal 23 straipsnį atliktas vertinimas rodo, kad pertvarkomos įmonės grynoji vertė yra teigiama, sumažintų esamų akcijų ir kitų nuosavybės priemonių pelną, tenkantį vienai akcijai ar kitai nuosavybės priemonei, konvertuojant atitinkamas pertvarkomos įmonės išleistas kapitalo priemones ar skolos priemones arba kitus tinkamus pertvarkomos įmonės įsipareigojimus į akcijas ar kitas nuosavybės priemones, taikant nurašymo arba konvertavimo priemonę.

Pirmos pastraipos b punkto atžvilgiu konvertuojama tokiu konvertavimo kursu, kad labai sumažėtų esamų nuosavybės priemonių pelnas, tenkantis vienai nuosavybės priemonei.

2. Svarstydamos, kokių veiksmų, nurodytų 1 dalyje, imtis, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į:

   a) vertinimą, atliktą pagal 23 straipsnį;

   b) sumą, kuria pertvarkymo institucija įvertino, kad 1 lygio priemonės turi būti sumažintos ir atitinkamos kapitalo priemonės nurašytos ar konvertuotos vadovaujantis 37 straipsnio 1 dalimi.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2009/138/EB 57–62 straipsnių, jeigu dėl pertvarkomos įmonės išleistų kapitalo priemonių, skolos priemonių ar kitų tinkamų pertvarkomos įmonės įsipareigojimų konvertavimo būtų įsigyjamas arba padidinamas draudimo ar perdraudimo įmonės akcijų paketas, kaip nurodyta Direktyvos 2009/138/EB 57 straipsnio 1 dalyje, priežiūros institucijos pagal tuos straipsnius reikalaujamą vertinimą atlieka laiku, kad neuždelstų kapitalo priemonių konvertavimo ir netrukdytų pertvarkymo veiksmais pasiekti 18 straipsnyje nurodytų atitinkamų pertvarkymo tikslų.

4. Jeigu tos įmonės priežiūros institucija kapitalo priemonių konvertavimo dieną nėra užbaigusi pagal 3 dalį reikalaujamo vertinimo, dėl kapitalo priemonių konvertavimo įvykusiam įsigyjančiojo asmens akcijų paketo įsigijimui ar padidinimui yra taikoma 31 straipsnio 6 dalis.

36 straipsnis

Skolos konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius kursas

Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, naudodamosi 34 straipsnio 1 dalyje nurodytomis priemonėmis ir 40 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytais įgaliojimais, galėtų taikyti skirtingą konvertavimo kursą skirtingų klasių kapitalo priemonėms ir įsipareigojimams pagal vieną ar abu šiuos principus:

a) konvertavimo kursas atitinka tinkamą kompensaciją poveikį patiriančiam kreditoriui už visus nuostolius, patirtus dėl naudojimosi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;

b) įsipareigojimams, kurie pagal taikomus bankroto teisės aktus laikomi pirmaeiliais, taikomas didesnis konvertavimo kursas už subordinuotiesiems įsipareigojimams taikomą konvertavimo kursą.

37 straipsnis

Papildomos nuostatos, reglamentuojančios nurašymo arba konvertavimo priemonę

1. Pertvarkymo institucijos nurašymo arba konvertavimo priemonę taiko laikydamosi reikalavimų eiliškumo, taikomo iškeliant įprastinę bankroto bylą, taip, kad būtų pasiekti šie rezultatai:

   a) pirmiausia proporcingai nuostoliams ir iki jų maksimalios ribos sumažinami jų 1 lygio straipsniai, o pertvarkymo institucija imasi 35 straipsnio 1 dalyje nurodyto vieno ar abiejų veiksmų 1 lygio priemonių turėtojų atžvilgiu;

   b) 2 lygio priemonių pagrindinė suma tiek, kiek reikia norint pasiekti 18 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus, arba iki atitinkamų kapitalo priemonių maksimalios sumos nurašoma arba konvertuojama į 1 lygio

priemones, arba atliekami abu veiksmai, priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė;

c) 3 lygio priemonių pagrindinė suma tiek, kiek reikia norint pasiekti 18 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus, arba iki atitinkamų kapitalo priemonių maksimalios sumos nurašoma arba konvertuojama į 1 lygio priemones, arba atliekami abu veiksmai, priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė;

d) likusių tinkamų įsipareigojimų pagrindinė suma arba su jais susijusi negrąžinta mokėtina suma pagal reikalavimų tenkinimo eiliškumą įprastinėje bankroto byloje, įskaitant Direktyvos 2009/138/EB 275 straipsnio 1 dalyje numatytą draudimo išmokų eiliškumą, nurašoma arba konvertuojama į 1 lygio priemones, arba atliekami abu veiksmai tiek, kiek to reikia 18 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams pasiekti.

Jei nustatoma, kad nurašomo turto vertė, pagrįsta 25 straipsnyje nurodytu preliminariu vertinimu, viršija reikalavimus, palyginti su 24 straipsnio 2 dalyje nurodytu galutiniu vertinimu, gali būti taikomas kapitalo atkūrimo mechanizmas, kad reikiamu mastu būtų kompensuota visų pirma kreditoriams, o vėliau ir akcininkams.

Spręsdamos, ar įsipareigojimai turi būti nurašyti ar konvertuoti į nuosavą kapitalą, pertvarkymo institucijos nekonvertuoja vienos klasės įsipareigojimų, kai tai klasei subordinuotos klasės įsipareigojimai nekonvertuojami į nuosavo kapitalo vertybinius popierius ar nenurašomi.

Valstybės narės užtikrina visiems reikalavimams, atsirandantiems dėl nuosavų lėšų priemonių, pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus būtų suteikiamas mažesnis prioritetas nei bet kokiems reikalavimams, atsirandantiems ne dėl nuosavų lėšų priemonių. Taikant šią pastraipą, jeigu priemonė tik iš dalies pripažįstama nuosavų lėšų priemone, visa priemonė laikoma reikalavimu, atsirandančiu dėl nuosavų lėšų priemonių, ir jai suteikiamas mažesnis prioritetas nei bet kokiems reikalavimams, atsirandantiems ne dėl nuosavų lėšų priemonių.

2. Kai nurašoma atitinkamos kapitalo priemonės arba skolos priemonės ar kito tinkamo įsipareigojimo pagrindinė suma, taikomos šios nuostatos:

a) dėl nurašymo arba konvertavimo priemonės taikymo atsiradęs sumažinimas yra nuolatinis, atsižvelgiant į bet kokį kapitalo atkūrimą pagal 1 dalyje nurodytą kompensavimo mechanizmą;

b) atitinkamos kapitalo priemonės, skolos priemonės ar kito tinkamo įsipareigojimo savininkui nebelieka jokių įsipareigojimų tos nurašytos priemonės sumos atžvilgiu arba susijusių su ja, išskyrus visus jau sukauptus įsipareigojimus ir visą galimą atsakomybę už žalą apskundus pasinaudojimo nurašymo įgaliojimais teisėtumą;

c) kompensacija nemokama nė vienam atitinkamos kapitalo priemonės, skolos priemonės ar kito tinkamo įsipareigojimo savininkui, išskyrus atvejus, nurodytus 3 dalyje.

3. Siekdamos atlikti atitinkamų kapitalo priemonių, skolos priemonių ar kitų tinkamų įsipareigojimų konvertavimą pagal 1 dalies b ir c punktus, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės ir 1 straipsnio 1 dalies b–e

punktuose nurodyti subjektai išleistų 1 lygio priemones atitinkamų kapitalo priemonių, skolos priemonių ar kitų tinkamų įsipareigojimų turėtojams.

Atitinkamos kapitalo priemonės, skolos priemonės ar kiti tinkami įsipareigojimai gali būti konvertuojami tik jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) 1 lygio priemones išleidžia draudimo ar perdraudimo įmonė, 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas arba patronuojančioji įmonė, gavusi atitinkamos pertvarkymo institucijos sutikimą;

b) 1 lygio priemonės išleidžiamos prieš tai, kai ta draudimo ar perdraudimo įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas išleidžia akcijas ar kitas nuosavybės priemones, kad valstybė arba valstybės subjektas galėtų suteikti nuosavų lėšų;

c) 1 lygio priemonės suteiktos ir perduotos iškart po pasinaudojimo konvertavimo įgaliojimu;

d) konvertavimo kursas, pagal kurį nustatomas 1 lygio priemonių, teikiamų pagal kiekvieną atitinkamą kapitalo priemonę, skolos priemonę ar kitą tinkamą įsipareigojimą, skaičius, atitinka 36 straipsnį.

4. 1 lygio priemonių teikimo pagal 3 dalį tikslais pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonės ir 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyti subjektai visą laiką turėtų išankstinį leidimą, būtiną atitinkamam skaičiui 1 lygio priemonių išleisti.

38 straipsnis

Nurašymo arba konvertavimo poveikis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucija taiko nurašymo arba konvertavimo priemonę ir įgaliojimus pagal 34 straipsnio 1 dalį ir 40 straipsnio 1 dalies f–j punktus, pagrindinės arba negrąžintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas arba panaikinimas įsigaliotų ir būtų nedelsiant privalomas pertvarkomai įmonei ir poveikį patiriantiems kreditoriams bei akcininkams.

2. Kad būtų galima veiksmingai taikyti nurašymo arba konvertavimo priemonę, pertvarkymo institucija užbaigia visas būtinas administracines ir procedūrines užduotis arba reikalauja, kad jos būtų užbaigtos, įskaitant:

a) visų atitinkamų registrų pakeitimą;

b) akcijų, kitų nuosavybės priemonių arba skolos priemonių išbraukimą iš biržos sąrašų arba pašalinimą iš prekybos;

c) naujų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių įtraukimą į biržos sąrašus arba leidimą jomis prekiauti;

d) skolos priemonių, kurios buvo nurašytos, pakartotinį įtraukimą į biržos prekybos sąrašus arba pakartotinį leidimą jomis prekiauti, neprivalant paskelbti

prospekto, kaip reikalaujama Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1129[33].

3. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 40 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytu įgaliojimu, įsipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iki nulio, tas įsipareigojimas ir visos su juo susijusios pareigos ar reikalavimai, kurie nėra sukaupti naudojimosi įgaliojimu metu, laikomi visomis prasmėmis įvykdytais ir jų negalima įrodyti jokioje vėlesnėje procedūroje, susijusioje su vėlesniu pertvarkomos įmonės arba tos įmonės teises perėmusio subjekto likvidavimu.

4. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 40 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytu įgaliojimu, įsipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iš dalies, bet ne visą:

   a) įsipareigojimas laikomas įvykdytu sumažintos sumos apimtimi;

   b) atitinkama priemonė ar susitarimas, kuriais sukurtas pradinis įsipareigojimas, toliau taikomi likusiai įsipareigojimo pagrindinei sumai arba negrąžintai mokėtinai sumai, atsižvelgiant į visus mokėtinų palūkanų sumos pakeitimus, kad būtų atsižvelgta į pagrindinės sumos sumažinimą, ir visus tolesnius sąlygų pakeitimus, kuriuos pertvarkymo institucija galėtų padaryti pasinaudodama 40 straipsnio 1 dalies k punkte nurodytais įgaliojimu.

39 straipsnis

Procedūrinių nurašymo arba konvertavimo kliūčių pašalinimas

1. Kai taikoma nurašymo arba konvertavimo priemonė, valstybės narės, kai taikoma, reikalauja, kad 1 draudimo ir perdraudimo įmonės ir straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyti subjektai bet kuriuo metu turėtų pakankamą įstatinio akcinio kapitalo arba kitų 1 lygio priemonių sumą, kad užtikrintų, jog toms įmonėms ir subjektams nebūtų trukdoma išleisti pakankamai naujų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių, kad būtų galima veiksmingai atlikti įsipareigojimų konvertavimą į akcijas arba kitas nuosavybės priemones.

   Pertvarkymo institucijos įvertina, kaip laikomasi 1 dalyje nustatyto reikalavimo, rengdamos ir prižiūrėdamos pertvarkymo planus pagal 9 ir 10 straipsnius.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal įmonių steigimo dokumentus ar įstatus nebūtų procedūrinių kliūčių, trukdančių įsipareigojimus konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones, įskaitant akcininkų turimas pirmenybės teises arba reikalavimus gauti akcininkų sutikimą kapitalo didinimo atveju.

[33] 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1129 dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi viešai arba įtraukiami į prekybos reguliuojamoje rinkoje sąrašą, ir kuriuo panaikinama Direktyva 2003/71/EB (OL L 168, 2017 6 30, p. 12).

IV SKYRIUS
Pertvarkymo įgaliojimai

40 straipsnis

Bendrieji įgaliojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų visus būtinus įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones, nurodytas 26 straipsnio 3 dalyje, draudimo ir perdraudimo įmonėms ir 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytiems subjektams, kurie atitinka atitinkamai 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo sąlygas. Visų pirma pertvarkymo institucijos turi šiuos pertvarkymo įgaliojimus, kuriuos gali naudoti individualiai arba bet kurį jų derinį:

   a) įgaliojimą reikalauti, kad bet kuris asmuo pateiktų informaciją, reikalingą, kad pertvarkymo institucijos galėtų spręsti dėl pertvarkymo veiksmo ir jį parengti, įskaitant pertvarkymo planuose pateiktos informacijos atnaujinimą ir papildymą, be kita ko, prašyti, kad informacija būtų pateikta atliekant patikrinimus vietoje;

   b) įgaliojimą perimti pertvarkomos įmonės kontrolę ir naudotis visomis teisėmis ir įgaliojimais, suteiktais pertvarkomos įmonės akcininkams, kitiems savininkams ir administraciniam, valdymo ar priežiūros organui;

   c) įgaliojimą panaikinti leidimą sudaryti naujas draudimo ar perdraudimo sutartis ir taikyti pertvarkomai įmonei tvarkingo laipsniško mokaus subjekto veiklos nutraukimo procedūrą bei nutraukti jos veiklą;

   d) įgaliojimą perduoti pertvarkomos įmonės išleistas akcijas ir kitas nuosavybės priemones;

   e) įgaliojimą kitam subjektui jo sutikimu perduoti pertvarkomos įmonės teises, turtą ar įsipareigojimus;

   f) įgaliojimą restruktūrizuoti draudimo išmokas arba sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, pertvarkomos įmonės skolos priemonių ir tinkamų įsipareigojimų, įskaitant draudimo išmokas, pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą;

   g) išskyrus draudimo išmokas, įgaliojimą konvertuoti pertvarkomos įmonės skolos priemones ir tinkamus įsipareigojimus į tos įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto, atitinkamos patronuojančios įmonės arba laikinos įmonės, kuriai perduodamas draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai, paprastąsias akcijas ar kitas nuosavybės priemones;

   h) įgaliojimą panaikinti pertvarkomos įmonės išleistas skolos priemones, išskyrus užtikrintuosius įsipareigojimus, vadovaujantis 34 straipsnio 5 dalimi;

   i) įgaliojimą sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, pertvarkomos įmonės akcijų arba kitų nuosavybės priemonių nominaliąją vertę ir panaikinti tokias akcijas ar kitas nuosavybės priemones;

j) įgaliojimą reikalauti, kad pertvarkoma įmonė arba atitinkama patronuojančioji įmonė išleistų naujų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba kitų kapitalo priemonių, įskaitant privilegijuotąsias akcijas ir neapibrėžtąsias konvertuojamas priemones;

k) įgaliojimą koreguoti ar keisti pertvarkomos įmonės išleistų skolos priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų terminą arba koreguoti tokių priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų mokėtinų palūkanų sumą arba datą, kurią pradedamos mokėti palūkanos, be kita ko, laikinai sustabdant mokėjimą;

l) įgaliojimą užbaigti ir nutraukti finansines sutartis arba išvestines finansines priemones, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 5 punkte;

m) įgaliojimą nušalinti arba pakeisti pertvarkomos įmonės administracinį, valdymo ar priežiūros organą ir vyresniąją vadovybę;

n) įgaliojimą prašyti, kad priežiūros institucija laiku, nukrypstant nuo Direktyvos 2009/138/EB 58 straipsnyje nustatytų laikotarpių, įvertintų akcijų paketo pirkėją.

2. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad taikančioms pertvarkymo priemones, nurodytas 26 straipsnio 3 dalyje, ir besinaudojančioms pertvarkymo įgaliojimais, nurodytais šio straipsnio 1 dalyje, pertvarkymo institucijoms nebūtų taikomi jokie toliau nurodyti reikalavimai, kurie kitais atvejais būtų taikomi pagal nacionalinę teisę, sutartį ar kitaip:

a) vadovaujantis 3 straipsnio 8 dalimi ir 65 straipsnio 1 dalimi, reikalavimai gauti kokio nors viešo ar privataus asmens, įskaitant pertvarkomos įmonės akcininkus, kreditorius arba draudėjus, patvirtinimą arba sutikimą;

b) procedūriniai reikalavimai prieš pasinaudojant įgaliojimais pranešti kokiam nors asmeniui, įskaitant bet kokį reikalavimą paskelbti pranešimą ar prospektą arba kuriai nors kitai institucijai pateikti dokumentą arba jį joje užregistruoti.

Pirmos pastraipos b punktu nedaromas poveikis 61 ir 63 straipsniuose nustatytiems reikalavimams ir pranešimo reikalavimams pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu nė vienas iš šio straipsnio 1 dalyje išvardytų įgaliojimų subjektui, patenkančiam į šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, dėl jo specifinės teisinės formos nėra taikomi, pertvarkymo institucijos turėtų kuo panašesnius įgaliojimus, įskaitant jų poveikį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijoms naudojantis įgaliojimais, nustatytais 3 dalyje, asmenims, patiriantiems poveikį, įskaitant akcininkus, kreditorius, draudėjus ir sandorio šalis, būtų taikomos šios direktyvos V skyriuje numatytos apsaugos priemonės arba tą patį poveikį turinčios apsaugos priemonės.

41 straipsnis

Papildomi įgaliojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, turėtų įgaliojimus atlikti visus šiuos veiksmus:

a) pagal 58 straipsnį numatyti įvykdyti perdavimą, perduodamų finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų atžvilgiu netaikant jokių įsipareigojimų ar suvaržymų;

b) panaikinti teises įsigyti bet kokių papildomų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių;

c) prašyti, kad atitinkama institucija nebeleistų arba laikinai neleistų prekiauti finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje arba nutraukti oficialų finansinių priemonių įtraukimą į biržos sąrašus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/34/EB[34];

d) numatyti, kad gavėjas būtų traktuojamas taip, tarsi tas gavėjas būtų pertvarkoma įmonė visų pertvarkomos įmonės teisių ar pareigų arba veiksmų, kurių imasi pertvarkoma įmonė, įskaitant, atsižvelgiant į 31 ir 32 straipsniuose nurodytos verslo pardavimo priemonės ir laikinos įmonės sukūrimo priemonės taikymą, bet kokias teises ar pareigas, susijusias su dalyvavimu rinkos infrastruktūroje, tikslais;

e) įpareigoti pertvarkomą įmonę arba gavėją teikti vienas kitam informaciją ir pagalbą;

f) panaikinti arba keisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įmonė, sąlygas arba pakeisti gavėją kaip sutarties šalį;

g) be perdraudimo įmonės sutikimo perduoti bet kokias perdraudimo teises, apimančias perduotas draudimo išmokas, kai pertvarkymo institucija visą pertvarkomos įmonės turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda kitam subjektui.

Taikant a punktą jokia teisė gauti kompensaciją pagal šią direktyvą neturi būti laikoma įsipareigojimu ar suvaržymu.

2. Pertvarkymo institucijos naudojasi įgaliojimais, nurodytais 1 dalyje, kai, jų nuomone, tai tikslinga siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą arba įgyvendinti vieną ar daugiau pertvarkymo tikslų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus numatyti tęstinumo priemones, būtinas siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą ir prireikus užtikrinti galimybę gavėjui valdyti jam perduotą verslą. Tokias tęstinumo priemones visų pirma sudaro:

a) pertvarkomos įmonės sudarytų sutarčių tęstinumas, kad gavėjas perimtų pertvarkomos įmonės teises ir įsipareigojimus, susijusius su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais, ir tiesiogiai arba netiesiogiai nurodant pakeistų pertvarkomą įmonę visuose atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose;

b) pertvarkomos įmonės pakeitimas gavėju visuose teisiniuose procesuose, susijusiuose su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais.

4. 1 dalies d punkte ir 3 dalies b punkte nurodyti įgaliojimai neturi įtakos:

[34] 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL L 184, 2001 7 6, p. 1).

a) pertvarkomos įmonės darbuotojo teisei nutraukti darbo sutartį;

b) atsižvelgiant į 47, 48 ir 49 straipsnius, sutarties šalies teisei pasinaudoti sutartyje numatytomis teisėmis, įskaitant teisę nutraukti sutartį, kai tokia teisė atsiranda pagal sutarties sąlygas dėl pertvarkomos įmonės veiksmų arba neveikimo iki atitinkamo perdavimo arba gavėjo veiksmų arba neveikimo po atitinkamo perdavimo užbaigimo.

42 straipsnis

Specialiojo valdytojo veikla

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų paskirti specialųjį valdytoją, kuris pakeistų pertvarkomos įmonės administracinį, valdymo ar priežiūros organą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad specialusis valdytojas būtų kvalifikuotas, turėtų gebėjimų ir žinių jo funkcijoms vykdyti.

2. Specialusis valdytojas turi visus draudimo ar perdraudimo įmonės akcininkų ir administracinio, valdymo ar priežiūros organo įgaliojimus. Specialusis valdytojas tais įgaliojimais naudojasi tik kontroliuojant pertvarkymo institucijai. Pertvarkymo institucija gali riboti specialiojo valdytojo veiksmus arba įpareigoti jį gauti išankstinį pritarimą tam tikriems veiksmams.

   Pertvarkymo institucija viešai praneša apie 1 dalyje nurodytą paskyrimą ir su juo susijusias nuostatas ir sąlygas.

3. Specialusis valdytojas turi teisės aktais nustatytą pareigą imtis visų būtinų priemonių 18 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams įgyvendinti ir įgyvendinti pertvarkymo veiksmus, kurių ėmėsi pertvarkymo institucija. Jei yra neatitikimų ar prieštaravimų bet kuriai kitai įmonės įstatuose ar nacionalinėje teisėje nustatytai vadovybės pareigai, ši teisės aktais nustatyta pareiga yra viršesnė už tokią kitą pareigą.

4. Valstybės narės reikalauja, kad specialusis valdytojas reguliariai, kaip nustato pertvarkymo institucija, ir pradėdamas bei baigdamas eiti jam paskirtas pareigas rengtų ataskaitas jį paskyrusiai pertvarkymo institucijai. Tose ataskaitose išsamiai apibūdinama pertvarkomos įmonės finansinė būklė ir nurodomos priežastys, dėl kurių imtasi priemonių.

5. Pertvarkymo institucija specialųjį valdytoją gali bet kada nušalinti.

43 straipsnis

Įgaliojimas reikalauti teikti veiklos paslaugas ir infrastruktūrą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą reikalauti, kad pertvarkoma įmonė arba bet kuris iš jos grupės subjektų teiktų visas būtinas veiklos paslaugas ar infrastruktūrą, kad gavėjas galėtų veiksmingai vykdyti jam perduotą verslą, įskaitant atvejus, kai pertvarkomai įmonei arba atitinkamam grupės subjektui iškelta įprastinė bankroto byla.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus užtikrinti, kad būtų vykdomos pareigos, kurias pagal 1 dalį jų teritorijoje įsteigtiems grupės subjektams nustato kitose valstybėse narėse įsteigtos pertvarkymo institucijos.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos veiklos paslaugos ir infrastruktūra teikiamos šiomis sąlygomis:

a) jei veiklos paslaugos ir infrastruktūra pertvarkomai įmonei buvo teikiamos pagal susitarimą prieš imantis pertvarkymo veiksmų ir to susitarimo galiojimo laikotarpiu tokiomis pačiomis sąlygomis;

b) pagrįstomis sąlygomis, kai nėra susitarimo arba kai susitarimo galiojimas yra pasibaigęs.

44 straipsnis

Įgaliojimas užtikrinti kitų valstybių narių krizių valdymo priemonių vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai perduodamos akcijos, kitos nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai apima turtą, esantį kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, arba apima teises ar įsipareigojimus pagal kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus, perdavimas būtų vykdomas toje kitoje valstybėje narėje arba pagal tos kitos valstybės narės teisės aktus.

2. Valstybės narės teikia pertvarkymo institucijai, kuri atliko arba ketina atlikti perdavimą, visą pagrįstą pagalbą, kad užtikrintų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą gavėjui, laikantis visų taikomų nacionalinės teisės aktų reikalavimų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad akcininkai, kreditoriai ir trečiosios šalys, kuriems turi poveikį 1 dalyje nurodytas akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas, neįgytų teisės neleisti perdavimo, jį ginčyti ar atidėti pagal kurią nors valstybės narės, kurioje yra turtas, teisės aktų nuostatą arba teisės aktų, taikomų akcijoms, kitoms nuosavybės priemonėms, teisėms ar įsipareigojimams, nuostatą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kapitalo priemonių, skolos priemonių ar kitų tinkamų įsipareigojimų pagrindinė suma būtų sumažinta arba kad tokie įsipareigojimai ar priemonės būtų konvertuoti, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijai pasinaudojus nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais pertvarkomos įmonės atžvilgiu, jei atitinkami įsipareigojimai ar priemonės:

a) reglamentuojami pagal kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, pasinaudojusi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, teisės aktus;

b) yra skolos kreditoriams, esantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, pasinaudojusi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kreditoriai, kuriems turi poveikį 4 dalyje nurodytas nurašymo arba konvertavimo įgaliojimų panaudojimas, neįgytų teisės ginčyti galimo priemonės ar įsipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimo arba jų konvertavimo pagal jokią kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, pasinaudojusi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, teisės aktų nuostatą.

6. Visos valstybės narės užtikrina, kad pagal valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus būtų nustatytos visos šios priemonės:

a) akcininkų, kreditorių ir trečiųjų šalių teisė pagal 65 straipsnį apskųsti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą;

b) kreditorių teisė pagal 65 straipsnį apskųsti priemonės arba įsipareigojimo, nurodytų šio straipsnio 4 dalies a arba b punkte, pagrindinės sumos sumažinimą arba jų konvertavimą;

c) V skyriuje nurodytos turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie nurodyti 1 dalyje, dalinio perdavimo apsaugos priemonės.

45 straipsnis

Įgaliojimas turto, teisių, įsipareigojimų, akcijų ir kitų nuosavybės priemonių, esančių trečiosiose valstybėse arba reglamentuojamų pagal trečiųjų valstybių teisės aktus, atžvilgiu

1. Valstybės narės nustato, kad tais atvejais, kai pertvarkymo veiksmai apima veiksmus, taikomus turtui, esančiam trečiojoje valstybėje, arba akcijoms, kitoms nuosavybės priemonėms, teisėms arba įsipareigojimams, kuriuos reglamentuoja trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad:

   a) asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įmonę, ir gavėjas imtųsi visų būtinų veiksmų, kad pertvarkymo veiksmai būtų įvykdyti;

   b) asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įmonę, būtų įpareigotas turėti akcijas, kitas nuosavybės priemones, turtą ar teises arba vykdyti įsipareigojimus gavėjo vardu, kol įvykdomi pertvarkymo veiksmai;

   c) pagrįstos gavėjo sąnaudos, faktiškai patirtos vykdant visus veiksmus, privalomus pagal a ir b punktus, būtų apmokamos bet kuriuo iš 26 straipsnio 5 dalyje nurodytų būdų.

2. Siekdamos palengvinti galimus veiksmus pagal šio straipsnio 1 dalį, valstybės narės reikalauja, kad draudimo ar perdraudimo įmonės ir 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyti subjektai į susijusius susitarimus įtrauktų sutartines sąlygas, pagal kurias akcininkai, kreditoriai ar susitarimo, kuriuo sukuriamas įsipareigojimas, šalys pripažįsta, kad įsipareigojimui gali būti taikomi nurašymo ar konvertavimo įgaliojimai, ir sutinka, jog jam gali būti privalomai taikomas pagrindinės sumos ar negrąžintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas ar panaikinimas, kai naudodamasi tais įgaliojimais šiuos veiksmus atlieka pertvarkymo institucija.

   Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų reikalauti, jog draudimo ar perdraudimo įmonės ir 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyti subjektai pateiktų toms pertvarkymo institucijoms nepriklausomo teisės specialisto pagrįstą teisinę nuomonę, kuria būtų patvirtintas tokių sutartinių sąlygų teisinis vykdytinumas ir veiksmingumas.

3. Jei pertvarkymo institucija nustato, kad, nepaisant visų būtinų veiksmų, kurių pagal 1 dalies a punktą ėmėsi pertvarkomą įmonę kontroliuojantis asmuo, labai mažai tikėtina, kad pertvarkymo veiksmas taps veiksmingas tam tikro trečiojoje valstybėje esančio turto arba tam tikrų akcijų, kitų nuosavybės priemonių, teisių ar įsipareigojimų, kuriems taikoma trečiosios valstybės teisė, atžvilgiu, pertvarkymo institucija pertvarkymo veiksmo nepradeda. Jei pertvarkymo institucija jau nurodė

imtis pertvarkymo veiksmo, tas nurodymas negalioja atitinkamo turto, akcijų, nuosavybės priemonių, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu.

46 straipsnis

Tam tikrų sutartinių sąlygų netaikymas

1. Krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė, kurios imtasi subjekto atžvilgiu, įskaitant bet kokį įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, pagal atitinkamo subjekto sudarytą sutartį *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/47/EB, ar nemokumo byla, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal tą sutartį, įskaitant mokėjimo ir pateikimo pareigas ir įkaito pateikimą.

   Be to, krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/47/EB, arba nemokumo byla, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, pagal sutartį, kurią sudaro:

   a) patronuojamoji įmonė, kai patronuojančioji įmonė ar bet kuris grupės subjektas užtikrina arba kitaip palaiko pareigas pagal tą sutartį, arba

   b) bet kuris grupės subjektas, kai ta sutartis apima priešpriešinių įsipareigojimų neįvykdymo nuostatas.

2. Kai trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros pripažįstamos pagal 73 straipsnį arba, jei tokio pripažinimo nėra, kai taip nusprendžia pertvarkymo institucija, šio straipsnio tikslais trečiųjų valstybių pertvarkymo procedūros laikomos krizių valdymo priemone.

3. Su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir pateikimo pareigas ir įkaito pateikimą, taikant krizių prevencijos priemonę arba krizių valdymo priemonę, įskaitant bet kurį įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, *per se* neleidžiama:

   a) pasinaudoti nutraukimo, sustabdymo, pakeitimo, užskaitos arba įskaitymo teisėmis, įskaitant pagal sutartį, kurią sudaro:

      i) patronuojamoji įmonė, kai sutarties pareigas užtikrina arba kitaip palaiko grupės subjektas;

      ii) bet kuris grupės subjektas, kai ta sutartis apima priešpriešinių įsipareigojimų neįvykdymo nuostatas;

   b) užvaldyti, imti kontroliuoti kurią nors atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto ar bet kurio grupės subjekto nuosavybę arba realizuoti su ja susijusią užtikrinimo priemonę pagal sutartį, apimančią priešpriešinių įsipareigojimų neįvykdymo nuostatas;

   c) daryti įtaką draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto ar bet kurio grupės subjekto sutartinėms teisėms, susijusioms su sutartimi, apimančia priešpriešinių įsipareigojimų neįvykdymo nuostatas.

4. 1, 2 ir 3 dalimis nedaromas poveikis asmens teisei imtis 3 dalies a, b arba c punkte nurodytų veiksmų, kai ta teisė atsiranda dėl įvykio, kuris nėra krizių prevencijos priemonė, krizių valdymo priemonė arba bet kuris kitas įvykis, tiesiogiai susijęs su tokios priemonės taikymu.

5. Sustabdymas arba apribojimas pagal 47 arba 48 straipsnį nelaikomas sutartinio įsipareigojimo nevykdymu šio straipsnio 1 ir 3 dalių ir 49 straipsnio 1 dalies tikslais.

6. Šiame straipsnyje išdėstytos nuostatos laikomos viršesnėmis privalomomis nuostatomis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008[35] 9 straipsnyje.

47 straipsnis

Įgaliojimas sustabdyti tam tikrų įsipareigojimų vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą sustabdyti visas mokėjimo ar pateikimo pareigas pagal visas sutartis, kurių šalis yra pertvarkoma įmonė, nuo pranešimo apie sustabdymą pagal 63 straipsnio 3 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įmonės pertvarkymo institucija.

2. Mokėjimo ar pateikimo pareiga, kurią būtų reikėję įvykdyti per 1 dalyje nurodytą sustabdymo laikotarpį, turi būti įvykdytas iš karto pasibaigus sustabdymo laikotarpiui.

3. Kai pertvarkomos įmonės mokėjimo ar pateikimo pareigos pagal sutartį sustabdomos pagal 1 dalį, pertvarkomos įmonės sandorio šalių mokėjimo ar pristatymo pareigos pagal tą sutartį sustabdomos tam pačiam laikotarpiui.

4. Sustabdymas pagal 1 dalį netaikomas mokėjimo ir pateikimo pareigoms, kurių turima:

   a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms sistemoms ir sistemų operatoriams;

   b) PSŠ, kurioms Sąjungoje suteiktas leidimas pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį, ir pagal to reglamento 25 straipsnį ESMA pripažintoms trečiųjų valstybių PSŠ.

5. Naudodamosi įgaliojimu pagal šį straipsnį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tai, kokį poveikį naudojimasis tuo įgaliojimu galėtų turėti.

   Pertvarkymo institucijos to įgaliojimo taikymo sritį nustato atsižvelgdamos į kiekvieno atvejo aplinkybes.

48 straipsnis

Įgaliojimas apriboti teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą apriboti pertvarkomos įmonės užtikrinimo priemones turinčių kreditorių galimybes įgyvendinti savo teises į užtikrinimo priemones, susijusias su tos įmonės turtu, nuo pranešimo apie apribojimą pagal 63 straipsnio 3 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įmonės pertvarkymo institucija.

2. Joks apribojimas pagal 1 dalį netaikomas:

[35] 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (ROMA I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

a) Direktyvos 98/26/EB tikslais nustatytų sistemų arba sistemų operatorių teisėms į užtikrinimo priemones;

b) PSŠ, kurioms Sąjungoje suteiktas leidimas pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį, ir pagal to reglamento 25 straipsnį ESMA pripažintoms trečiųjų valstybių pagrindinėms sandorio šalims.

3. Kai taikomas 60 straipsnis, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad apribojimai, nustatyti naudojantis šio straipsnio 1 dalyje nurodytu įgaliojimu, būtų nuosekliai taikomi visiems grupės subjektams, kurių atžvilgiu vykdomi pertvarkymo veiksmai.

49 straipsnis

Įgaliojimas laikinai sustabdyti teises nutraukti sutartį

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą sustabdyti su pertvarkoma įmone sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį nuo pranešimo pagal 63 straipsnio 3 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įmonės pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad ir toliau vykdomos mokėjimo ir pateikimo pareigos ir teikiamas įkaitas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą sustabdyti su pertvarkomos įmonės patronuojamąja įmone sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį, kai taikoma bet kuri iš šių aplinkybių:

a) pareigas pagal tą sutartį užtikrina arba kitaip palaiko ta pertvarkoma įmonė;

b) teisės nutraukti sutartį pagal tą sutartį grindžiamos vien pertvarkomos įmonės nemokumu arba finansine būkle;

c) tuo atveju, kai perdavimo įgaliojimu, kuriuo buvo arba gali būti pasinaudota pertvarkomos įmonės atžvilgiu:

i) visas patronuojamosios įmonės turtas ir įsipareigojimai, susiję su ta sutartimi, yra arba gali būti perduoti gavėjui ir yra arba gali būti jo priimti, arba

ii) pertvarkymo institucija kitaip deramai užtikrina tokių pareigų apsaugą.

Teisės nutraukti sutartį sustabdymas įsigalioja nuo pranešimo pagal 63 straipsnio 3 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje įsteigta pertvarkomos įmonės patronuojamoji įmonė.

3. Bet koks sustabdymas pagal 1 arba 2 dalį netaikomas:

a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms sistemoms ar sistemų operatoriams; arba

b) PSŠ, kurioms Sąjungoje suteiktas leidimas pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį, ir pagal to reglamento 25 straipsnį ESMA pripažintoms trečiųjų valstybių pagrindinėms sandorio šalims.

4. Asmuo gali pasinaudoti teise nutraukti sutartį nepasibaigus 1 arba 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu tas asmuo gauna pertvarkymo institucijos pranešimą, kad iš sutarties kylančios teisės ir įsipareigojimai nėra:

a) perduodami kitam subjektui; arba

b) nurašomi arba konvertuojami pagal 34 straipsnio 1 dalies a punktą.

5. Kai pertvarkymo institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytu įgaliojimu sustabdyti teises nutraukti sutartį ir kai nėra paskelbta pranešimo pagal šio straipsnio 4 dalį, remiantis 46 straipsniu, tomis teisėmis nutraukti sutartį galima pasinaudoti pasibaigus sustabdymo laikotarpiui šiomis sąlygomis:

a) jei sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai perduoti kitam subjektui, viena iš sandorio šalių gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis tik besitęsiančio arba paskesnio priverstinio vykdymo įvykio atveju gavėjo atžvilgiu;

b) jeigu sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai lieka pertvarkomai įmonei ir pertvarkymo institucija tai sutarčiai netaikė nurašymo arba konvertavimo priemonės 34 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytu tikslu, pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam sustabdymui viena iš sandorio šalių gali pasinaudoti tomis teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis.

50 straipsnis

Apribojimų ar įsipareigojimų sustabdymo pertvarkymo atveju įgaliojimų sutartinis pripažinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės ir 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyti subjektai į bet kurią jų sudaromą ir trečiosios valstybės teisės reglamentuojamą finansinę sutartį įtrauktų sąlygas, pagal kurias sutarties šalys pripažįsta, kad tokios finansinės sutarties atžvilgiu pertvarkymo institucija gali pasinaudoti įgaliojimais sustabdyti arba apriboti teises ir pareigas pagal 47, 48 ir 49 straipsnius, ir pripažįsta, kad joms privaloma laikytis 46 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

2. Be to, valstybės narės gali reikalauti, kad pagrindinės patronuojančiosios įmonės užtikrintų, kad jų patronuojamosios įmonės trečiosiose valstybėse, kurios yra draudimo ir perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyti subjektai, į 1 dalyje nurodytas finansines sutartis įtrauktų sąlygas, numatančias, kad pertvarkymo institucijos naudojimasis įgaliojimu sustabdyti arba apriboti pagrindinės patronuojančiosios įmonės teises ir pareigas, laikantis 1 dalies, nėra pagrįstas pagrindas tas sutartis anksčiau nutraukti, sustabdyti, pakeisti, jų atžvilgiu vykdyti užskaitą, pasinaudoti įskaitymo teisėmis arba užtikrinti teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimą.

3. 1 dalis taikoma visoms finansinėms sutartims, kuriomis:

a) sukuriama nauja prievolė arba iš esmės keičiama esama prievolė įsigaliojus nuostatoms, nacionaliniu lygmeniu priimtoms šiam straipsniui perkelti į nacionalinę teisę;

b) numatomas naudojimasis viena ar daugiau nutraukimo teisių arba teisėmis užtikrinti teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimą, kurioms būtų taikomas 46, 47, 48 arba 49 straipsnis, jei finansinė sutartis būtų reglamentuojama valstybės narės teisės aktais.

4. Tai, kad draudimo ar perdraudimo įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas į savo finansines sutartis neįtraukia šio straipsnio 1 dalyje

nurodytų sutartinių sąlygų, netrukdo pertvarkymo institucijai taikyti 46, 47, 48 arba 49 straipsnyje nurodytų įgaliojimų tos finansinės sutarties atžvilgiu.

5. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslina 1 dalyje nurodytos sutartinės sąlygos turinį, atsižvelgdama į įvairius draudimo ir perdraudimo įmonių ir subjektų verslo modelius.

EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

51 straipsnis

Įgaliojimas laikinai sustabdyti išpirkimo teises

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimą laikinai apriboti arba sustabdyti draudėjų išpirkimo teises, susijusias su pertvarkomos įmonės sudarytomis gyvybės draudimo sutartimis, su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartis, visų pirma mokėjimo pareigos draudėjų, naudos gavėjų arba žalą patyrusių šalių naudai.

2. 1 dalyje nurodytas įgaliojimas naudojamas tik tol, kol tai būtina siekiant palengvinti vienos ar daugiau 26 straipsnio 3 dalyje nurodytų pertvarkymo priemonių taikymą. Šis įgaliojimas galioja laikotarpį, nurodytą pranešime apie sustabdymą, paskelbtame pagal 63 straipsnio 3 dalį.

52 straipsnis

Naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų kontroliuoti pertvarkomą įmonę, jog galėtų:

a) valdyti pertvarkomą įstaigą ir vykdyti pertvarkomos įmonės veiklą bei teikti paslaugas, naudodamosi visais pertvarkomos įmonės akcininkų ir administracinio, valdymo ar priežiūros organo įgaliojimais;

b) valdyti ir parduoti pertvarkomos įmonės turtą ir nuosavybę.

Pirmoje pastraipoje nurodytą kontrolę tiesiogiai gali vykdyti pertvarkymo institucija arba netiesiogiai – pertvarkymo institucijos paskirtas asmuo arba asmenys. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo laikotarpiu nebūtų galima naudotis pertvarkomos įmonės akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis suteiktomis balsavimo teisėmis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į 65 straipsnio 1 dalyje nurodytą teisę pateikti skundą, pertvarkymo veiksmų galėtų imtis pagal nacionalinę administracinę kompetenciją ir procedūras išdavusios vykdomąjį potvarkį ir nekontroliuodamos pertvarkomos įmonės.

3. Pertvarkymo institucijos kiekvienu atskiru atveju sprendžia, ar tikslinga pertvarkymo veiksmų imtis 1 arba 2 dalyje nurodytais būdais, atsižvelgdamos į pertvarkymo tikslus, nurodytus 18 straipsnyje, ir bendruosius pertvarkymo principus, nuodytus 22

straipsnyje, konkrečias tos pertvarkomos įmonės aplinkybes ir poreikį lengvinti veiksmingo tarpvalstybinių grupių pertvarkymo sąlygas.

4. Pertvarkymo institucijos pagal nacionalinės teisės aktus neturi būti laikomos „šešėliniais“ direktoriais ar *de facto* direktoriais.

V SKYRIUS
Apsaugos priemonės

53 straipsnis

Sąlygos, taikomos akcininkams ir kreditoriams atliekant dalinį perdavimą ir taikant nurašymo arba konvertavimo priemonę

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai taikoma viena ar daugiau 26 straipsnio 3 dalyje nurodytų pertvarkymo priemonių, išskyrus antroje pastraipoje aprašytą atvejį, ir kai pertvarkymo institucijos perduoda tik dalį pertvarkomos įmonės teisių, turto ir įsipareigojimų, už akcininkų ir kreditorių, kurių reikalavimai neperduoti, reikalavimus būtų kompensuota bent tokia suma, kurią jie būtų gavę, jei pertvarkoma įmonė būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą tuo metu, kai buvo priimtas 62 straipsnyje nurodytas sprendimas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai taikoma viena ar daugiau 26 straipsnio 3 dalyje nurodytų pertvarkymo priemonių ir kai pertvarkymo institucijos taiko nurašymo arba konvertavimo priemonę, akcininkų ir kreditorių, kurių reikalavimai nurašyti arba konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, nepatirtų didesnių nuostolių nei tie, kuriuos jie būtų patyrę, jei pertvarkoma įmonė būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą tuo metu, kai buvo priimtas 62 straipsnyje nurodytas sprendimas.

54 straipsnis

Skirtingų sąlygų vertinimas

1. Siekdamos įvertinti, ar akcininkams ir kreditoriams būtų taikomos geresnės sąlygos, jei pertvarkomai įmonei būtų iškelta įprastinė bankroto byla, valstybės narės užtikrina, kad kuo greičiau po įvykdyto pertvarkymo veiksmo ar veiksmų nepriklausomas asmuo atliktų vertinimą. Tas vertinimas turi būti atskirtas nuo vertinimo, atliekamo pagal 23 straipsnį.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą vertinimą nustatoma:

   a) sąlygos, kurios būtų taikomos akcininkams ir kreditoriams arba atitinkamoms draudimo garantijų sistemoms, jei pertvarkomai įmonei, kurios atžvilgiu buvo įvykdytas pertvarkymo veiksmas ar veiksmai, būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 62 straipsnyje nurodytas sprendimas;

   b) faktinės sąlygos, kurios buvo taikomos akcininkams ir kreditoriams pertvarkant pertvarkomą įmonę;

   c) ar yra skirtumas tarp sąlygų pagal a punktą ir sąlygų pagal b punktą.

3. Atliekant vertinimą:

a) daroma prielaida, kad pertvarkomai įmonei, kurios atžvilgiu buvo įvykdytas pertvarkymo veiksmas ar veiksmai, būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 62 straipsnyje nurodytas sprendimas;

b) daroma prielaida, kad pertvarkymo veiksmas ar veiksmai nebuvo įvykdyti;

c) neatsižvelgiama į pertvarkomai įmonei skirtą nepaprastąją viešąją finansinę paramą.

4. EIOPA parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina šiame straipsnyje nurodyto vertinimo atlikimo metodiką, visų pirma sąlygų, kurios akcininkams ir kreditoriams būtų taikomos, jei pertvarkomai įmonei būtų iškelta bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 62 straipsnyje nurodytas sprendimas, vertinimo metodiką.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius.

55 straipsnis

Akcininkų ir kreditorių apsaugos priemonė

Valstybės narės užtikrina, kad jei atlikus įvertinimą pagal 54 straipsnį nustatyta, kad 53 straipsnyje nurodyti kurie nors akcininkai arba kreditoriai arba atitinkamais atvejais draudimo garantijų sistema pagal taikomą nacionalinę teisę patyrė didesnių nuostolių, nei jie būtų patyrę įmonę likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą, jie turi teisę į skirtumo išmokėjimą.

56 straipsnis

Sandorio šalių apsaugos priemonė atliekant dalinį perdavimą

1. Valstybės narės užtikrina tinkamą toliau nurodytų susitarimų ir toliau nurodytų susitarimų sandorio šalių apsaugą:

a) užtikrinimo susitarimų, pagal kuriuos asmuo kaip užtikrinimo priemonę turi faktinę arba sąlyginę perduodamo turto arba teisių dalį, nepaisant to, ar ta dalis užtikrinta konkrečiu turtu arba teisėmis, ar kintamo dydžio turto įkeitimu arba panašiu susitarimu;

b) susitarimų dėl finansinio įkaito, pagal kuriuos perleidžiama nuosavybės teisė, pagal kuriuos įkaito davėjas įkaitą, skirtą konkrečių pareigų įvykdymui užtikrinti arba padengti, pateikia perduodamas visą turto nuosavybę įkaito gavėjui, sąlygose numatant, kad įkaito gavėjas perduoda turtą, jei tos konkrečios pareigos įvykdomos;

c) įskaitymo susitarimų, pagal kuriuos du ar daugiau reikalavimų ar pareigų, kuriuos viena kitai turi įvykdyti pertvarkoma įmonė ir sandorio šalis, gali būti įskaityti vienas kito atžvilgiu;

d) užskaitos susitarimų;

e) su investiciniais vienetais susijusių draudimo liudijimų ar kitų tikslinių portfelių;

f) perdraudimo sutarčių;

g) struktūrizuoto finansavimo susitarimų, įskaitant pakeitimą vertybiniais popieriais ir priemones, naudojamas apsidraudimo tikslais, kurios sudaro neatskiriamą užstato fondo dalį ir kurios pagal nacionalinę teisę yra užtikrintos ir užtikrinimo priemonę pateikia ir laiko susitarimo šalis arba patikėtinis, agentas ar paskirtasis asmuo.

Tinkamos formos apsauga, taikoma šios dalies a–g punktuose nurodytų klasių susitarimams ir pasirenkama pagal 57–60 straipsnius.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta apsauga būtų taikoma šiomis aplinkybėmis:

a) pertvarkymo institucija dalį (bet ne visą) pertvarkomos įmonės turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam subjektui arba, taikant pertvarkymo priemonę, nurodytą 26 straipsnio 3 dalyje, iš laikinos įmonės arba turto ir įsipareigojimų valdymo įmonės – kitam asmeniui;

b) pertvarkymo institucija naudojasi 41 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais.

3. Reikalavimas pagal 1 dalį taikomas nepaisant susitarimų šalių skaičiaus ir to, ar susitarimai:

a) sukurti sutartimi, patikos sandoriais ar kitais būdais arba atsiranda automatiškai taikant teisės aktus;

b) atsiranda pagal kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisę arba visiškai ar iš dalies jiems taikoma kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisė.

57 straipsnis

Finansinio įkaito, įskaitymo ir užskaitos susitarimų ir perdraudimo sutarčių apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti susitarimai dėl finansinio įkaito, pagal kuriuos perleidžiama nuosavybės teisė, ir įskaitymo ir užskaitos susitarimai ir perdraudimo sutartys taip, kad būtų neleidžiama perduoti kai kurių, bet ne visų teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimą, arba užskaitos susitarimą arba perdraudimo sutartį tarp pertvarkomos įmonės ir kito asmens, ir pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal tokį susitarimą dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimą, užskaitos susitarimą arba perdraudimo sutartį.

Taikant pirmą pastraipą, teisės ir įsipareigojimai turi būti laikomi saugomais pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimą, užskaitos susitarimą arba perdraudimo sutartį, kai susitarimo ar sutarties šalys turi teisę įskaityti arba užskaityti šias teises ir įsipareigojimus.

2. Nepaisant 1 dalies, jei tai būtina siekiant geriau įgyvendinti 18 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus, visų pirma siekiant užtikrinti geresnę draudėjų apsaugą, pertvarkymo institucijos gali atlikti turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra susitarimo dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimo, užskaitos susitarimo arba perdraudimo sutarties dalis, perdavimą, keitimą arba nutraukimą.

58 straipsnis

Užtikrinimo susitarimų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti įsipareigojimai, užtikrinti užtikrinimo susitarimu, jog nebūtų leidžiama vykdyti vieno ar daugiau iš šių veiksmų:

   a) perduoti turto, kuriuo užtikrintas įsipareigojimas, nebent kartu perduodamas tas įsipareigojimas ir užtikrinimo priemonės nauda;

   b) perduoti užtikrinto įsipareigojimo, nebent kartu perduodama užtikrinimo priemonės nauda;

   c) perduoti užtikrinimo priemonės naudos, nebent kartu perduodamas užtikrintas įsipareigojimas;

   d) pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti užtikrinimo susitarimo, jei dėl to pakeitimo arba nutraukimo tas įsipareigojimas liktų nebeužtikrintas.

2. Nepaisant 1 dalies, jei tai būtina siekiant geriau įgyvendinti 18 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus, visų pirma siekiant užtikrinti geresnę draudėjų apsaugą, pertvarkymo institucija gali atlikti turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, perdavimą, keitimą arba nutraukimą.

59 straipsnis

Struktūrizuoto finansavimo susitarimų ir kitų tikslinių portfelių apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti struktūrizuoto finansavimo susitarimai ar kiti tiksliniai portfeliai, įskaitant 56 straipsnio 1 dalies e ir g punktuose nurodytus susitarimus, kad nebūtų leidžiamas nė vienas iš šių veiksmų:

   a) perduoti tam tikrą, bet ne visą turtą, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo ar kito tikslinio portfelio, įskaitant 56 straipsnio 1 dalies e ir g punktuose nurodytus susitarimus, kurių šalis yra pertvarkoma įmonė;

   b) pasinaudojant papildomais įgaliojimais nutraukti arba pakeisti turtą, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo ar kitų tikslinių portfelių, įskaitant 56 straipsnio 1 dalies e ir g punktuose nurodytus susitarimus, kurių šalis yra pertvarkoma įmonė.

2. Nepaisant 1 dalies, jei tai būtina siekiant geriau įgyvendinti 18 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus, visų pirma siekiant užtikrinti geresnę draudėjų apsaugą, pertvarkymo institucijos gali atlikti turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, perdavimą, keitimą arba nutraukimą.

60 straipsnis

Dalinis perdavimas. Prekybos, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo priemonės, nurodytos 26 straipsnio 3 dalyje, taikymas neturėtų poveikio sistemų ir sistemų taisyklių, kurioms taikoma

Direktyva 98/26/EB, veikimui, kai pertvarkymo institucija atlieka vieną iš šių veiksmų:

a) dalį (bet ne visą) pertvarkomos įmonės turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam subjektui;

b) pasinaudoja papildomais įgaliojimais, kurie nurodyti 41 straipsnyje, panaikinti arba iš dalies keisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įmonė, sąlygas arba pakeisti sutartyje gavėją kaip sutarties šalį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas perdavimas, panaikinimas ar pakeitimas negali būti:

a) pervedimo pavedimo atšaukimas pažeidžiant Direktyvos 98/26/EB 5 straipsnį;

b) pervedimo pavedimų ir užskaitos vykdymo, kaip reikalaujama Direktyvos 98/26/EB 3 ir 5 straipsniuose, lėšų, vertybinių popierių ar kredito priemonių naudojimo, kaip reikalaujama tos direktyvos 4 straipsnyje, arba įkaito apsaugos, kaip reikalaujama tos direktyvos 9 straipsnyje, pakeitimas arba paneigimas.

VI SKYRIUS
Procedūrinės pareigos

61 straipsnis

Pranešimo reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto administracinis, valdymo ar priežiūros organas praneštų priežiūros institucijai, jei, jo vertinimu, draudimo ar perdraudimo įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, kaip nurodyta 19 straipsnio 3 dalyje.

2. Priežiūros institucijos informuoja atitinkamas pertvarkymo institucijas apie:

a) visus pranešimus, gautus pagal šio straipsnio 1 dalį, pagal Direktyvos 2009/138/EB 136 straipsnį, 138 straipsnio 1 dalį ir 139 straipsnio 1 dalį;

b) visus veiksmus, kurių priežiūros institucija reikalauja imtis draudimo ar perdraudimo įmonę arba bet kurį 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytą subjektą naudodamasi įgaliojimais, kuriuos ji turi pagal šios direktyvos 15 arba 16 straipsnį ir pagal Direktyvos 2009/138/EB 137 straipsnį, 138 straipsnio 3 ir 5 dalis, 139 straipsnio 3 dalį, 140, 141 ir 144 straipsnius;

c) padėties atkūrimo laikotarpio pratęsimą pagal Direktyvos 2009/138/EB 138 straipsnio 4 dalį.

Priežiūros institucijos taip pat pateikia pertvarkymo institucijoms padėties atkūrimo plano, kurį draudimo ar perdraudimo įmonė arba bet kuris 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas pateikė pagal Direktyvos 2009/138/EB 138 straipsnio 2 dalį, kopiją, draudimo ar perdraudimo įmonės arba bet kurio 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto pagal Direktyvos 2009/138/EB 139 straipsnio 2 dalį pateikto finansinio plano kopiją ir, jei taikytina, priežiūros institucijų nuomonę dėl šių dokumentų.

3. Priežiūros institucija arba pertvarkymo institucija, nustačiusi, kad draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas

atitinka 19 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytas sąlygas, nedelsdama apie tai praneša šioms institucijoms, jei jos yra skirtingos institucijos:

a) tos įmonės ar subjekto pertvarkymo institucijai;

b) tos įmonės ar subjekto priežiūros institucijai;

c) bet kurios valstybės narės, kurioje ta įmonė ar subjektas vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, priežiūros institucijai;

d) bet kurios valstybės narės, kurioje ta įmonė ar subjektas vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, pertvarkymo institucijai;

e) draudimo garantijų sistemai, su kuria draudimo įmonė yra susijusi, kai taikoma ir kai būtina, kad būtų vykdomos draudimo garantijų sistemos funkcijos;

f) kai taikoma, grupės pertvarkymo institucijai;

g) kompetentingai ministerijai;

h) jei taikoma, grupės priežiūros institucijai;

i) Europos sisteminės rizikos valdybai ir paskirtai nacionalinei makrolygio rizikos ribojimo institucijai.

62 straipsnis

Pertvarkymo institucijos sprendimas

1. Gavusi priežiūros institucijos pranešimą pagal 61 straipsnio 3 dalį arba savo iniciatyva pertvarkymo institucija nustato, ar atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas atitinka 19 straipsnio 1 dalies arba 20 straipsnio 3 dalies sąlygas.

2. Sprendime imtis arba nesiimti pertvarkymo veiksmų draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto atžvilgiu pateikiama ši informacija:

a) to sprendimo argumentai;

b) pertvarkymo veiksmas, kurio pertvarkymo institucija ketina imtis, prireikus įskaitant pasirengimą taikyti likvidavimą, administratoriaus paskyrimą arba bet kurias kitas priemones pagal įprastinės bankroto bylos taisykles arba pagal nacionalinę teisę, jei taikoma 26 straipsnio 8 dalis.

63 straipsnis

Pertvarkymo institucijų procedūrinės pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos kuo skubiau po pertvarkymo veiksmų pradžios įvykdytų 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Pertvarkymo institucijos apie 1 dalyje nurodytą pertvarkymo veiksmą praneša pertvarkomai įmonei ir šioms institucijoms, jei jos yra skirtingos institucijos:

a) pertvarkomos įmonės priežiūros institucijai;

b) pertvarkomos įmonės bet kurio filialo priežiūros institucijai;

c) valstybės narės, kurioje įsteigta pertvarkoma įmonė, centriniam bankui;

d) kai taikytina, draudimo garantijų sistemai, su kuria pertvarkoma įmonė susijusi;

e) kai taikoma, grupės pertvarkymo institucijai;

f) kompetentingai ministerijai;

g) kai taikoma, grupės priežiūros institucijai;

h) paskirtai nacionalinei makrolygio rizikos ribojimo institucijai ir Europos sisteminės rizikos valdybai;

i) Komisijai, Europos Centriniam Bankui, EIOPA, ESMA ir EBI;

j) kai pertvarkoma įmonė yra įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio b punkte, sistemų, kuriose ji dalyvauja, operatoriams.

3. Pertvarkymo institucija paskelbia potvarkio arba priemonės, kuriais nurodoma imtis pertvarkymo veiksmų, kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrinamas pertvarkymo veiksmų poveikis, įskaitant poveikį draudėjams, ir, jei taikoma, 47, 48 ir 49 straipsniuose nurodyto sustabdymo ar apribojimo sąlygas ir laikotarpį, arba užtikrina jų paskelbimą tokiomis priemonėmis:

a) savo oficialioje interneto svetainėje;

b) priežiūros institucijos (jei tai nėra pati pertvarkymo institucija) interneto svetainėje ir EIOPA interneto svetainėje;

c) pertvarkomos įmonės interneto svetainėje;

d) kai pertvarkomos įmonės akcijomis, kitomis nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, – priemonėmis, naudojamomis reglamentuojamai informacijai apie pertvarkomą įmonę skelbti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB[36] 21 straipsnio 1 dalį.

4. Jei akcijomis, nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis neleista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, pertvarkymo institucija užtikrina, kad dokumentai, kuriuose pateikiami 3 dalyje nurodytų priemonių įrodymai, būtų nusiųsti pertvarkomos įmonės akcininkams ir kreditoriams, kurie žinomi pasinaudojus pertvarkomos įmonės registrais arba duomenų bazėmis, prie kurių turi prieigą pertvarkymo institucija.

64 straipsnis

Konfidencialumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad laikytis profesinės paslapties reikalavimų būtų įpareigoti toliau išvardyti asmeny, institucijos ir įstaigos ir kad nė vienas iš jų neatskleistų jokios konfidencialios informacijos:

a) pertvarkymo institucijos;

[36] 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

b) priežiūros institucijos ir EIOPA;

c) kompetentingos ministerijos;

d) specialieji valdytojai, paskirti pagal šios direktyvos 42 straipsnį;

e) potencialūs įsigyjantieji asmenys, su kuriais priežiūros institucijos susisiekė arba kuriems pertvarkymo institucijos teikė pasiūlymą pirkti, nepaisant to, ar susisiekiama arba tas pasiūlymas teikiamas rengiantis panaudoti verslo pardavimo priemonę ir ar dėl to pasiūlymo įvyko įsigijimas;

f) auditoriai, buhalteriai, juridiniai ir specializuoti konsultantai, vertintojai ir kiti ekspertai, tiesiogiai ar netiesiogiai samdomi pertvarkymo institucijų, priežiūros institucijų, kompetentingų ministerijų arba potencialių įsigyjančiųjų asmenų, nurodytų e punkte;

g) įstaigos, kurios administruoja draudimo garantijų sistemas;

h) įstaiga, kuri administruoja finansavimo susitarimus;

i) centriniai bankai ir kitos institucijos, dalyvaujančios pertvarkymo procese;

j) laikina įstaiga arba turto valdymo įmonė;

k) kiti asmenys, tiesiogiai ar netiesiogiai, nuolat ar retkarčiais teikiantys ar suteikę paslaugas a–j punktuose nurodytiems subjektams;

l) vyresnioji vadovybė, administracinio, valdymo ir priežiūros organo nariai ir a–j punktuose nurodytų įstaigų ar subjektų darbuotojai prieš jų paskyrimą, jo metu ir po jo.

2. Nedarant poveikio 1 dalyje nustatytų reikalavimų bendroms normoms, valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytiems asmenims būtų draudžiama atskleisti konfidencialią informaciją, gautą vykdant profesinę veiklą arba gautą iš priežiūros institucijos ar pertvarkymo institucijos, vykdančios savo funkcijas, bet kuriam asmeniui ar institucijai, išskyrus šiuos atvejus:

a) informacija atskleidžiama vykdant savo funkcijas pagal šią direktyvą;

b) informacija atskleidžiama apibendrinta ar kolektyvine forma, kai neįmanoma identifikuoti atskirų draudimo ar perdraudimo įmonių arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytų subjektų;

c) informacija atskleidžiama gavus aiškų ir išankstinį institucijos, draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto, kurie pateikė informaciją, sutikimą.

Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyti asmenys įvertintų poveikį, kurį informacijos atskleidimas galėtų turėti su finansine, pinigų ar ekonomikos politika susijusiam viešajam interesui, fizinių ir juridinių asmenų komerciniams interesams, tikrinimų tikslui, tyrimams ir auditui.

Antroje pastraipoje nurodyto poveikio vertinimo procedūra apima konkretų gaivinimo ir pertvarkymo plano turinio ir detalių, kaip nurodyta 5, 7, 9, 10 ir 12 straipsniuose, ir bet kurio pagal 6, 8 ir 13 straipsnius atlikto vertinimo rezultatų atskleidimo poveikio įvertinimą.

Valstybės narės užtikrina, kad bet kuriam 1 dalyje nurodytam asmeniui ar subjektui šio straipsnio pažeidimo atveju būtų taikoma civilinė atsakomybė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalies a, b, c, g, i ir j punktuose nurodyti asmenys turėtų vidaus taisykles, kuriomis užtikrinama, kad būtų laikomasi 1 ir 2 dalyse nustatytų konfidencialumo reikalavimų, įskaitant taisykles, kuriomis užtikrinamas informacijos slaptumas tarp asmenų, tiesiogiai dalyvaujančių pertvarkymo procese.

4. Šio straipsnio 1–3 dalimis neužkerta kelio:

   a) 1 dalies a–i punktuose nurodytų įstaigų ar subjektų darbuotojams ir ekspertams tarpusavyje keistis informacija tos įstaigos ar subjekto viduje;

   b) pertvarkymo institucijoms ir priežiūros institucijoms, įskaitant jų darbuotojus ir ekspertus, pertvarkymo veiksmų planavimo arba vykdymo tikslais keistis informacija tarpusavyje ir su kitomis Sąjungos pertvarkymo institucijomis, kitomis Sąjungos priežiūros institucijomis, kompetentingomis ministerijomis, centriniais bankais, draudimo garantijų sistemomis, institucijomis, atsakingomis už įprastines bankroto bylas, institucijomis, atsakingomis už finansų sistemų stabilumo palaikymą valstybėse narėse naudojantis makroprudencinėmis taisyklėmis, asmenimis, atsakingais už teisės aktų nustatyto sąskaitų audito atlikimą, EIOPA arba, taikant 77 straipsnį, trečiųjų valstybių institucijomis, atliekančiomis analogiškas pertvarkymo institucijų funkcijas, arba, taikant griežtus konfidencialumo reikalavimus – potencialiais įsigyjančiaisiais asmenimis.

5. Valstybės narės gali leisti keistis informacija bet kuriems iš toliau išvardytų subjektų:

   a) taikant griežtus konfidencialumo reikalavimus – bet kuriems kitiems asmenims, kai tai būtina pertvarkymo veiksmų planavimo ar vykdymo tikslais;

   b) parlamentinio tyrimo komitetams savo valstybėse narėse, audito rūmams savo valstybėse narėse ir kitiems subjektams, atsakingiems už tyrimų atlikimą savo valstybėse narėse tinkamomis sąlygomis;

   c) nacionalinėms institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą; institucijoms, atsakingoms už įprastines bankroto bylas, institucijoms, kurioms pavesta kitų finansų sektoriaus subjektų viešoji priežiūros pareiga, institucijoms, atsakingoms už finansų rinkų, kredito įstaigų ir investicinių įmonių bei jų vardu veikiančių inspektorių priežiūrą, valstybių narių institucijoms, atsakingoms už finansų sistemų stabilumo palaikymą valstybėse narėse naudojantis makroprudencinėmis taisyklėmis, institucijoms, atsakingoms už finansų sistemos stabilumo apsaugą ir asmenims, kuriems pavesta vykdyti teisės aktų nustatytus auditus.

6. Šio straipsnio 1–5 dalys nedaro poveikio nacionalinės teisės aktams dėl informacijos atskleidimo baudžiamosiose arba civilinėse bylose.

7. Ne vėliau kaip [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo] EIOPA, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsniu, paskelbia gaires, siekdama konkrečiai nurodyti, kaip 2 dalies tikslais turėtų būti teikiama informacija apibendrinta ar kolektyvine forma.

VII SKYRIUS
Teisė pateikti skundą ir teisės imtis kitų veiksmų panaikinimas

65 straipsnis

Ex ante teismo leidimas ir teisė ginčyti sprendimus

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad sprendimui dėl krizių prevencijos priemonės taikymo arba krizių valdymo priemonės taikymo būtų taikomas *ex ante* teismo leidimas, su sąlyga, kad sprendimo dėl krizių valdymo priemonės taikymo atžvilgiu, vadovaujantis nacionaline teise, prašymas dėl leidimo pateikiamas ir teismas tą prašymą išnagrinėja skubos tvarka.

2. Valstybės narės pagal šią direktyvą nacionalinėje teisėje numato teisę apskųsti sprendimą dėl krizių prevencijos priemonės taikymo arba sprendimo dėl pasinaudojimo kuriuo nors įgaliojimu, kuris nėra krizių valdymo priemonė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kuriems turi poveikį sprendimas taikyti krizių valdymo priemonę, turėtų teisę apskųsti tą sprendimą.

   Valstybės narės užtikrina, kad krizių valdymo priemonės peržiūra būtų vykdoma skubos tvarka ir kad nacionaliniai teismai paremtų savo vertinimą ekonominiu faktų vertinimu, kurį atliko pertvarkymo institucija.

4. 3 dalyje nurodytai teisei pateikti skundą taikomi šie reikalavimai:

   a) dėl pateikto skundo sprendimo vykdymas automatiškai nesustabdomas;

   b) pertvarkymo institucijos sprendimas yra vykdytinas nedelsiant, be to, jam taikoma nuginčijamoji prezumpcija, kad jo vykdymo sustabdymas prieštarautų viešajam interesui.

   Kai tai būtina siekiant apsaugoti trečiųjų šalių, kurios, pertvarkymo institucijai taikant pertvarkymo priemones, nurodytas 26 straipsnio 3 dalyje, arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimais, sąžiningai įsigijo pertvarkomos įmonės akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių arba įsipareigojimų, interesus, pertvarkymo institucijos sprendimo panaikinimu nedaroma poveikio jokiems paskesniems administraciniams aktams ar sandoriams, kuriuos sudarė atitinkama pertvarkymo institucija ir kurie buvo grindžiami panaikintu sprendimu. Tokiu atveju teisių gynimo priemonės dėl neteisingo pertvarkymo institucijos sprendimo arba veiksmų yra tik kompensacija už pareiškėjo patirtus nuostolius dėl panaikinto sprendimo ar veiksmų.

66 straipsnis

Kitų procesų apribojimai

1. Nedarydamos poveikio 62 straipsnio 2 dalies b punktui, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkomos įmonės, draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto, kurie, kaip nustatyta, atitinka 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo sąlygas, atžvilgiu įprastinė bankroto byla būtų iškelta tik pertvarkymo institucijos iniciatyva ir kad sprendimas iškelti draudimo ar perdraudimo įmonei arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytam subjektui įprastinę bankroto bylą būtų priimamas tik gavus pertvarkymo institucijos sutikimą.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad:

a) priežiūros institucijoms ir pertvarkymo institucijoms nedelsiant būtų pranešama apie visus prašymus iškelti įprastinę bankroto bylą draudimo ar perdraudimo įmonei arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytam subjektui, nepaisant to, ar ta įmonė arba subjektas yra pertvarkomi, arba to, ar sprendimas buvo paskelbtas viešai pagal 63 straipsnio 3 ir 4 dalis;

b) prašymas iškelti įprastinę bankroto bylą nesvarstomas, išskyrus atvejus, kai buvo pateikti a punkte nurodyti pranešimai, ir tenkinama viena iš šių sąlygų:

i) pertvarkymo institucija pranešė už įprastinę bankroto bylą atsakingoms institucijoms, kad ji neketina imtis pertvarkymo veiksmų draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto atžvilgiu;

ii) nuo a punkte nurodytų pranešimų pateikimo dienos praėjo septynios dienos.

3. Nedarant poveikio jokiems teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimo apribojimams, taikomiems pagal 48 straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad prireikus veiksmingam pertvarkymo priemonių, nurodytų 26 straipsnio 3 dalyje, ir pertvarkymo įgaliojimų, nurodytų III antraštinės dalies IV skyriuje, taikymui užtikrinti pertvarkymo institucijos galėtų teismo paprašyti laikotarpiui, pakankamam atsižvelgiant į siekiamą tikslą, sustabdyti visas teismo bylas ar procesus, kurių šalis yra pertvarkoma įmonė ar kurių šalimi ji taptų.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS
TARPVALSTYBINIŲ GRUPIŲ PERTVARKYMAS

67 straipsnis

Bendrieji sprendimo priėmimo, kai yra daugiau nei viena susijusi valstybė narė, principai

Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos sprendimus arba imdamosi veiksmų pagal šią direktyvą, kurie gali turėti poveikio vienoje ar daugiau kitų valstybių narių, jų institucijos vadovautųsi šiais bendraisiais principais:

a) imantis pertvarkymo veiksmų, sprendimai priimami veiksmingai, o pertvarkymo sąnaudos turi būti kuo mažesnės;

b) sprendimai priimami ir veiksmų imamasi laiku ir prireikus pakankamai skubiai;

c) pertvarkymo institucijos, priežiūros institucijos ir kitos institucijos bendradarbiauja vienos su kitomis siekdamos užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami ir veiksmų būtų imamasi derinant veiksmus ir veiksmingai;

d) aiškiai apibrėžiamas kiekvienos valstybės narės atitinkamų institucijų vaidmuo ir atsakomybė;

e) tinkamai atsižvelgiama į interesus, galimą bet kokių sprendimų, veiksmų ar neveikimo poveikį ir neigiamą poveikį draudėjams, finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams, draudimo garantijų sistemoms ir neigiamą ekonominį bei socialinį poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia pagrindinė patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės arba kuriose jos vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą;

f) tinkamai atsižvelgiama į tikslus derinti įvairių dalyvaujančių valstybių narių interesus ir vengiama nesąžiningai kenkti konkrečių valstybių narių interesams arba nesąžiningai ginti konkrečių valstybių narių interesus;

g) pertvarkymo institucijos, imdamosi pertvarkymo veiksmų, atsižvelgia į 11 straipsnyje nurodytus grupių pertvarkymo planus ir jais vadovaujasi, nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkretaus atvejo aplinkybes, mano, kad 18 straipsnyje nurodyti pertvarkymo tikslai bus veiksmingiau pasiekti imantis veiksmų, kurie nenumatyti pertvarkymo planuose;

h) siūlomas sprendimas ar veiksmas turi būti skaidrus, kai tikėtina, kad tas sprendimas ar veiksmas gali turėti įtakos bet kurios atitinkamos valstybės narės draudėjams, realiajai ekonomikai, finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams ir, kai tinkama, draudimo garantijų sistemoms ir finansavimo struktūroms.

68 straipsnis

Pertvarkymo kolegijos

1. Grupės pertvarkymo institucijos įsteigia pertvarkymo kolegijas, kad jos vykdytų 10, 11, 14, 16, 70 ir 71 straipsniuose nurodytas užduotis ir prireikus užtikrintų bendradarbiavimą ir koordinavimą su trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijomis.

Visų pirma pertvarkymo kolegijos yra sistema, kurioje grupės pertvarkymo institucija, kitos pertvarkymo institucijos ir prireikus priežiūros institucijos ir grupės priežiūros institucijos vykdytų šias užduotis:

a) keistųsi informacija, kuri yra svarbi rengiant grupių pertvarkymo planus ir taikant pertvarkymo įgaliojimus grupėms;

b) rengtų grupių pertvarkymo planus pagal 10 ir 11 straipsnius;

c) vertintų sėkmingo grupių pertvarkymo galimybę pagal 14 straipsnį;

d) naudotųsi įgaliojimais įveikti arba pašalinti sėkmingo grupių pertvarkymo kliūtis pagal 16 straipsnį;

e) spręstų, ar reikia nustatyti grupės pertvarkymo schemą, kaip nurodyta 70 arba 71 straipsnyje;

f) pasiektų susitarimą dėl grupės pertvarkymo schemos, siūlomos pagal 70 arba 71 straipsnį;

g) koordinuotų grupių pertvarkymo strategijų ir schemų skelbimą visuomenei;

h) koordinuotų draudimo garantijų schemų ar finansavimo struktūrų naudojimą.

Be to, pertvarkymo kolegijas galima pasitelkti kaip forumą diskusijoms dėl klausimų, susijusių su tarpvalstybinių grupių pertvarkymu.

2. Pertvarkymo kolegijos nariai yra:

a) grupės pertvarkymo institucija;

b) kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma grupės priežiūra, pertvarkymo institucijos;

c) valstybių narių, kuriose įsteigta vienos ar daugiau grupės įmonių patronuojančioji įmonė, kuri yra 1 straipsnio 1 dalies b, d arba e punkte nurodytas subjektas, pertvarkymo institucijos;

d) valstybių narių, kuriose pertvarkymo institucija yra pertvarkymo kolegijos narė, grupės priežiūros institucija ir priežiūros institucijos;

e) kompetentingos ministerijos, kai pertvarkymo institucijos, kurios yra pertvarkymo kolegijos narės, nėra kompetentingos ministerijos;

f) atitinkamais atvejais institucija, kuri yra atsakinga už valstybės narės draudimo garantijų sistemą, kai tos valstybės narės pertvarkymo institucija yra pertvarkymo kolegijos narė;

g) EIOPA pagal 4 dalį;

h) valstybių narių, kuriose grupės draudimo ar perdraudimo įmonės vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, pertvarkymo institucijos.

Taikant g punktą, EIOPA prisideda prie veiksmingo, efektyvaus ir nuoseklaus pertvarkymo kolegijų veikimo ir konvergencijos tarp pertvarkymo kolegijų skatinimo ir stebėsenos. Tuo tikslu EIOPA kviečiama dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose. EIOPA neturi balsavimo teisių.

Taikant h punktą, pertvarkymo institucijų dalyvavimo tikslas yra tik veiksmingas keitimasis informacija..

3. Trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijos, kai patronuojančiosios įmonės arba Sąjungoje įsteigtos įmonės turi patronuojamąją draudimo ar perdraudimo įmonę arba filialą, kurie galėtų būti laikomi svarbiais, jei jie būtų Sąjungoje, gali būti pakviestos dalyvauti pertvarkymo kolegijoje stebėtojų teisėmis, su sąlyga, kad toms institucijoms taikomi konfidencialumo reikalavimai, grupės pertvarkymo institucijos nuomone, prilygstantys 77 straipsnyje nustatytiems reikalavimams.

4. Grupės pertvarkymo institucija pirmininkauja pertvarkymo kolegijai. Naudodamasi tais įgaliojimais, ji:

   a) pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, raštu nustato pertvarkymo kolegijos veikimo tvarką ir procedūras;

   b) koordinuoja visą pertvarkymo kolegijos veiklą;

   c) sušaukia ir pirmininkauja visiems pertvarkymo kolegijos posėdžiams bei nuolat iš anksto išsamiai informuoja visus pertvarkymo kolegijos narius apie pertvarkymo kolegijos posėdžių organizavimą, pagrindinius nagrinėtinus klausimus ir svarstytinus punktus;

   d) pertvarkymo kolegijos nariams praneša apie visus planuojamus posėdžius, kad jie galėtų prašyti sudaryti galimybę dalyvauti;

   e) atsižvelgdama į konkrečius poreikius sprendžia, kuriuos narius ir stebėtojus kviesti dalyvauti konkrečiuose pertvarkymo kolegijos posėdžiuose, atsižvelgdama į nagrinėtino klausimo svarbą tiems nariams ir stebėtojams;

   f) nuolat laiku informuoja visus kolegijos narius apie sprendimus ir tų posėdžių rezultatus.

   Nepaisant e punkto, pertvarkymo institucijos turi teisę dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose, kai į darbotvarkę įtraukti klausimai, dėl kurių turi būti sprendžiama priimant bendrą sprendimą, arba klausimai, susiję su jų valstybėje narėje esančiu grupės subjektu.

5. Grupės pertvarkymo institucijos neprivalo steigti pertvarkymo kolegijos, jei kitos grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir tas pačias užduotis, nurodytas 1 dalyje, bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, įskaitant sąlygas ir procedūras dėl narystės ir dalyvavimo pertvarkymo kolegijose, nustatytas šiame straipsnyje ir 69 straipsnyje. Tokiu atveju visos nuorodos šioje direktyvoje į pertvarkymo kolegijas suprantamos kaip nuorodos į tas kitas grupes arba kolegijas.

6. EIOPA parengia reguliavimo standartų, kuriuose nustato pertvarkymo kolegijų veiklos funkcijas, vykdant 1 dalyje nurodytas užduotis, projektus.

   EIOPA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

   Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus reguliavimo standartus.

69 straipsnis

Informacijos mainai

1. Laikydamosi 64 straipsnio, pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos paprašius teikia viena kitai visą informaciją, kuri yra svarbi pagal šią direktyvą kitų institucijų vykdomoms užduotims atlikti.

2. Grupės pertvarkymo institucija koordinuoja visos svarbios informacijos srautą tarp pertvarkymo institucijų. Visų pirma grupės pertvarkymo institucija kitų valstybių narių pertvarkymo institucijoms laiku teikia visą svarbią informaciją, kad būtų lengviau vykdyti 68 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b–h punktuose nurodytas užduotis.

3. Pertvarkymo institucija neperduoda informacijos, kurią pateikė trečiosios valstybės priežiūros ar pertvarkymo institucija, nebent ta trečiosios valstybės priežiūros ar pertvarkymo institucija davė sutikimą dėl jos perdavimo.

   Pertvarkymo institucijos neprivalo perduoti tokios informacijos, jei trečiosios valstybės priežiūros ar pertvarkymo institucija nedavė sutikimo dėl tolimesnio jos perdavimo.

70 straipsnis

Grupės pertvarkymas, susijęs su grupės patronuojamąja įmone

1. Pertvarkymo institucija, nusprendusi, kad draudimo ar perdraudimo įmonė arba bet kuris 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas, kuris yra grupės patronuojamoji įmonė, atitinka 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nustatytas pertvarkymo sąlygas, grupės pertvarkymo institucijai, jei tai ne ta pati institucija, grupės priežiūros institucijai ir atitinkamos grupės pertvarkymo kolegijos nariams nedelsdama praneša šią informaciją:

   a) sprendimą, kad draudimo ar perdraudimo įmonė arba bet kuris 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas atitinka 19 arba 20 straipsnyje nustatytas sąlygas;

   b) pertvarkymo veiksmus ar nemokumo priemones, kuriuos pertvarkymo institucija laiko tinkamais tai draudimo ar perdraudimo įmonei ar tam 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytam subjektui.

2. Gavusi 1 dalyje nurodytą pranešimą, grupės pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais atitinkamos pertvarkymo kolegijos nariais, įvertina tikėtiną pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, poveikį grupei ir grupės subjektams kitose valstybėse narėse ir tai, ar ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas pertvarkymo sąlygas.

3. Jei grupės pertvarkymo institucija įvertina, kad ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, netaptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, pertvarkymo institucija, atsakinga už draudimo ar perdraudimo įmonę arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytą subjektą, gali

imtis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos ji pranešė pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą.

4. Jeigu grupės pertvarkymo institucija įvertina, kad ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, grupės pertvarkymo institucija ne vėliau kaip per 24 valandas nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo pasiūlo grupės pertvarkymo schemą ir tą schemą pateikia pertvarkymo kolegijai. Tas 24 valandų laikotarpis gali būti pratęstas, jei pertvarkymo institucija, kuri pateikė 1 dalyje nurodytą pranešimą, sutinka.

5. Jei per 24 valandas arba per ilgesnį laikotarpį, dėl kurio buvo sutarta, gavusi 1 dalyje nurodytą pranešimą, grupės pertvarkymo institucija neatlieka vertinimo, pertvarkymo institucija, pateikusi 1 dalyje nurodytą pranešimą, gali imtis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos ji pranešė pagal tos dalies b punktą.

6. 4 dalyje nurodytoje grupės pertvarkymo schemoje:

   a) apibrėžiami pertvarkymo veiksmai, kurių atitinkamos pertvarkymo institucijos turėtų imtis pagrindinės patronuojančiosios įmonės arba konkrečių grupės subjektų atžvilgiu, kad būtų pasiekti 18 straipsnyje nurodyti pertvarkymo tikslai ir laikomasi 22 straipsnyje nurodytų bendrųjų pertvarkymo principų;

   b) nurodoma, kaip turėtų būti koordinuojami a punkte nurodyti pertvarkymo veiksmai;

   c) nustatomas finansavimo planas, kuriame atsižvelgiama į grupės pertvarkymo planą ir tame grupės pertvarkymo plane nustatytus atsakomybės pasidalijimo principus pagal 10 straipsnio 2 dalies e punktą.

7. Vadovaujantis 8 dalimi, grupės pertvarkymo schema priimama kaip grupės pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendras sprendimas.

   Pertvarkymo institucijos prašymu EIOPA gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 31 straipsnio 2 dalies c punktą.

8. Pertvarkymo institucija, kuri nepritaria grupės pertvarkymo institucijos pasiūlytai grupės pertvarkymo schemai arba kuri mano, kad dėl draudėjų, realiosios ekonomikos ir finansinio stabilumo apsaugos priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo tų, kurie siūlomi grupės pertvarkymo schemoje, draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto atžvilgiu:

   a) išsamiai išdėsto nepritarimo grupės pertvarkymo schemai priežastis arba šios schemos nesilaikymo priežastis;

   b) praneša grupės pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, apie a punkte nurodytas priežastis;

   c) informuoja grupės pertvarkymo instituciją ir kitas pertvarkymo institucijas, kurios susijusios su grupės pertvarkymo schema, apie pertvarkymo veiksmus ar priemones, kurių imsis.

Pertvarkymo institucija, išdėstydama savo nepritarimo priežastis, atsižvelgia į 11 straipsnyje nurodytus grupės pertvarkymo planus, galimą veiksmų ar priemonių, kurių ji imsis, poveikį draudėjams, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui atitinkamose valstybėse narėse ir galimą šių pertvarkymo veiksmų ar priemonių poveikį kitoms grupės dalims.

9. Pertvarkymo institucijos, kurios pritaria grupės pertvarkymo institucijos pasiūlytai grupės pertvarkymo schemai, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios grupės subjektus atitinkamose jų valstybėse narėse, nedalyvaujant nepritariančioms pertvarkymo institucijoms.

10. 7 ir 9 dalyse nurodytus bendrus sprendimus ir pertvarkymo veiksmus ar priemones, kurių imtasi pagal 8 dalį, atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

11. Visų šiame straipsnyje nurodytų veiksmų ir priemonių institucijos imasi nedelsdamos ir deramai atsižvelgdamos situacijos skubumą.

12. Kai grupės pertvarkymo schema neįgyvendinama, pertvarkymo institucijos, imdamosi pertvarkymo veiksmų bet kurio grupės subjekto atžvilgiu, glaudžiai bendradarbiauja pertvarkymo kolegijoje, kad būtų užtikrinta koordinuota visų grupės subjektų, kurie žlunga arba gali žlugti, pertvarkymo strategija.

13. Pertvarkymo institucijos, kurios imasi kokių nors pertvarkymo veiksmų kurio nors grupės subjekto atžvilgiu, reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie tuos veiksmus ar priemones ir jų vykdymo pažangą.

71 straipsnis

Grupės pertvarkymas, susijęs su pagrindine patronuojančiąja įmone

1. Grupės pertvarkymo institucija, nusprendusi, kad pagrindinė patronuojančioji įmonė, už kurią ji yra atsakinga, atitinka 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, nedelsdama praneša 70 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją grupės priežiūros institucijai ir kitiems atitinkamos grupės pertvarkymo kolegijos nariams.

   70 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti pertvarkymo veiksmai arba nemokumo priemonės gali apimti grupės pertvarkymo schemos, parengtos pagal 70 straipsnio 6 dalį, įgyvendinimą bet kuriomis iš šių aplinkybių:

   a) kai ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių patronuojančiosios įmonės lygmeniu, apie kuriuos pranešta pagal 70 straipsnio 1 dalies b punktą, taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas;

   b) kai pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių tik patronuojančiosios įmonės lygmeniu nepakanka, kad padėtis būtų stabilizuota, arba nėra tikėtina, kad jais bus pasiektas optimalus rezultatas;

   c) pertvarkymo institucijos nustatė, kad viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių, už kurias jos yra atsakingos, atitinka 19 straipsnio 1 dalyje arba 20 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas;

d) kai pertvarkymo veiksmai ar kitos priemonės grupės lygmeniu bus naudingi grupės patronuojamosioms įmonėms ir bus tikslinga taikyti grupės pertvarkymo schemą.

2. Kai grupės pertvarkymo institucijos pasiūlyti veiksmai ar priemonės pagal 1 dalį neapima grupės pertvarkymo schemos, grupės pertvarkymo institucija priima savo sprendimą pasikonsultavusi su pertvarkymo kolegijos nariais.

3. Kai grupės pertvarkymo institucijos arba priemonių pasiūlyti veiksmai ar priemonės pagal 1 dalį apima grupės pertvarkymo schemą, ši schema priimama kaip grupės pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendras sprendimas.

Pertvarkymo institucijos prašymu EIOPA gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 31 straipsnio 2 dalies c punktą.

4. Pertvarkymo institucija, kuri nepritaria grupės pertvarkymo institucijos pasiūlytai grupės pertvarkymo schemai arba jos nesilaiko, arba mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo tų, kurie siūlomi grupės pertvarkymo schemoje, draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto atžvilgiu:

a) išsamiai išdėsto nepritarimo grupės pertvarkymo schemai priežastis arba šios schemos nesilaikymo priežastis;

b) praneša grupės pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, apie a punkte nurodytas priežastis;

c) informuoja grupės pertvarkymo instituciją ir kitas pertvarkymo institucijas, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, apie veiksmus ar priemones, kurių ji ketina imtis.

Išdėstydama savo nepritarimo priežastis, atitinkama pertvarkymo institucija atsižvelgia į 11 straipsnyje nurodytus grupės pertvarkymo planus, galimą veiksmų ar priemonių, kurių ji imsis, poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui ir galimą pertvarkymo veiksmų ar priemonių poveikį kitoms grupės dalims.

5. Pertvarkymo institucijos, kurios pritaria grupės pertvarkymo institucijos pasiūlytai grupės pertvarkymo schemai, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios grupės subjektus atitinkamose jų valstybėse narėse, nedalyvaujant nepritariančioms pertvarkymo institucijoms.

6. 3 arba 5 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir 4 dalyje nurodytus veiksmus bei priemones pertvarkymo institucijos atitinkamose valstybėse narėse pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

7. Visų 1–6 dalyse nurodytų veiksmų ir priemonių institucijos imasi nedelsdamos ir deramai atsižvelgdamos į situacijos skubumą.

8. Kai grupės pertvarkymo schema neįgyvendinama, pertvarkymo institucijos, imdamosi pertvarkymo veiksmų bet kurio grupės subjekto atžvilgiu, glaudžiai bendradarbiauja pertvarkymo kolegijoje, kad būtų užtikrinta koordinuota visų poveikį patiriančių grupės subjektų pertvarkymo strategija.

9. Pertvarkymo institucijos, kurios imasi pertvarkymo veiksmų kurio nors grupės subjekto atžvilgiu, reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie tuos veiksmus ar priemones ir jų vykdymo pažangą.

V ANTRAŠTINĖ DALIS
SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

72 straipsnis

Susitarimai su trečiosiomis valstybėmis

1. Pagal SESV 218 straipsnį Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus dėl derybų dėl susitarimų su viena ar daugiau trečiųjų valstybių dėl pertvarkymo institucijų ir atitinkamų trečiųjų valstybių institucijų bendradarbiavimo priemonių, be kita ko, siekiant dalytis informacija, susijusia su gaivinimo ir pertvarkymo planavimu draudimo ir perdraudimo įmonių, trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių ir grupių atžvilgiu.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais siekiama užtikrinti, kad būtų nustatyti pertvarkymo institucijų ir atitinkamų trečiųjų valstybių institucijų bendradarbiavimo vykdant kai kurias ar visas 76 straipsnyje nurodytas užduotis ir naudojantis kai kuriais ar visais įgaliojimais procesai ir tvarka.

3. Valstybės narės gali sudaryti dvišalius susitarimus su trečiosiomis valstybėmis dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų klausimų iki 1 dalyje nurodyto susitarimo su atitinkama trečiąja valstybe įsigaliojimo, tiek, kiek tokie dvišaliai susitarimai neprieštarauja šiai antraštinei daliai.

73 straipsnis

Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas

1. Šis straipsnis taikomas trečiosios valstybės pertvarkymo procedūroms, nebent yra įsigaliojęs su atitinkama trečiąja valstybe sudarytas 72 straipsnio 1 dalyje nurodytas tarptautinis susitarimas ir tik iki to laiko, kai toks susitarimas įsigalioja. Jis taip pat taikomas įsigaliojus su atitinkama trečiąja valstybe sudarytam 72 straipsnio 1 dalyje nurodytam tarptautiniam susitarimui, tiek, kiek trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas tuo susitarimu nereglamentuojami.

2. Atitinkama pertvarkymo institucija nusprendžia, ar pripažinti ir vykdyti, išskyrus 74 straipsnyje numatytus atvejus, trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, susijusias su trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės arba patronuojančiosios įmonės Sąjungos patronuojamąja įmone arba Sąjungos filialu.

   Priimant sprendimą tinkamai atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės, kurioje veikia trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė arba patronuojančioji įmonė, interesus, ypač į poveikį kitoms grupės dalims ir draudėjas, realiajai ekonomikai ir finansiniam stabilumui tose valstybėse narėse.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos būtų įgaliotos atlikti bent šiuos veiksmus:

   a) naudotis pertvarkymo įgaliojimais:

      i) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės ar patronuojančiosios įmonės turto, kuris yra pertvarkymo institucijų

valstybėje narėje arba kuriam taikomi jų valstybės narės teisės aktai, atžvilgiu;

ii) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės teisių ar įsipareigojimų, kurie įtraukti į pertvarkymo institucijų valstybės narės Sąjungos filialo apskaitą, kuriems taikomi jų valstybės narės teisės aktai arba kurie yra jų valstybėje narėje vykdytino reikalavimo objektas, atžvilgiu;

b) įvykdyti (įskaitant kito asmens įpareigojimą įvykdyti) Sąjungos patronuojamosios įmonės, įsteigtos toje valstybėje narėje, akcijų arba nuosavybės priemonių perdavimą;

c) naudotis 47, 48 arba 49 straipsnyje nurodytais įgaliojimais bet kurios su šio straipsnio 1 dalyje nurodytu subjektu sudarytos sutarties šalies teisių atžvilgiu, kai tokie įgaliojimai būtini siekiant vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, ir

d) paskelbti nevykdytinomis visas sutartines teises nutraukti, likviduoti arba paankstinti 1 dalyje nurodytų subjektų ir kitų grupės subjektų sutartis arba daryti įtaką tų subjektų sutartinėms teisėms, kai tokios teisės atsiranda ėmusis pertvarkymo veiksmų, taikomų trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, tokių subjektų patronuojančiajai įmonei arba kitiems grupės subjektams, kurių ėmėsi pati trečiosios valstybės pertvarkymo institucija arba kurių buvo imtasi pagal tos valstybės pertvarkymo struktūros teisinius ar reguliavimo reikalavimus, su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir tiekimo pareigas ir įkaito pateikimą.

4. Kai tai būtina dėl viešojo intereso, pertvarkymo institucijos gali imtis patronuojančiosios įmonės pertvarkymo veiksmų, kai atitinkama trečiosios valstybės institucija nustato, kad toje trečiojoje valstybėje įsteigta draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri yra tos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinka pertvarkymo sąlygas pagal tos trečiosios valstybės teisės aktus. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos būtų įgaliotos naudotis visais pertvarkymo įgaliojimais tos patronuojančiosios įmonės atžvilgiu, taip pat kad būtų taikomas 46 straipsnis.

5. Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimu ir vykdymu pagal šią direktyvą nedaroma poveikio įprastinėms bankroto byloms pagal taikytiną nacionalinę teisę, kai taikytina.

74 straipsnis

Teisė atsisakyti pripažinti arba vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras

Pertvarkymo institucija gali atsisakyti pripažinti arba vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras pagal 73 straipsnį, jei mano, kad:

a) tos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros turėtų neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, finansiniam stabilumui arba kad procedūros turėtų neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui kitoje valstybėje narėje;

b) siekiant vieno ar daugiau pertvarkymo tikslų, nustatytų 18 straipsnyje, Sąjungos filialo atžvilgiu būtina imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų pagal 75 straipsnį;

c) kad kreditoriams pagal trečiosios valstybės vidaus pertvarkymo procedūras nebūtų užtikrintos tokios pačios sąlygos kaip trečiosios valstybės kreditoriams, turintiems panašias juridines teises;

d) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas arba vykdymas turėtų esminių fiskalinių pasekmių valstybei narei arba

e) tokio pripažinimo arba vykdymo poveikis prieštarautų nacionalinei teisei.

75 straipsnis

Sąjungos filialų pertvarkymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus imtis veiksmų Sąjungos filialo, kuriam netaikomos jokios trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros arba kuriam taikomos trečiosios valstybės procedūros ir taikoma viena iš 74 straipsnyje nurodytų sąlygų, atžvilgiu.

   Valstybės narės užtikrina, kad naudojimuisi tokiais įgaliojimais būtų taikomas 46 straipsnis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį privalomais įgaliojimais pertvarkymo institucijos galėtų naudotis tais atvejais, kai, pertvarkymo institucijos manymu, būtina imtis veiksmų dėl viešojo intereso ir kai įvykdoma viena ar daugiau iš šių sąlygų:

   a) Sąjungos filialas nebeatitinka (arba tikėtina, kad nebeatitiks) pagal nacionalinę teisę jam taikomų veiklos leidimo ir veikimo toje valstybėje narėje sąlygų, ir nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors privačiojo sektoriaus, priežiūros arba atitinkamos trečiosios valstybės veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų sudarytos sąlygos filialui vėl įvykdyti tas sąlygas arba būtų išvengta filialo finansinių sunkumų;

   b) trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, pertvarkymo institucijos nuomone, yra nepajėgi arba nelinkusi, arba tikėtina, kad bus nepajėgi įvykdyti savo įsipareigojimų Sąjungos kreditoriams arba filiale atsiradusių ar apskaitomų įsipareigojimų, pvz., mokėjimų draudėjams ar naudos gavėjams, suėjus šių įsipareigojimų terminui, o pertvarkymo institucija įsitikina, kad per pagrįstą laikotarpį tos trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės atžvilgiu nebuvo ir nebus pradėtos jokios trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros arba bankroto bylos;

   c) atitinkama trečiosios valstybės institucija pradėjo trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės atžvilgiu arba pranešė pertvarkymo institucijai apie ketinimą pradėti tokias procedūras.

3. Kai pertvarkymo institucija imasi nepriklausomų veiksmų Sąjungos filialo atžvilgiu, ji atsižvelgia į pertvarkymo tikslus, nurodytus 18 straipsnyje, ir vykdo veiksmus, laikydamasi toliau nurodytų principų ir reikalavimų tiek, kiek jie susiję su:

   a) 22 straipsnyje nustatytais principais;

   b) reikalavimais, susijusiais su III antraštinės dalies II skyriuje nustatytų pertvarkymo priemonių taikymu.

76 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių institucijomis

1. Šis straipsnis taikomas bendradarbiavimui su trečiąja valstybe, nebent būtų įsigaliojęs su atitinkama trečiąja valstybe sudarytas 72 straipsnio 1 dalyje nurodytas tarptautinis susitarimas, ir iki to laiko, kol jis įsigalioja. Jis taip pat taikomas įsigaliojus su atitinkama trečiąja valstybe sudarytam 72 straipsnio 1 dalyje numatytam tarptautiniam susitarimui, jei tas susitarimas nereglamentuoja šio straipsnio dalyko.

2. EIOPA gali sudaryti neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis. Bendraisiais bendradarbiavimo susitarimais nustatomi dalyvaujančių institucijų procesai ir tvarka dėl dalijimosi bendradarbiavimui būtina informacija ir bendradarbiavimo vykdant kai kurias arba visas toliau nurodytas užduotis ir naudojantis kai kuriais arba visais toliau nurodytais įgaliojimais draudimo ar perdraudimo įmonių arba grupių atžvilgiu:

   a) pertvarkymo planų rengimas pagal 9–12 straipsnius ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;

   b) tokių draudimo ir perdraudimo įmonių ir jų grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės įvertinimas pagal 13 ir 14 straipsnius ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;

   c) įgaliojimų pagal 15 ir 16 straipsnius, kuriais siekiama įveikti arba pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, ir kitų panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus taikymas;

   d) prevencinių priemonių pagal Direktyvos 2009/138/EB 141 straipsnį ir panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus taikymas;

   e) pertvarkymo priemonių, nurodytų 26 straipsnio 3 dalyje, taikymas ir naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais bei panašiais atitinkamų trečiųjų valstybių institucijų įgaliojimais.

3. Prireikus priežiūros arba pertvarkymo institucijos su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus pagal 2 dalyje nurodytą EIOPA bendrąjį susitarimą.

4. Valstybės narės praneša EIOPA apie visus bendradarbiavimo susitarimus, kuriuos pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos sudarė pagal šį straipsnį.

77 straipsnis

Keitimasis konfidencialia informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, priežiūros institucijos ir kompetentingos ministerijos keistųsi konfidencialia informacija, įskaitant prevencinius gaivinimo planus, parengtus ir prižiūrimus pagal 5 ir 7 straipsnius, su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis tik tada, kai įvykdomos šios sąlygos:

   a) toms trečiųjų valstybių institucijoms taikomi profesinės paslapties saugojimo reikalavimai ir standartai, kuriuos visos atitinkamos institucijos laiko bent prilygstančiais nustatytiems 64 straipsnyje.

b) informacija būtina tam, kad atitinkamos trečiosios valstybės institucijos pagal nacionalinės teisės aktus galėtų atlikti pertvarkymo funkcijas, panašias į pagal šią direktyvą nustatytas funkcijas, ir, laikantis a punkto, nėra naudojama jokiems kitiems tikslams.

Taikant a punktą, tiek, kiek keičiantis informacija perduodami asmens duomenys, tokie asmens duomenys tvarkomi ir perduodami trečiųjų valstybių institucijoms vadovaujantis taikytinais Sąjungos ir nacionaliniais duomenų apsaugos teisės aktais.

2. Kai konfidencialią informaciją teikia kita valstybė narė, pertvarkymo institucijos, priežiūros institucijos ir kompetentingos ministerijos neatskleidžia tos informacijos atitinkamoms trečiosios valstybės institucijoms, išskyrus atvejus, kai įvykdomos šios sąlygos:

a) atitinkama tos valstybės narės institucija, kuri teikia tą informaciją (toliau – informaciją teikianti institucija), sutinka ją atskleisti;

b) informacija atskleidžiama tik tais tikslais, kuriems leidimą duoda informaciją teikianti institucija.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS
SANKCIJOS

78 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio šioje direktyvoje ir Direktyvoje 2009/138/EB nustatytiems pertvarkymo ir priežiūros institucijų įgaliojimams ir valstybių narių teisei numatyti baudžiamąsias sankcijas, nurodytas antroje pastraipoje, ir jas taikyti, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, taikytinų tais atvejais, kai nesilaikoma nacionalinių nuostatų perkeliant šią direktyvą ir imasi visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos.

   Valstybės narės, kurios nusprendžia nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų arba kitų administracinių priemonių už pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė, pateikia Komisijai susijusias baudžiamosios teisės nuostatas.

   Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pažeidimo atveju administracinės sankcijos ar kitos administracinės priemonės galėtų būti taikomos nacionalinėje teisėje nustatytomis sąlygomis administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariams ir kitiems fiziniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą.

3. Įgaliojimai taikyti šioje direktyvoje numatytas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones priskiriami pertvarkymo institucijoms arba priežiūros institucijoms, atsižvelgiant į pažeidimo rūšį. Pertvarkymo institucijoms ir priežiūros institucijoms suteikiami visi informacijos rinkimo ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti administraciniams sankcijas arba kitas administracines priemones, pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad užtikrintų, jog administracinėmis sankcijomis ar kitomis administracinėmis priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad suderintų savo veiksmus spręsdamos tarpvalstybinius klausimus.

4. Pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos naudojasi savo administraciniais įgaliojimais taikyti sankcijas ir kitas administracines priemones pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę bet kuriuo iš šių būdų:

   a) tiesiogiai;

   b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;

   c) savo atsakomybe deleguodamos įgaliojimus kitoms institucijoms;

   d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

5. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijų ir priežiūros institucijų pagal šią antraštinę dalį priimtus sprendimus būtų galima apskųsti.

79 straipsnis

Konkrečios nuostatos dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų įstatymuose ir kituose teisės aktuose būtų numatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės, taikomos bent šiais atvejais:

   a) pažeidžiamas 5 arba 7 straipsnis, nes neparengti, neprižiūrimi ir neatnaujinami prevenciniai gaivinimo planai ir grupės prevenciniai gaivinimo planai;

   b) pažeidžiamas 12 straipsnis, nes nepateikiama visa informacija, būtina pertvarkymo planams parengti;

   c) pažeidžiama 61 straipsnio 1 dalis, nes draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto administracinis, valdymo ar priežiūros organas nepraneša priežiūros institucijai apie tai, kad ta įmonė arba tas subjektas žlunga arba gali žlugti.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir administracines priemones:

   a) viešą pareiškimą, kuriame nurodomas už pažeidimą atsakingas fizinis asmuo, draudimo ar perdraudimo įmonė, 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytas subjektas, pagrindinė patronuojančioji įmonė ar kitas juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;

   b) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;

   c) laikiną draudimą bet kuriam atsakingu laikomam draudimo ar perdraudimo įmonės arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodyto subjekto administracinio, valdymo ar priežiūros organo ar vyresniosios vadovybės nariui arba bet kuriam kitam fiziniam asmeniui eiti pareigas draudimo ar perdraudimo įmonėje arba 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytame subjekte;

   d) juridinio asmens atveju – administracines baudas, kurios sudarytų iki 10 proc. to juridinio asmens bendros metinės apyvartos praėjusiais finansiniais metais;

   e) fizinio asmens atveju – administracines baudas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba atitinkamą sumą nacionaline valiuta [LB – įrašyti šios direktyvos įsigaliojimo datą] valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro;

   f) administracines baudas, kurių suma būtų ne daugiau nei du kartus didesnė nei naudos, gautos padarius pažeidimą, suma, jei tokią naudą galima nustatyti.

   Taikant d punktą, jei juridinis asmuo yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkama apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta, nurodyta pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių finansinių metų konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose.

80 straipsnis

Administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių paskelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos savo oficialioje interneto svetainėje skelbtų bent visas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurias tos institucijos taikė už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimą, jei tokios administracinės sankcijos ar kitos administracinės priemonės nebuvo apskųstos arba jei buvo išnaudotos apskundimo galimybės. Jos paskelbiamos nepagrįstai nedelsiant po to, kai fiziniam ar juridiniam asmeniui pranešama apie administracinę sankciją ar kitą administracinę priemonę. Skelbime pateikiama informacija apie pažeidimo rūšį ir pobūdį bei fizinio ar juridinio asmens, kuriam taikoma administracinė sankcija ar kita administracinė priemonė, tapatybę.

   Tais atvejais, kai valstybės narės leidžia paskelbti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios buvo apskųstos, pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos nepagrįstai nedelsdamos savo oficialiose interneto svetainėse paskelbia informaciją apie to skundo nagrinėjimo eigą ir rezultatus.

2. Jei pertvarkymo institucija arba priežiūros institucija mano, kad juridinių asmenų tapatybės arba fizinių asmenų tapatybės ar asmens duomenų paskelbimas, atlikus kiekvieno konkretaus atvejo vertinimą dėl tokių duomenų paskelbimo proporcingumo, būtų neproporcingas arba jei toks paskelbimas keltų grėsmę finansų rinkų stabilumui arba vykdomam tyrimui, pertvarkymo institucija arba priežiūros institucija imasi vieno iš šių veiksmų:

   a) atideda sprendimo taikyti administracinę sankciją ar kitas administracines priemones paskelbimą, kol išnyks tokio atidėjimo priežastys;

   b) sprendimą, kuriuo taikoma administracinė sankcija arba kitos administracinės priemonės, paskelbia anoniminiu pagrindu pagal nacionalinės teisės aktus, jei tokiu anoniminiu paskelbimu būtų užtikrinta veiksminga atitinkamų asmens duomenų apsauga;

   c) neskelbia sprendimo, kuriuo taikoma administracinė sankcija arba kitos administracinės priemonės, jei pertvarkymo institucija arba priežiūros institucija mano, kad paskelbimas pagal a arba b punktą būtų nepakankamas siekiant užtikrinti bet kurį iš šių tikslų:

      i) kad nekiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui;

      ii) tokių duomenų paskelbimo proporcingumas priemonių, kurios laikomos nesvarbiomis, atžvilgiu.

   Pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje būtų saugoma bent penkerius metus po paskelbimo. Į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys pertvarkymo institucijos arba priežiūros institucijos oficialioje interneto svetainėje saugomi tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis galiojančiomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.

81 straipsnis

EIOPA vykdomas centrinės duomenų bazės administravimas

1. Laikydamosi 64 straipsnyje nurodytų griežtų profesinės paslapties saugojimo reikalavimų pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos informuoja EIOPA apie visas pagal 79 straipsnį skirtas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones ir apie to skundo nagrinėjimo eigą ir rezultatus.

   EIOPA prižiūri ir nuolat atnaujina centrinę sankcijų ir kitų administracinių priemonių, apie kurias jai praneša pertvarkymo institucijos, duomenų bazę išimtinai tam, kad tos pertvarkymo institucijos galėtų keistis informacija, ir ta duomenų baze gali naudotis tik tos pertvarkymo institucijos.

   EIOPA prižiūri ir nuolat atnaujina centrinę sankcijų ir kitų administracinių priemonių , apie kurias jai praneša priežiūros institucijos, duomenų bazę išimtinai tam, kad tos priežiūros institucijos galėtų keistis informacija, ir ta duomenų baze gali naudotis tik tos priežiūros institucijos.

2. EIOPA prižiūri ir nuolat atnaujina interneto svetainę, kurioje pateikiama ši informacija arba nuorodos į ją:

   a) kiekvienos pertvarkymo institucijos paskelbtos sankcijos;

   b) kiekvienos priežiūros institucijos paskelbtos sankcijos pagal 80 straipsnį;

   c) laikotarpis, kurį kiekviena valstybė narė skelbia sankcijas.

82 straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas ir priežiūros institucijų bei pertvarkymo institucijų naudojimasis įgaliojimais taikyti sankcijas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų arba kitų administracinių priemonių rūšį ir administracinių baudų dydį priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, prireikus įskaitant:

a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

b) atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;

c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį patikimumą;

d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, sumą;

e) trečiųjų šalių, įskaitant draudėjus, dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei tokius nuostolius galima nustatyti;

f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su priežiūros institucija ir pertvarkymo institucija aktyvumą;

g) ankstesnius atsakingo fizinio ar juridinio asmens įvykdytus pažeidimus.

Taikant c punktą, fizinio ar juridinio asmens finansinio patikimumo rodikliai apima atsakingo juridinio asmens bendrą apyvartą arba atsakingo fizinio asmens metines pajamas.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS
DIREKTYVŲ 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2009/138/EB, (ES) 2017/1132 IR REGLAMENTŲ (ES) NR. 1094/2010 IR (ES) NR. 648/2012 DALINIAI PAKEITIMAI

83 straipsnis

Direktyvos 2009/138/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/138/EB iš dalies keičiama taip:

1) 141 straipsnis pakeičiamas taip:

„*141 straipsnis*

Priežiūros institucijų įgaliojimai blogėjant finansinei padėčiai

1. Gavusios pranešimą pagal 136 straipsnį arba nustačiusios blogėjančias finansines sąlygas pagal 36 straipsnio 3 dalį, jei dėl draudimo ar perdraudimo įmonės sprendimų, įskaitant finansinius, per ateinančius tris mėnesius arba jau iškart būtų nesilaikoma bet kurio iš 36 straipsnio 2 dalies a–e punktuose nurodytų reikalavimų, priežiūros institucijos turi įgaliojimą imtis būtinų priemonių tų reikalavimų laikymuisi vėl užtikrinti.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės turi būti proporcingos teisės aktų reikalavimų nesilaikymo rizikai ir mastui ir gali apimti:

a) reikalavimą, kad įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas atnaujintų prevencinį gaivinimo planą, parengtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) xx/xx[*1] 5 straipsnį, jei aplinkybės skiriasi nuo tame plane išdėstytų prielaidų;

b) reikalavimą, kad įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas imtųsi priemonių, nustatytų prevenciniame gaivinimo plane, parengtame pagal Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 5 straipsnį. Jei planas atnaujinamas pagal a punktą, į priemones, kurių imamasi, įtraukiamos visos atnaujintos priemonės;

c) reikalavimą, kad įmonės, neturinčios Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 5 straipsnyje nurodyto prevencinio gaivinimo plano, administracinis, valdymo ar priežiūros organas nustatytų priežastis, dėl kurių nesilaikoma arba gali būti nesilaikoma teisės aktų reikalavimų, ir nustatytų tinkamas priemones bei tų teisės aktų reikalavimų įgyvendinimo laikotarpį;

d) reikalavimą, kad įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas sustabdytų arba apribotų kintamąjį atlygį ir premijas, išmokas už nuosavų lėšų priemones arba nuosavų lėšų straipsnių grąžinimą ar atpirkimą.

3. Jei po 138 straipsnio 1 dalyje arba 139 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo įmonės mokumo būklė ir toliau blogėja, priežiūros institucijos turi teisę imtis visų priemonių, įskaitant 2 dalyje nurodytas priemones, kurios yra būtinos draudėjų interesams apsaugoti draudimo sutarčių atveju arba įsipareigojimams pagal perdraudimo sutartis vykdyti.

Tos priemonės turi būti proporcingos ir atitikti atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo būklės pablogėjimo lygį.

---

*1 Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD nuorodą].“;

2) 267 straipsnis papildomas šiomis pastraipomis:

„Jeigu taikomos Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 26 straipsnio 3 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės ir naudojamasi tos direktyvos III antraštinės dalies IV skyriuje nurodytais pertvarkymo įgaliojimais, ši antraštinė dalis taip pat taikoma perdraudimo įmonėms ir tos direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytiems subjektams.

Šios direktyvos 270 ir 272 straipsniai netaikomi, kai taikomas Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 63 straipsnis.

Šios direktyvos 295 straipsnis netaikomas, kai taikomas Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 64 straipsnis.“;

3) 268 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) kompetentingos institucijos – valstybių narių administracinės ar teisminės institucijos, kurios turi reorganizavimo priemonių ar likvidavimo procedūrų srities kompetenciją, arba pertvarkymo institucija, apibrėžta Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 2 straipsnio 2 dalies 7 punkte, dėl reorganizavimo priemonių, kurių imamasi pagal tą direktyvą;“;

b) c punktas pakeičiamas taip:

„c) reorganizavimo priemonės – priemonės, susijusios su kompetentingų institucijų įsikišimu, skirtos draudimo įmonės finansinei padėčiai išlaikyti ar atkurti ir turinčios įtakos jau esančioms šalių teisėms, išskyrus pačios draudimo įmonės teises, įskaitant laikiną mokėjimų arba vykdymo užtikrinimo priemonių sustabdymą arba reikalavimų sumažinimą, pertvarkymo priemonių, nurodytų Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 26 straipsnio 3 dalyje, taikymą ir naudojimąsi Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] III antraštinės dalies IV skyriuje nurodytais pertvarkymo įgaliojimais;“.

84 straipsnis

Direktyvos 2002/47/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2002/47/EB iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Šios direktyvos 4–7 straipsniai netaikomi apribojimams, taikomiems susitarimų dėl finansinio įkaito vykdymui, susitarimų dėl finansinio įkaito, kaip pareigos įvykdymo užtikrinimo, baigiamosios užskaitos ar įskaitymo nuostatų galiojimo apribojimams, taikomiems pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES[*2] IV antraštinės dalies V arba VI skyrių arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/23[*3] V antraštinės dalies III skyriaus 3 skirsnį arba IV skyrių, arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) xx/xx[*4]

III antraštinės dalies III skyriaus 4 skirsnį arba IV skyrių, arba tokiems apribojimams, kurie dėl panašios galios nustatomi valstybės narės teisėje, kad būtų palengvintas tvarkingas šio straipsnio 2 dalies d punkte nurodytų subjektų pertvarkymas, kuriam taikomos apsaugos priemonės, bent lygiavertės nustatytosioms Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinės dalies VII skyriuje ir Reglamento (ES) 2021/23 V antraštinės dalies V skyriuje;

---

*2 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

*3 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/23 dėl pagrindinių sandorio šalių gaivinimo ir pertvarkymo sistemos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 ir (ES) 2015/2365 ir direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2007/36/EB, 2014/59/ES ir (ES) 2017/1132 (OL L 22, 2021 1 22, p. 1).

*4 [LB – įrašyti IRRD nuorodą].“;

2) 9a straipsnis pakeičiamas taip:

„9a straipsnis

Direktyva 2008/48/EB, Direktyva 2014/59/ES, Direktyva (ES) xx/xx ir Reglamentas (ES) 2021/23

Šia direktyva nedaromas poveikis Direktyvai 2008/48/EB, Direktyvai 2014/59/ES, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai (ES) xx/xx[*5] [LB – įrašyti IRRD numerį] ir Reglamentui (ES) 2021/23.

---

*5 Europos Parlamento ir Tarybos direktyva xx/xx [LB – įrašyti IRRD nuorodą].“

85 straipsnis

Direktyvos 2004/25/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2004/25/EB 4 straipsnio 5 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalis nebūtų taikoma tais atvejais, kai taikomos pertvarkymo priemonės, naudojamasi įgaliojimais ir naudojami mechanizmai, numatyti Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/23[*6] V antraštinėje dalyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) xx/xx[*7] [LB – įrašyti IRRD numerį] III antraštinėje dalyje.

---

*6 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/23 dėl pagrindinių sandorio šalių gaivinimo ir pertvarkymo sistemos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 ir (ES) 2015/2365 ir direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2007/36/EB, 2014/59/ES ir (ES) 2017/1132 (OL L 22, 2021 1 22, p. 1).

*7 Europos Parlamento ir Tarybos direktyva xx/xx [LB – įrašyti IRRD nuorodą].“

86 straipsnis

Direktyvos 2007/36/EB daliniai pakeitimai

Direktyvos 2007/36/EB 1 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. „Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, naudojamasi įgaliojimais ir naudojami mechanizmai, numatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES[*8] IV antraštinėje dalyje, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/23[*9] V antraštinėje dalyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) xx/xx[*10] [LB – įrašyti IRRD numerį] III antraštinėje dalyje.

---

*8 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

*9 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/23 dėl pagrindinių sandorio šalių gaivinimo ir pertvarkymo sistemos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 ir (ES) 2015/2365 ir direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2007/36/EB, 2014/59/ES ir (ES) 2017/1132 (OL L 22, 2021 1 22, p. 1).

*10 Europos Parlamento ir Tarybos direktyva XX/XX/ES [LB – įrašyti IRRD nuorodą].“

87 straipsnis

Direktyvos (ES) 2017/1132 daliniai pakeitimai

Direktyva (ES) 2017/1132 iš dalies keičiama taip:

1) 84 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos 49 straipsnis, 58 straipsnio 1 dalis, 68 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys, 70 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, 72–75, 79, 80 ir 81 straipsniai nebūtų taikomi tais atvejais, kai taikomos pertvarkymo priemonės, naudojamasi įgaliojimais ir naudojami mechanizmai, numatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES[*11] IV antraštinėje dalyje, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/23[*12] V antraštinėje dalyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) xx/xx[*13] III antraštinėje dalyje.

---

*11 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

*12 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/23 dėl pagrindinių sandorio šalių gaivinimo ir pertvarkymo sistemos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 ir (ES) 2015/2365 ir direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2007/36/EB, 2014/59/ES ir (ES) 2017/1132 (OL L 22, 2021 1 22, p. 1).

*13 Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) XX/XX [LB – įrašyti IRRD nuorodą].“;

2) 86a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

b) bendrovei yra taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, numatyti Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje, Reglamento (ES) 2021/23 V antraštinėje dalyje arba Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] III antraštinėje dalyje.“;

b) 4 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) taikomos krizių prevencijos priemonės, apibrėžtos Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 101 punkte, Reglamento (ES) 2021/23 2 straipsnio 48 punkte arba Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 2 straipsnio 2 dalies 75 punkte.“;

3) 87 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad šis skyrius nebūtų taikomas bendrovėms, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, numatyti Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje, Reglamento (ES) 2021/23 V antraštinėje dalyje arba Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] III antraštinėje dalyje.“;

4) 120 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalies b punktas pakeičiamas taip:

b) bendrovei yra taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, numatyti Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje, Reglamento (ES) 2021/23 V antraštinėje dalyje arba Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] III antraštinėje dalyje.“;

b) 5 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) taikomos krizių prevencijos priemonės, apibrėžtos Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 101 punkte, Reglamento (ES) 2021/23 2 straipsnio 48 punkte arba Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį] 2 straipsnio 2 dalies 75 punkte.“;

5) 160a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalies b punktas pakeičiamas taip:

b) bendrovei yra taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, numatyti Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje, Reglamento (ES) 2021/23 V antraštinėje dalyje arba Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD nuorodą] III antraštinėje dalyje.“;

b) 5 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) taikomos krizių prevencijos priemonės, apibrėžtos Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 101 punkte, Reglamento (ES) 2021/23 2 straipsnio 48 punkte arba Direktyvos (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD nuorodą] 2 straipsnio 2 dalies 75 punkte.“

88 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 dalinis pakeitimas

Reglamentas (ES) Nr. 1094/2010 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnio 2 punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) priežiūros institucijos, apibrėžtos Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 10 punkte, pertvarkymo institucijos, apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) xx/xx[*14] 2 straipsnio 7 punkte, ir kompetentingos institucijos, apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/2341[*15] 6 straipsnio 8 punkte ir nurodytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/97[*16];“;

2) 40 straipsnio 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kad būtų galima veikti taikant Direktyvą (ES) xx/xx [LB – įrašyti IRRD numerį], 1 dalies b punkte nurodytą Stebėtojų tarybos narį, jei tinkama, gali lydėti kiekvienos valstybės narės pertvarkymo institucijos atstovas, neturintis balso teisės.“

---

*14 [LB – įrašyti IRRD nuorodą].

*15 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPĮ) veiklos ir priežiūros (OL L 354, 2016 12 23, p. 37).

*16 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (OL L 26, 2016 2 2, p. 19).

89 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnio 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„r) pertvarkymo institucijoms, paskirtoms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) xx/xx [*17] 3 straipsnį.

---

*17 [LB – įrašyti IRRD nuorodą].“

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

90 straipsnis

EIOPA pertvarkymo komitetas

1. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 41 straipsnį EIOPA įsteigia nuolatinį vidaus komitetą, kuris rengia EIOPA sprendimus, kaip nurodyta to reglamento 44 straipsnyje, įskaitant sprendimus dėl techninių reguliavimo standartų projektų ir techninių įgyvendinimo standartų projektų, susijusių su pertvarkymo institucijoms pagal šią direktyvą pavestomis užduotimis. Tą vidaus komitetą sudaro šios direktyvos 3 straipsnyje nurodytos pertvarkymo institucijos.
2. Šios direktyvos tikslais EIOPA bendradarbiauja su EBI ir ESMA Europos priežiūros institucijų jungtiniame komitete, įsteigtame pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 54 straipsnį.
3. Šios direktyvos tikslais EIOPA užtikrina struktūrinį pertvarkymo komiteto ir kitų Reglamente (ES) Nr. 1094/2010 nurodytų funkcijų atskyrimą. Pertvarkymo komitetas skatina pertvarkymo planų rengimą ir derinimą ir rengia šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų žlungančių subjektų pertvarkymo metodus.

91 straipsnis

Bendradarbiavimas su EIOPA

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos šios direktyvos tikslais pagal Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 bendradarbiautų su EIOPA.
2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros ir pertvarkymo institucijos nedelsdamos suteiktų EIOPA visą informaciją, būtiną jos pareigoms pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 35 straipsnį vykdyti.

92 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1–87, 90 ir 91 straipsnių. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. Tačiau 88 ir 89 straipsniai privalomi visi ir tiesiogiai taikomi visose valstybėse narėse.

   1–87, 90 ir 91 straipsnius jos taiko nuo [LB – įrašyti datą, 18 mėnesių po įsigaliojimo].

   Valstybės narės, priimdamos 1–87, 90 ir 91 straipsnius, daro juose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma juos oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

93 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

94 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*